

கல்கி

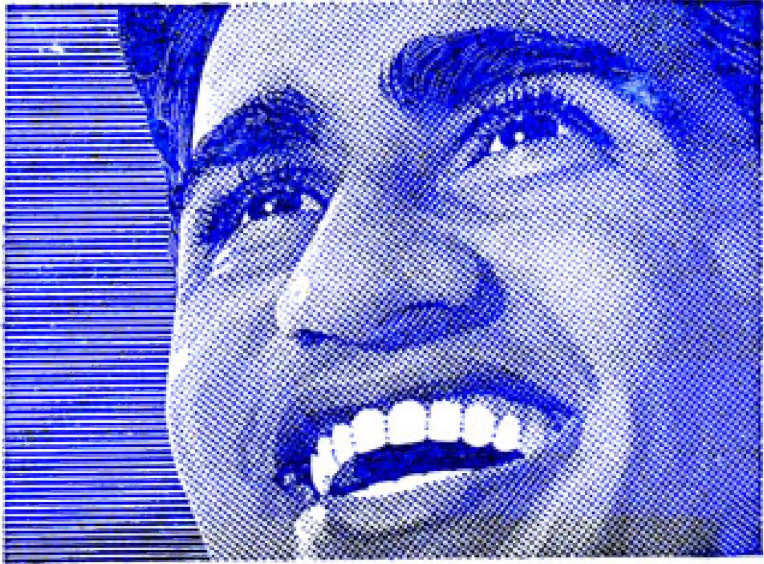

KALKI 28.2.65 **30**
காசு

சி ஜார் —

மக்ளீன்ஸ்

உபயோகித்து
அந்த அதிகமான வெண்மையைப்
பாருங்கள்!

இவ்விதம் சோதியுங்கள்

1. உங்கள் காக்கிலும் பற்களைத் தடவுங்கள். அவற்றின் மேலுள்ள பாகியை உணர்விதீர்க்குமா?
2. இப்போது, மக்ளீன்ஸ் பற்பசைகொண்டு பற்களைத் தேயுங்கள். அது பற்களைச் சுத்தம் செய்து, வெண்மையாக்கிக் காப்பதுடன் உங்களுக்குப் புதுமையான உணர்ச்சியை அளிப்பதை உணர்வீர்கள்.
3. அந்த அதிகமான சுத்தத்தை உணருங்கள்... அந்த அதிகமான வெண்மையைப் பாருங்கள்.

மக்ளீன்ஸ் பழுப்பு நிறமடைந்த
பற்களை வெண்மையாக்குகிறது!

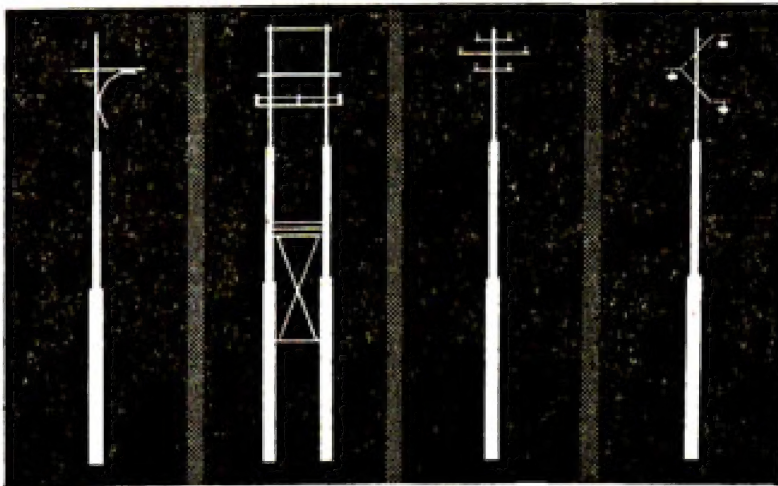
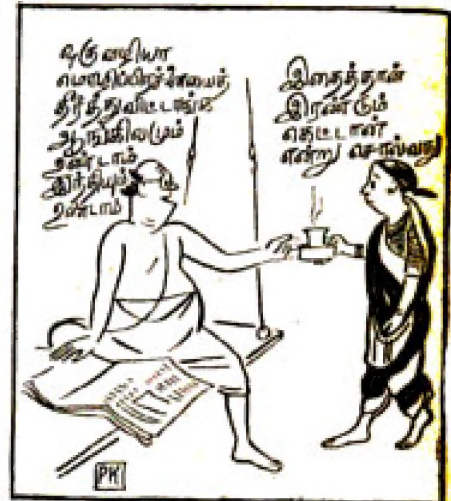
கல்கி

பொருளடக்கம்

ஞாயிறு மாசி 17 • • • • • சிப்ரவரி 28

ஒன்றே போதும்	—	3
அபாய அறிவிப்புகள்	—	5
யார் பொறுப்பு?	—	9
இத்தித் திணிப்பு இதோ	—	15
வாழ்வு சிறிது, வளர்கலை பெரிது!	—	17
ஜீவரீதம்	—	22
கத்தன் கருணை	—	30
கயல்விழி	—	38
மானத்தின் விலை	—	47
சபாஷ் சென்னை!	—	55
சிலிக்கவும் சித்திக்கவும்	—	59
நங்கைவர் செய்யும் நற்பணிகள்	—	60
டெய்லிக்ரூப் போன பேரன்	—	63
ராஜயோகம்	—	68
துணை	—	73
டிமிக்கியோபாயம்	—	78
கணித மேதை	—	80

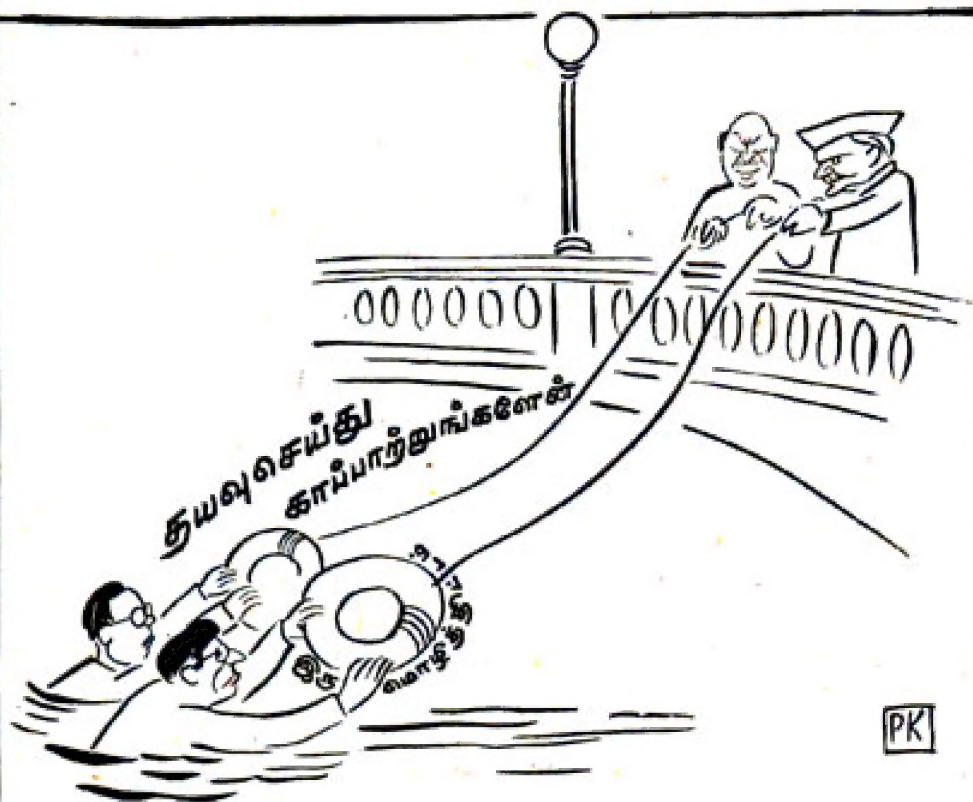
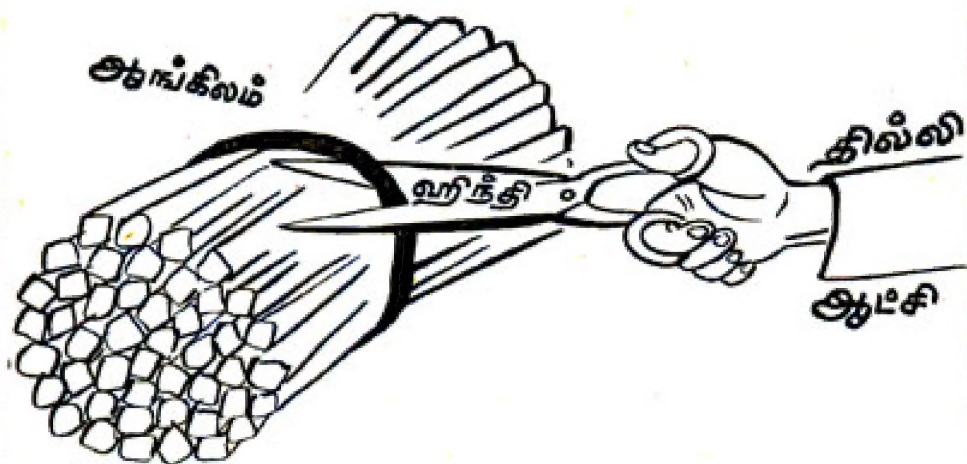
- "கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில்
- உடன் பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப்
- பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

KALINGA POLES

STEP DRAWN STEEL TUBULAR POLES FOR
POWER TRANSMISSION, STREET LIGHTING, ETC.

KALINGA TUBES LTD. 33, Chittaranjan Avenue, Calcutta-12.
Works—Chandpur, (Bihar)

ஒன்றே போதும்

மலர் 24 • இதழ் 31

ஆட்சி மொழிப் பிரச்சனையை நாட்டில் பெரும் பாலோர் பூரணமாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பது நானுக்கு நான் நிதரிசனமாகி வருகிறது. பிரச்சனையை உண்மையில் புரிந்துகொள்ளாதவர்கள் புரிந்துகொண்ட ஒருசிலரைத் 'தப்பிப்பிராயத்தின் மீது' கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி வருகிறார்கள்!

இவ்வாண்டு ஜனவரி 26ந் தேதி வரையில் இருந்தது போலவே இனியும் ஆங்கிலம் மட்டுமே மத்திய சர்க்காரின் ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையில் எவ்விதக் குழப்பமும் இல்லை. இதுவே கிளர்ந்தெழுந்த மக்களின் கோரிக்கை. இதை நிறைவேற்றி வைப்பதொன்றே பிரச்சனை தீர்வு. ஆனால் இக்கோரிக்கையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் — அல்லது புரிந்துகொண்டதுபோல் காட்டிக்கொள்ளாமல் மத்திய மந்திரிகளும், ராஜ்ய மந்திரிகளும், ஆசாரிய வினோபா பாவே போன்ற தேசப் பிரமுகர்களும் ஏதேதோ மாற்றுத் திட்டங்களைச் சொல்லி வருகின்றனர். எல்லோரும் ஒரு மொத்தமாக நேருஜியின் வாக்குறுதியைச் சட்டமாக்கிவிட்டால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்று தற்போது நினைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

'ஆட்சி மொழி விஷயத்தை மெஜாரிட்டி — மைனாரிட்டி பலம் கொண்டு நிர்ணயிக்கக் கூடாது. ஆட்சி மொழித் திட்டத்தால் நாட்டில் எவ்விதமான புதிய ஏற்றத் தாழ்வும் ஏற்படலாகாது. எனவே மிகவும் சொற்பமான சிறுபான்மையினர் பாதிக்கப் பட்டாலும் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும். ஹிந்தி பேசாத மக்கள் அனைவரும் விரும்பினாலொழிய ஹிந்தியை ஆட்சி மொழியாக்கலாகாது' என்றே நேரு அவர்கள் கருதினர். ஆனால் அவர் இந்தக் கருத்தைச் சட்ட ரீதியில் வரையறை செய்து வெளியிடவில்லை. மக்களோடு மக்களாகப் பேசும் முறையில் அவர் மனம் விட்டு அளித்த வாக்குறுதி சட்ட பூர்வமான வாசகங்களுடன் வெளியானதல்ல. எனவே அவரது வாக்குறுதி வாசகங்களைச் சட்டரீதியில் விமரிசனம் செய்யத் தடைப்பட்டால் பலவிதமாக வியாக்கியானம் செய்ய முடியும். தற்போது அப்படிப்பட்ட மாறுபாடுகளைப் பிரத்யட்சமாகக் காண்கிறோம்.

நேரு அவர்கள் ஹிந்தியைப் பிரதான ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டார் என்றும் அதனுடன் ஆங்கிலமும் எவ்வளவு காலம் நீடிக்க வேண்டும் என்பதையே ஹிந்தி பேசாத மக்களின் விருப்பத்துக்கு விட்டார் என்றும் இப்போது மத்திய சர்க்காரால் பாஷ்யம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஹிந்தி பேசாத ராஜ்ய முதன் மந்திரிகள் உள்பட யாருமே ஆட்சேபம் தெரிவிக்கவில்லை.

ஹிந்தி வழங்காத பகுதிகளில் எவ்வளவு காலம் வரையில் ஆங்கிலத்தை நீடிப்பது என்பது குறித்தே நேருஜியின் வாக்குறுதிக்கு இரண்டு பாஷ்யங்கள் பிறந்திருக்கின்றன. ஹிந்தி வழங்காத பகுதிகளில் முக்கால் பாகத்தினர் விரும்பும்வரை ஆங்கிலத்தையும் நீடிக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் கருதுகிறது. அதாவது ஹிந்தி பேசாத பகுதிகளில் கால் பாகத்தினர் ஹிந்தி மொழித் திட்டத்தை ஆட்சேபித்தாலும் அதனை அமுலாக்கத்தான் வேண்டும் என்பது இதன்

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப்
பெற்ற
தாயென்று கும்பிட —
பாப்பா
— paripar

கருத்து. மகாராஷ்டிரம், குஜராத், பஞ்சாப், வங்காளம், ஒரிஸ்ஸா இவற்றையும் தென்ராஜ்யங்களோடு சேர்த்து ஹிந்தி வழங்காத ராஜ்யங்கள் என்று கருதினும் சர்க்கார் விரும்பும் மூக்கால் பங்கு மெஜாரிட்டி, எளிதில் கிடைத்து விடும். தமிழ் நாடு பூரணமாக எதிர்த்தாலும்கூட மற்ற ஹிந்தி வழங்காத ராஜ்யங்களில் சிறிய எதிர்ப்பே இருப்பின் ஹிந்தித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்துவிடும்.

இந்த ஆபத்தை நம் ராஜ்ய முதன் மந்திரி உணர்ந்திருக்கிறார். எனவே, ஹிந்தி வழங்காத ராஜ்யங்கள் அனைத்தும் ஏற்றுக் கொண்டாலொழிய ஆங்கிலத்தைக் கூட்டு ஆட்சி மொழி என்கிற ஸ்தானத்திலிருந்து உணர்வாகாது என்று அவர் கூறியுள்ளார். நேருஜியின் வாக்குறுதிக்கு இதுதான் தாத் பரியம் என்பது அவரது கருத்து.

நேருஜியின் வாக்குறுதியைக் குறித்து இவ்வாறு பல 'பாடாந்தரங்கள்' இருப்பதால் அதனைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. நேரு அவர்கள் ஆட்சி மொழி விஷயத்தில் சிறந்த ஜனநாயகப் பண்பையும், பரந்த மனப்பான்மையைப் காட்டுகிற என்பது உண்மையானாலும் அவரது 'வாக்குறுதி' என்ன என்பதைப் பற்றித் தற்போது தர்க்கமும், குதர்க்கமும் செய்யாமல் - அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சட்டம் இயற்றாமல் - பிரச்சினைக்கு நேரடியான தீர்வு காண வேண்டும்.

'1965 ஜனவரி 26-வருந்து ஹிந்தி பாரதத் தின் ஆட்சி மொழியாகும்' என்கிற அரசியல் சாணைப் பகுதியை ரத்துச் செய்துவிட்டு இதுவரை நடந்த காரியக் கிரம முறையைப் பின்பற்ற வேண்டியதுதான் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் ஒரே வழி. நேரு அவர்களின் அந்த ரங்கக் கருத்துப்படி ஹிந்தியை ஆட்சிமொழியாக்குவது ஹிந்தி பேசாதவரின் முடிவையே பொறுத்தது என்பதை ஒப்புக் கொண்டால் மேற்படி சாணை ஐரதச் அதற்கு முரணாகும். ஏனெனில் சாணைத்தின்படி ஹிந்தி இப்போதே ஆட்சிமொழியாகி விட்டதல்லவா? இந்தியாவில் வேறு எந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் பயனில்லை. சாணைத்தையும் அமுல் செய்து, அதே சமயத்தில் அதற்கு முரணாகவும் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது உலக நாடுகளில் காணாத புதுமையாக இருக்கும்.

அவ்வாறெனில் இந்தத் திட்டத்தை மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொள்வது எதனாலும்? அவர்களும் ஹிந்தி ஆட்சிமொழியாகி விட்டது என்பதை ஒப்புக்கொள்வதனால்தான். ஹிந்தியோடு ஆங்கிலம் எவ்வளவு காலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று நினைப்பதற்கு மட்டுமே இப்போது பிரச்சினை என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

'ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாகிவிட்டது' என்பதை ஒப்புக்கொள்வதானதான் ஆசாரிய விநோபா அவர்களும் காமராஜ் அவர்களும் இனிமும் ஆங்கிலத்தை மட்டும் நீடித்தால் அது ஹிந்தியர் மீது ஆங்கிலத்தைத் திணிப்பதற்கு ஒப்பாகும் என்று கூறுகிறார்கள். பாரபட்சத்தை உண்டாக்கும் முறையில் புதிதாக ஹிந்தி மொழியைப் புகுத்துவதற்கு 'திணிப்பு' என்பதையும், நூற்றைம்பது ஆண்டுகளாக நாடு முழுவதற்கும் பழைய

வாக இருந்து வரும் ஆங்கில மொழியை நீடிப்பது 'திணிப்பு' அல்ல என்பதையும் இவர்கள் காணாதது அதிசயம். ஹிந்திக்குச் சிம்மாந்தனம் அளித்தாகி விட்டது என்ற நிச்சயத்தில்தான் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களும், மற்ற ஹிந்தி வழங்காத ராஜ்ய மந்திரிகளும், வீராபேசகாம ராஜினாமாச் செய்து அதே வேகத்தில் ராஜினாமாவை வாபஸ் பெற்ற மத்திய மந்திரிகளும் இரு மொழித் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். இரு மொழித் திட்டத்தில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளை இதுவரை ஆட்சித் தலைவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேயில்லை. காரியாலயங்களில் இதனால் எவ்வளவு குழப்பமும் குழப்பங்களும் மனக் கசப்பும் ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மந்த் கதிக்கு ஏற்கனவே பெயரெடுத்த தர்பாரில் மொழி பெயர்ப்புக்களினால் மேலும் எவ்வளவு கால தாமதமாகும் என்பதையும், மொழிபெயர்ப்பாளனின் சம்பளத்தக்காக ஆகும் செவ்வெனக் கிடைப்பற்றியும் சர்க்காரோ, மற்ற பிரமுகர்களோ, பத்திரிகைகளோ சிறிதும் எண்ணிப் பாராமல் இரு மொழித் திட்டத்தை ஆதரிப்பது வருத்தத் தக்கது.

இரு மொழித் திட்டம் நடைமுறையில் நிச்சயமாக ஏற்றத் தாழ்வுகளை உண்டாக்கவே செய்யும். இரு மொழித் திட்டத்தின் கீழ் ஸார்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைகளில் 'மாத்ரேஷன்' செய்ய வேண்டியிருக்கும் என ஆட்சித் தலைவர்கள் ஒப்புக் கொள்வதொன்றே இதற்குப் போதிய சான்றாகும். 'சமத்துவம்' 'சமத்துவம்' என்று கால்கிரஸ் சர்க்கார் பிரகடனம் செய்யும் சோஷலிஸ்ட் கொள்கைக்கு நேர் எதிர்க்கொள்கையே ஹிந்தித் திட்டம். சில தொழில்களில் சர்க்காருடன் தனியாரும் ஈடுபடலாம் என்று மாயாஜாலம் செய்த தனியாருக்கு மேலாகச் சர்க்காருக்கு ஏகபோக்கியம் பெற்றிருப்பது போல் 'ஹிந்தி யுடன் ஆங்கிலமும் இருக்கலாம்' என்று கூறியவாரே ஹிந்தி வெறிப்பர்கள் ஹிந்திக்கு ஏகபோக்கியம் பெற்றுவிடுவார்கள்.

இவ்விதம் வெளியாகும் தருணத்தில் கூடி முடிந்திருக்கக்கூடிய முதன் மந்திரிகள் மகாநாட்டில் ஹிந்தி பேசாதவருக்குச் சாதகமானது என நினைத்து எடுக்கக்கூடிய முடிவு இரு மொழித் திட்டத்தின் நிரந்தர நீடிப்புத் தான். முதன் மந்திரிகள் இதற்கு இணங்கினாலும் மக்கள் இரு மொழித் திட்டத்தை நிச்சயமாக ஆதரிக்கவில்லை. ஆதரிக்க முற்பார்கள். ஆட்சி மொழி விஷயத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார்கள் மக்களை நிச்சயமாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை.

மும்மொழித் திட்டம் என்று ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். அதன்படி நாம் ஹிந்தி படிப்பதற்குப் பிரதியாக ஹிந்தியர் ஒரு தென் மொழியைப் படிக்க வேண்டும். இது அநாவசியம்; தமிழ் மொழியை உத்தரப் பிரதேசவாசிகள் படிக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஒருவருக்குக் குறிப்பிட்ட மொழியினால் ஏற்படும் ஒரு பயனைக் கருதி அவராகவே கற்கலாமே யன்றி, ஏட்டிக்குப் போட்டியாக வேல்வேறு பிரிவினர் இடக் வேல்வேறு மொழியைத் திணிப்பது முற்றிலும் அவசியமற்ற காரியம். இதனால் ஐக்கியம் ஏற்பட்டு

விடாது. ஏனெனில் இவ்வாறு பரஸ்பரம் பிற்பகுதி மொழிகளைக் கற்காததால் இது காரணம் இத்தியாவில் எந்த ஐக்கியக் குடையும் இருக்கவில்லை. தற்போது ஐக்கியம் இல்லாததாக நினைத்து ஐக்கியத்துக்காகச் செய்யும் அறிவினைத் திட்டங்களால்தான் பேதங்கள் பெருகுகின்றன.

'ஆங்கிலம் மட்டும் நீடிப்பதால் லித்தியாவுக்கு என்ன கஷ்டம்? இரட்டை மொழி அல்லது மும்மொழித் திட்டத்தைக் கட்டிக் கொண்டு அழுவெண்டிய அவசியமென்ன?' என்பதே நம் மக்களின் நியாயமான கேள்வி. நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான மத்திய சர்க்கார் நாடு முழுவதற்கும் பொதுவாக ஒரே விதியைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்த நம் மக்களுக்குப் பூரண உரிமையும் உண்டு. எனவே அவர்கள் லித்திக்கு ஆட்சிமொழி ஸ்தானம் அளிப்பதை அறவே எதிர்க்கிறார்கள். உள்நாட்டிலும், வெளி நாட்டிலும், கல்லூரிகளிலும், காரியாலயங்களிலும், நீதிமன்றங்களிலும், வியாபார ஸ்தலங்களிலும் சகல காரியங்களுக்கும் ஆங்கிலம் என்ற ஒரே மொழி நிறப்பாகப் பணி ஆற்றி வரும்போது அதனை

நீக்குவதையோ, அதற்குத் "துணை மொழி" என்ற இரண்டாம் பட்ச அத்தஸ்து அளிப்பதையோ தமிழகம் சற்றும் ஆதரிக்கவில்லை.

காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அடிமைப்பட்ட முதன் மந்திரிகள் மகாநாடு எப்படியும் லித்தியின் ஆட்சி அதிகாரத்தை ஒப்புக்கொண்டு விடும் என்றே கொள்ளலாம். அதன்பின் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை என்ன என்பதே கேள்வி. இப்பிரச்சனையில் மாணவர்கள்தான் தீர்மானகரம் தீவிரமாகவும் போராடுகிறார்கள். எனினும் "இருமொழித் திட்டம் வேண்டாம்; ஆங்கிலமென்ற ஒரே மொழிதான் வேண்டும்; சாஸனத்தின் ஆட்சி மொழிப் பிரிவை ரத்து செய்துவிட்டுப் பழைய நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும்" என்ற போராட்டத்தை எதிர்க் கட்சிகளும் பத்திரிகைகளும் தான் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஐனநாயகத்தில் எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் எவ்வளவு சக்தி உண்டு என்பதை நிரூபிக்க இந்தப் போராட்டத்தை ஒரு சலாவாகக் குத்தி நாம் இப் பணியிற் ஈடுபட வேண்டும். இது தர்ம யுத்தம். வெற்றி சத்தியத்துக்கும் தருமத்துக்கும் நிச்சயம்.

அபாய அறிவிப்புகள்

ரயில்வே பட்டென்ட்ரன் காங்கிரஸ் சர்க்காரின் இவ்வருஷத்துக்குரிய வரிக் கொடுமைகள் தொடங்கி விட்டன. வரி என்று பெயரிட்டால் என்ன? டிக்கட், டிக்கெட் கட்டண உயர்வு என்று பெயரிட்டால் என்ன?

கட்டண உயர்வு மிகவும் குறைவே என்று மத்திரி ஸ்ரீ பாட்டில் அவர்கள் 'நியாயம்' கூறுகிறார். ஏற்கனவேயுள்ள நிலைமை என்ன என்பதை வைத்தே அதிகப்படிச் கணையைக் கவனிக்க வேண்டும். ஜன்னி கண்டுள்ள நிலையில் மேலும் அரை டிக்கி ஹரம் ஏற்ச் செய்யும் ஆபத்தை வரவேற்பதாகத்தான் தோருள். ஏற்றக் கிணற்றில் இரண்டு குடங்களும் மாறி மாறி ஏறி இறங்குவதுபோல் நம் நாட்டில் சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பள உயர்வும், வரி உயர்வும் நிதி மாறி ஒன்று மற்றதன் விளைவாக நிகழுகின்றன எனச் சமீபத்தில் ராஜாஜி எழுதுகிறார். அதற்கு ஒர் எடுத்துக்காட்டாக ரயில்வே பட்டென்ட் அமைந்துள்ளது. முக்கியமாக ரயில்வே ஊழியரின் சம்பள உயர்வை ஈடுகட்டவே கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

மத்திய நிதி மத்திரி அவர்களும் புது வரிகளைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருப்பார். பட்டென்ட்டுக்குப் பூர்வாங்கமாக இப்போதே சில நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார். அந்நியச் செலாவணியில் மிச்சம்பிடிப்பதாக எண்ணிக் கொண்டு இறக்குமதிப் பண்டங்களின் மீது சகட்டுமேனியாகப் பத்துச் சதவிகிதம் அதிக வரி விதித்திருக்கிறார். இதன் பயனாக ஏற்கனவே 50 சதவிகிதம் இறக்குமதி வரியுள்ள ஆடம்பரப் பொருட்களின் மீது உள்ள வரி அப்பதாக உயரும்; அதாவது ஐதில் ஒரு பங்குதான் உயரும். அதே சமயத்தில் தற்போது பத்து சதவிகிதம் இறக்குமதி

வரியுள்ள அத்தியாவசியப் பொருட்களின் மீதுள்ள வரி இருபதாக உயரும்; அதாவது இரு மடங்காகும். நம் நாட்டுத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி பெருகுவதற்காக அயல் நாடுகளிலிருந்து பல பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. அவற்றைக் கொண்டு நம் நாட்டில் ஏற்றுமதிப் பண்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. தற்போது அயல் நாட்டிலிருந்து நமது உற்பத்திக்காகத் தருவீக்கப்படும் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் மீது வரிச்சுமை மிகவும் அதிகரித்திருப்பதால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். நமது ஏற்றுமதி பாதிக்கப்படும். நிதி மத்திரி அவர்கள் அத்தியச் செலாவணிக்காகச் செய்த ஏற்பாடு அதற்கு நேர்மாறான பலனைத் தரும்.

பாங்கு வட்டி, விகிதத்தை நிதி மத்திரி உயர்த்தியிருப்பதால், அதிக வட்டி கிடைக்கும் என்று வெளிநாட்டினர் நம் நாட்டுக்கு ஒருபோதும் தங்கள் பணத்தை அனுப்பப் போவதில்லை. ஏனெனில் இந்தியாவிலிருந்து அத்தியச் செலாவணியை அவர்கள் நினைத்த போது பெற முடியாது என்பதை அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். எனவே நிதி மத்திரி நினைக்கும் நற்பலன் எதுவும் ஏற்படாமல், உள்நாட்டில் பாங்கிக் கடனில் உற்பத்தி செய்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமே இந்த நடவடிக்கையின் விளைவாக இருக்கும். பிரிட்டனுமும் அமெரிக்காவும் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளை இந்திய நிதிமத்திரி பின்பற்றுவதால் எந்த நன்மையும் இல்லை; நினை நிச்சயமாக உண்டாகும்.

நிதி மத்திரியின் புது நடவடிக்கைகள் அபாயத்தின் அறிகுறிகள். அசல் அபாயம் அவர் சமர்ப்பிக்கும் பட்டென்ட்டில் வரப் போகிறது.

வெகுமதியும் தண்டனையும்

ஹிந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை அரிய முறையில் சமாளித்த அற்புத சாதனைக்காக முதன்மந்திரி ஸ்ரீமாள் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆட்சித் தலைவர்கள் அனைவரின் பாராட்டுக்கும் பாத்திரமாகியிருக்கிறார். இதைக் கேட்கும் பலருக்கு வயிறு பற்றி எரீயும். தமிழகத்தில் ஹிந்திக்கு எவ்வளவு எதிர்ப்பு உள்ளது என்பதை மத்திய சர்க்காருக்கு உணர்த்தாமல் முடி மறைத்தவருக்கு — மாணவர்களை நயமாகக் கையாளாமல் முரட்டுத்தனமாக நடந்துகொண்டு வெடிமருத்தின் திக்குத் திவைத்தவருக்குப் பாராட்டு என்னும் அனைத்து சோக நாடகக் கேலிக்கத்து என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்படி குழத்தைகள் உள்படச் சமாரி எழுபது பேரின் மரணத்துக்கும், நூற்றுக்கணக்கானவரின் அங்கவீணத்துக்கும், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பொதுச் சொத்து நஷ்டத்துக்கும் பிற்பாடுதான் லிளர்ச்சி அடங்கியது. அப்போதும் முதன் மந்திரி அவர்களின் திறமையினால் அடங்கியிருக்கிறார். மாணவர்கள் தாங்களாகவே மூண்டுவந்து லிளர்ச்சியை நிறுத்தியதால் அடங்கியது. எனவே முதன் மந்திரி அவர்களுக்கு எதற்குப் பாராட்டு என்பது புரியவில்லை.

மத்திய சர்க்கார் முதன் மந்திரியைப் பாராட்ட, முதன் மந்திரி அதைத் தொடர்ந்து போலீஸ் இலாகாவைப் பாராட்டி விசேஷ வெகுமதிகளும், சம்பள உயர்வுகளும் வழங்கியிருக்கிறார். போலீஸாரின் அதிக

கிரமங்களைப் பற்றி நாம் குறை கூறாமல் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாமே யன்றி, பாராட்டுக்குரியதாக அவர்கள் கூடத் தங்கள் உள்ளத்தில் எண்ணுதலில் விஷயத்தில் என்னத்துக்குப் பாராட்டு? துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களினால் பல உயிர்களைக் கொன்றதற்குப் பிறகு, உயிருக்கு ஆபத்து இல்லாமலே வலி மட்டும் உண்டாக்கிக் கூட்டத்தினரைக் கலைத்து போகச் செய்யும் துப்பாக்கி ரவைப் பிரயோகத்தைப் பற்றி நமது போலீஸ் விளக்கியிருக்கிறது. இந்த உபாயத்தை ஏன் போலீஸார் லிளர்ச்சியின்போது பின்பற்றவில்லை?

கடைசியில் மாணவர்கள்தான் துரதிருஷ்ட சாலிகளாகிவிட்டார்கள். அவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் பெரும் போக்காக விடுவதற்குப் பதில் நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் பல நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு மேல் கைதாடிக் காவலில் இருந்து விடுபட்டிருக்கின்றனர். குற்றம் செர்தே வழக்கப்பட்ட மற்ற பல கைதிகளுடன் மாணவர்களைக் காவலில் வைத்திருந்தது அவர்களின் இளம் மனத்தில் கெட்ட விளைவுகள் ஏற்படக் காரணமாயிருந்தன என்று சில அன்பர்கள் கூறுகிறார்கள். கைதாடிப் பின் விடுதலை பெற்ற சில சாது மாணவர்களின் பரிதாப நிலை பற்றியும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இளைஞர்கள் தன்மானமுள்ளவர்கள். அவர்களை இவ்விதம் நடத்துவது அரசாங்கத்துக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் நல்லதல்ல.

கேரள வாக்காளர்களுக்கு ராஜாஜியின் வேண்டுகோள்

கேரள சட்டசபைத் தேர்தல்களில் போட்டியிடும் சுதந்திரக் கட்சியின் அபேட்சகர்கள் அகில இந்தியாவுக்குமாகப் போராடுகிறார்கள். அவர்கள் பெறும் வாக்குகளின் சக்தி கேரள ராஜ்யத்துக்கு அப்பால் வெகுதூரங்களுக்குப் பரவும். அவர்களுடைய வெற்றி தற்போது தில்லியில் உள்ள சர்க்காரின் அஸ்திவாரத்தை ஆட்டி உலுக்கும். காங்கிரஸும் அதன் கொள்கைகளும் மக்களின் ஆதரவையும் நம்பிக்கையையும் இப்போது இழந்து விட்டன என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த உண்மை. கேரளத்தில் சுதந்திரக் கட்சி அபேட்சகர்கள் பெறும் வாக்குகள் இந்த உண்மையை உலகளிய வெட்டிவெளிக்கச்சொக்கும். கேரளத்தில் சிறிய அளவில் ஒன்று திரண்டுள்ள சுதந்திரக்கட்சி ஊழியர்கள் யாவரும் கட்சியின் அபிமானிகள் அதுதாபிகள் ஆகியோரின் பூரண ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும். கேரளத்தில் அபேட்சை செய்ய விரும்பியவர்களில் ஏராளமானவர்களைச் சுதந்திரக் கட்சியின் தலைமைக் குழு தேர்தலில் நிற்க அனுமதிக்கவில்லை என்பதால் தொண்டர்கள் அடைந்திருக்கக் கூடிய சிறிய ஏமாற்றங்களை அவர்கள் மறந்து, தற்போது தேர்தலில் போட்டியிடுபவர்களின் வெற்றிக்காக இதயபூர்வமாகவும், பக்தி சிரத்தையுடனும் உழைக்க வேண்டும் என்பதே என் வேண்டுகோள். காங்கிரஸ்காரர்களும் கம்யூனிஸ்டுகளும் காங்கிரஸும் ஜீப்களையும் நம்பித் தேர்தல் நடத்தட்டும். கடவுள் நம்பும் சுதந்திரக் கட்சியினருக்கு சைக்கிள்களே போதும். தனது நல்ல பெயரை இழந்து விட்ட காங்கிரஸ் கட்சி இப்போது ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்களின் தேர்தல் சாதாரியத்தைப் நம்பியிருக்கிறது. "கேரள நாட்டை யாரும் ஏமாற்ற முடியாது" என்ற நற்பெயரை வாக்காளர்கள் காப்பாற்றித் தருவார்களாக!

சர்க்கார் பற்றி 26-05-1954

ராஜாஜியின்

கருத்துக்கள்

“இயற்கை விதிகள் மனிதன் தோன்றிய போதே உடல் பிறந்தவை. அவை ஆண்டவனுடைய விதிக்கப்பட்டவை. எனவே மற்ற எந்த விதிகளையும்விட அவற்றை அஞ்சரித்தேயாக வேண்டும். உலகம் முழுவதையும், எல்லா நாடுகளையும், எல்லாக் காலத்திலும் இயற்கை விதிகள் கட்டுப்படுத்தும். இவற்றுக்கு மாறாக மனிதன் செய்கிற எந்தவிதையும் செய்லுபடியாகாது. மனிதன் செய்யும் எந்த விதியையும் செய்லுபடியாகிறதெனில் அதற்குச் சக்தியும், அதிகாரமும் தருவது அதன் மூல வேராகிய இயற்கை விதிதான்...”

—இவ்வாறு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ணர் வில்லியம் ப்ளாக்ஸ்போன் என்ற புகழ்பெற்ற ஆங்கில நீதி நிபுணர் எழுதினார்.

இயற்கை விதிகளை அறியவே ஸயன்ஸ் நிபுணர்கள் பாடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் பெற்ற அறிவைக் கொண்டு பனித சமூகத்துக்கு நன்மை செய்யவே பெனதிக நுட்ப அறிஞர்கள் முயன்று வருகிறார்கள்.

ஆனால் நம்முடைய காங்கிரஸ் சர்க்காரோ இயற்கை விதிகளுக்கு விரோதமாகத் தன்னுடைய அலுவலையும் செய்து வருகிறது.

அரசியல் சான்றத்தை நினைத்து நினைத்து மாற்றுவது போலல்ல இயற்கை விதிகள். அவற்றை எந்த மெஜாரிட்டி வோட்டினாலும் மாற்ற முடியாது. ஆனால் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இயற்கைப் பண்புக்கு மாறான சட்டங்களை மெஜாரிட்டி பயத்தால் நிறைவேற்றி வருகிறது. சட்டம் நிறைவேற்றினாலும் அதன் நோக்கம் நடைமுறையில் நிறைவேறுவதில்லை. வாப் வாப்ப, சொத்து கத்திரம் ஆகிய இயற்கையான உத்திகள் இந்நிதாந்தான் உழவும் தொழிலும் வளரும். ‘சோஷலிஸம்’ என்கிற பெயரில் இந்த இயற்கைச் சக்திகளுக்கு விரோதமான சட்டங்களைப் பாரி மெண்டியல் நிறைவேற்றி விட்டார்கள். ஆனால் வயவிலும் தொழிற்சாலைகளும் உற்பத்தி பெருகவில்லை. அறிஞர் ப்ளாக்ஸ்போன் கூறியது போல் எந்த மனிதச் சட்டத்தாலும் இயற்கை விதியை வெல்ல முடியவில்லை!

ஹிந்தி இட்டம் குறித்து எனக்கு எதிராக வாதம் செய்ய விரும்புகிறவர்கள் நான் 1928-ஆம், 1937-ஆம் என்ன சொன்னேன், என்ன செய்தேன் என்பதை அலுக்காமல் எடுத்துக் காட்டி வருகிறார்கள். இப்போது மக்களின் மீது நிலிக்கப்பட்டிருக்கும் ஹிந்தியைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வரே படிக்குமாறு கோரினேன். எதிர்காலத்தில் மக்கள் நஷ்டத்துக்கும் கஷ்டத்துக்கும்

ஆளாகக்கூடாது என்பதற்காகக் குழந்தைகள் ஹிந்தி படிக்க வேண்டும் என்று நான் முயற்சி எடுத்தது உண்மையே. நான் என்னுடைய அளவு முயன்றும் மக்கள் அதை ஏற்கவில்லை. எனவே இப்போது அவர்களின் அதற்குத் தண்டிக்க நான் ஒப்ப வேண்டுமா? பயங்கரமான தவறு செய்ய வேண்டாம் என்று நா தடை செய்வது பிழையாகிவிடுமா? நான் முன்பு சொன்னதும், செய்ததும் என்னுடைய இன்றைய போராட்டத்துக்கு ஆட்சேபகரமான காரணங்கள் அல்ல; அவையே இப்போது நான் கூறுவதற்குப் பெரும் அதாரங்களாகும். முன்பு நான் ஹிந்திப் பிரசாரத்துக்காகச் செய்த முயற்சி தோற்றுப் போனதே நான் இப்போது கூறுவதெல்லாம் சரி என்று பிரத்யட்சமாக நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. நான் அத்தரங்கப்பூர்வமாகவும் பிழுவாதமாகவும் முயன்றும் தோற்றுப் போனேன். இதனாலேயே இன்று, “ஹிந்தி இட்டத்தை விடுங்கள். அது பவிக்காது. இதனால் பேதம் தான் வளரும்” என்கிறேன்.

இந்தியராகிய நாம் எவ்வோரும் ஐக்கியமாக இருப்போமாக! அந்த ஐக்கியத்துக் காகவே ஆங்கிலம் இப்போதுள்ளபடியே இருக்க வேண்டும் என்று நான் திரும்பத் திரும்பக் கூறுகிறேன். ஹிந்தித் திணிப்பு நாட்டை இரு பிளவாகப் பிரக்கும். என்னுடைய சகலத்தையும் நான் எந்த நாட்டுக் காகத் துறந்தேனோ, அந்த நாட்டின்மீது எனக்குள்ள அன்பு காரணமாக என் இறுதி மூச்சுவரை இதையே கூறிப் போராடுவேன்.

ஹிந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து, தென்னாட்டில் பல இடங்களில் நடைபெற்ற நாசகரச் செயல்களை அனைவரும் கண்டிக்கிறார்கள். கண்டிப்பது தியாயம். ஆனால் இந்த நாசகர வேலைகளுக்கு மூலகாரணம் 1942 ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் காரர்களின் நாசகரச் செயல்களைப் பின்பற்றும் மனப்பான்மையே யாகும். காந்திஜியின் சம்மதமில்லாமலேயே அவருடைய சம்மதம் மீறாதாகச் சொல்லிக் கொண்டு நாசகர வேலைகளில் ஈடுபட்டார்கள். அந்த அக்கிரமத்தின் வேகம் எளிதில் மறைந்து போகாது. எந்தத் தீவிரமான இயக்கத்திலும் நாசகர வேலை புகுத்து விடுகிறது. வருத்தத்தக்க இந்த உண்மையைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்து விட்டுப் பேசுகிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு, என்னிடம் அவர்கள் அறிக்கை கேட்போது சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் அதைப் பத்திரிகைகளில் போடவில்லை.

OR WO

ஆர்வேரா
ரோல் ஃபிலிம்
கலிலும் பினாக் அண்டு ஒயிட்டிலும்

கலபமானது! ஆர்வேரா
கலர் ஃபிலிமில் புகைப்
படம் எடுப்பது பினாக்
அண்டு ஒயிட்டிலுட்ப
போலவே மிகவும் கலப
மானது.

40 ஆண்டுகளாக நீங்கள்
உபயோகித்த அதே
ஃபிலிம் தான். இப்
போழுது "ஆர்வேரா"
என்ற புதிய பெயரில் விற
கப்படுகிறது.

55 ஆண்டு அனுபவ
முடைய வேப் ஃபிலிம்
ஃபேப்ரிக் உட்பனின்
தயாரிப்பு.

VEB FILMFABRIK WOLFEN

German Democratic Republic

ஆர்வேரா பிலிம்ஸ் ஈஸ்டர்ன் யூனிட்
சென்னை - 2 - கல்கத்தா - 13

யார் பெரனுப்பு

தமிழ்த் தாயின் புனிதப் பெயரைப் பயன்படுத்தியபடியே துயரூத்தக்க பல சம்பவங்கள் நிகழ்ந்து விட்டன. இத்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் இவ்விதமாக வன்முறைச் செயல்களில் திசை மாறுமூன். 'யாராவது இரண்டு பேராவது உயிர்த் தியாகம் செய்தாய்தான் மத்திய சர்க்காரின் மனத்தை உருக்க முடியும்' என்று கருதியவர்கள் உண்டு.

ஆனால் இன்று வரை ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, குறைந்தபட்சம் பத்துக் குழந்தைகள் உள்பட சுமார் நூறு பேர்கள் வரை இறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். அரசினரின் எண்ணிக்கையே அனுபத்தாறு என்று கூறுகிறது. அவ்வித மிருத்தும் ஆட்சியாளரின் மனம் அசைத்து கொடுப்பதாய்த் தெரியவில்லை.

வன்முறைச் செயல்களுக்கு வகுத்தப்பட வேண்டியதுதான் எவ்விதும், அவை நிகழ்த்தலுக்கு மாநில முதல் அமைச்சர் ஏதேனோ காரணங்கள் கூறப்படுது வித்தையாக இருக்கிறது. மக்களின் உணர்ச்சியைப் புரிந்து கொள் ளாமல் நீர்க்கதரிசனமில்லாத ஹித்தித் திணிப்புக் கொள்கைகளைத் தீவிரமாகக் கையாண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் முதற் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும்.

ஜனாதிபதி ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களே கூறியிருப்பது போல அரசியல் ஞானம் என்பது வகுங்காலத்தில் நிகழக்கூடியவற்றை முன்கூட்டியே உணர்ந் தறிவதிலும் அவை தீர்மானம் தடுப்பதிலும் அல்லது அவை நிகழ் இடங் கொடாமல் இருப்பதிலும்தான் இருக்கிறது.

தமிழகத்தில் அமைதி நிலவச் செய்யும் பெரும் பொறுப்பு முதலமைச்ச ருக்கு உண்டு. ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழக மக்களின் பிரதிநிதியாகத் தாம் விளங்குவதையும் அவர்களது மனங்களின் எதிரொலியாக இயங்க வேண்டிய பொறுப்பு தமக்கு உள்ளதையும் அவர் மறந்து விடலாகாது.

ஹித்தி எதிர்ப்பு இயக்கக் காட்சிகள் சிலவற்றை அடுத்து வரும் பக்கங் களில் காணலாம்.

புகைப்படங்கள் : ஹித்து; இத்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்;
ஆல் இத்தியா பிரஸ் போட்டோ ஏஜென்ஸி.

MILITARY ACTS TO QUELL RIOTS

Hell-bent mobs strike terror in Pollachi: police firings again
 Death roll increases to 46

Shastri summons Chief Ministers

தனக்குந்த
 தனக்குந்த

HINDI
 INDIA'S MAJORITY NEWSPAPER
 24 DIE IN POLICE FIRING IN SEVEN TOWNS

சுகேசமிக்கிரன்

சுகேசமிக்கிரன்

இத்தி பொலீஸ் சட்ட நுல்வர் பல்
 சென்னை, கோவை, மதுரை, காஞ்சியில் ஆறளி, தடியடி ராஜபெய்க்கும் கல்குளிகளை மூட ராஜபெய்க்கும் உட்பார் அதிகாரிகளுக்கு போகன்

இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம்:
 12 விமானங்களில் ராணுவம்! சென்னைக்கு வந்தது!!

மாணவன்
 மாணவன்

இத்திப் போல் இத்தம் குடிக்கிறது!
 7 ஊர்களில் துப்பாக்கித் துடி
 இராணுவம் வலியுறுத்தி
 அடக்குமுறை தர்பாருக்கு
 26 உயிர்கள் பலி!

The Mail
 PUBLISHED FOR THE PROPRIETOR BY THE MANAGER, THE INDIAN EXPRESS, 11, MARKET STREET, MADRAS.

ARMY ALERTED: POLICE FIRING IN THREE

Anti-Hindi demonstration takes a serious turn

CANE-CHARGE IN MADRAS CITY: FIFTY-NINE PICKETERS ARRESTED

Students Council to review situation

டானிக்
அருந்தும்
அவசியம்
ஏற்பட்டால்
அதற்கு
உகந்தது

‘கெப்ளர்’மால்ட்

வியாதிகளையும், தொற்று நோய்களையும் எதிர்க்கும் சக்தியை வளர்க்க ‘கெப்ளர்’ மால்ட் போன்ற இனிமையான டானிக் வேறில்லை. ஷார்க் லீவர் ஆயில் மற்றும் வைட்டின் ‘ஏ’யும் ‘டி’யும் செறிந்த ‘கெப்ளர்’ மால்ட் அனைவருக்கும் அனுகூலமான டானிக் காகும். குறிப்பாக, பிணியாறுபவர்களுக்குச் சாலச் சிறந்தது.

ஒரு பார்ரோஸ் வெல்கம் தயாரிப்பு.

SHARKEE-25 TAIN

இந்தித் தீர்ண்ப்பு

இதோ

SOUTHERN RAILWAY GAZETTE

16th November 1964

422

Targets of training in Hindi language

Targets for training in Hindi typing and Hindi shorthand

Hindi test in Railway Training Schools

Training in Hindi Morse

Language examination for Class I officers

Provision of Hindi libraries and Reading rooms

13. The training of the existing staff in Hindi language should be completed by March 1966 and that of new recruits should continue as long as necessary. (Board's letter No. Hindi/60/22/1 dated 17th June 1961).

14. Training of the existing staff in Hindi typing and Hindi shorthand should be completed by March 1967 and that of new recruits should continue as long as necessary. (Board's letter No. Hindi/60/22/1 dated 17th June 1961).

15. New entrants to Railway service should pass a simple test in Hindi before completion of their training in Railway Training Schools. Trainees whose stay at the Railway Training School is for a period upto 3 months should acquire a knowledge of Devanagari alphabets and should be able to read the 1st book of Hindi. But this need not be insisted on in case of trainees whose stay at the Training School is less than a month's duration. Trainees, whose stay at the Training School is for over six months should acquire an elementary knowledge of Hindi and should be able to read and write easy and simple sentences in Hindi. Trainees, whose stay at the Training School is for over six months, should be required to pass the 'Prabodh' Hindi Examination, Grade I. (Board's letter No. Hindi/34/2 dated 30th September 1955 and 19th October 1956).

16. Training in Hindi Morse is compulsory to all newly recruited Signallers and will be imparted after one year of duty post but not later than the second year of their service. Promotion, confirmation, etc., will be conditional on their successful training in Hindi Morse. (Board's letter No. E(NG)58-TRI/33, Pt., dated 18th/20th November 1961).

17. All directly recruited Class I officers are required to pass a Hindi test equivalent to the middle school standard during their probationary period. (Board's letter No. E(GR)57EXI-4 dated 7th June 1960).

18. Hindi libraries and reading rooms should be provided at the headquarters offices as well as at Division/District/Regional Headquarters and other centres having a large concentration of staff. (Board's letter No. Hindi/62/8/5 dated 30th May 1962).

தென்னிந்திய ரயில்வே கெஜட்டில்

தமிழ்தியை எப்படியெல்லாம் திணிக்கலாம் என்பதற்கு

இருபத்தொன்பது அம்சங்கள் அடங்கிய

உத்தரவு வெளியாகி யிருக்கிறது. அவற்றில் ஒரு சில பின்வருமாறு :

13, 14. 1965-1967 மார்ச் மாதத்துக்குள் முறையே இப்போதுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் டைப்பிஸ்டுகளுக்கும் தமிழ் திறன் வந்திட்டு ஷார்ட்ஹாண்டு டைப்பரைட்டிங்ஷிஷும் பயிற்சி முடிவடைந்துவிட வேண்டும். புதிதாகச் சேரும் டைப்பிஸ்டுகளுக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் இப் பயிற்சியே வரையறுக்கப்படும்.

15. ரயில்வே சர்வீஸில் புதிதாகச் சேருபவர்கள் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிற்சி முடியும் வரையில் பரீட்சையில் தேறவேண்டும்... ரயில்வே பயிற்சிப் பள்ளியில் ஆறு மாதங்கட்கு மேல் தங்கிப் படிப்பவர்கள் "பிரபோத்" தமிழ் பரீட்சையில் தேறவேண்டும்.

16. புதிதாக சிக்னல்காரர்களாகச் சேருபவர்கள் அனைவருக்கும் தமிழ் மோர்ஸில்

கட்டாயமாகப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். வேலை நிரந்தரமாக்கப்படுவதோ அல்லது உத்தியோக உயர்வோ அவர்கள் தமிழ் மோர்ஸில் தேர்ச்சி பெறுவதைப் பொறுத்திருக்கிறது.

17. தேரடியாகத் தேர்வு செய்யப்பட்ட எல்லா முதல் வகுப்பு அதிகாரிகளும் நடுத்தரப் பள்ளிகளுடைய அளவுக்கு தமிழ் பரீட்சைகளில் வேலை சாகவதமாவதற்கு முன்னமேயே தேறிவிட வேண்டும்.

இவ்வாறாகத் தென்னிந்திய ரயில்வே ஏற்பாடு செய்யும் வீழாக்களுக்கு அனுப்பிதும் அச்சிடுவதிலிருந்து ரயில் இன்ஜின்கள், ரயில் பெட்டிகள் இவற்றைத் தயாரித்தோகிள் பெயர்ப் பலகைகள் அவற்றில் பொருத்தப்படுவது வரை சாகவத்திலும் தமிழ்தியைத் திணிக்க வழி வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைவலியிலிருந்து

நல்ல, நிச்சயமான நிவாரணம்

வலி

அனூஸின் இவ்வளவு சக்திவாய்ந்ததாக இருப்பதற்குக் காரணம் அது ஒரு டாக்டரின் குறிப்பைப்போன்று மருந்துகளின் சோதகையாகும்—துரிதமாகவும் நிவாரண மளிக்கிறது.

வலியிலிருந்து துரித நிவாரணம் அளிப்பதற்கென அனூஸினில் ஒரு மிரத்திப்பேகமான மூலையில் பொருள்கள் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன.

அனூஸின் சாதாரணமாகத் தலைவலிக்குக் காரணமான கரம்புகளின் பட்டப்பகுப்பைப் போக்குகிறது.

அனூஸின் நுரத்தோடித்திலும்கூட இன்புளெவன்ஸர் வினாழும் ஏற்படும் குரத்தைத் தளிக்க உதவுகிறது.

அனூஸின் உபயோகிப்பதால் வலியுடன் அடிக்கடி தோன்றும் சோர்வு நீங்கிவிடுகிறது.

Registered Users: GLOFFREY MANNERS & CO. LTD.

அனூஸின்

சிறந்தது ஏனெனில் அது

4 வழிகளில்

வேலை செய்கிறது

2 மில்லிகளுக்கு 13 பைசேதான்

TAM B.R.

நாத்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த சம்பவம். நாடகங்கள் பார்க்கும் ஆவல் மூன்றேறியிருந்த அளவுக்குப் பெண்களும் ஆண்களுடன் சரிதிகர் சமானமாக அமரலாம் என்ற எண்ணம் தீவிரமடையாத காலம். செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் நாடகக் கொட்டகைகளில் மூதல் வகுப்பு நாற்காலிகளை ஆண்கள்தான் உபயோகிக்கலாம். பெண்கள் அங்கு உட்கார அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஓர் ஓரத்தில் பாய் விரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

அந்தக் காலத்தில் பிரபலமடைந்திருந்த டி. பி. ராஜலட்சுமி, எம். ஜி. நடராஜ பிள்ளை கோஷ்டியினர் 'சாவித்திரி' நாடகம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏகக் கூட்டம். முன் வரிசை நாற்காலியில் தலையை அள்ளி வாரி முடித்து ஆனால் வேட்டி சட்டை அணிந்து அமர்ந்திருந்த ஓர் உருவம் பக்கத்தில் இருந்தவர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்ததோடல்லாமல் காமுசுவென்ற பேச்சு எழுவதற்கும் காரணமாக இருந்தது. சம்பிரதாயத்தைத் தகர்க்க யாரோ ஒரு பெண் ஆணுடையில் வந்து நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறாள் என்ற ஐயம் உருவாகியது. போதாக்குறைக்கு அந்த நபரின் கைகளில் காப்புகளும் கால்களில் கொளகுகளும் காதுகளில் கல் பதித்த ஆபரணங்களும் இருந்தன. ஒரு பெரியவர் ஆக்ரோஷத்துடன் எழுந்து வந்து, 'இங்கு பெண்கள் உட்காரச் கூடாது. எழுந்து அப்பால் போய் உட்காரச் சொல்லுங்கள்' என்று இரைந்தார்.

நிஜமாகவே அந்த நபர் ஆண்பிள்ளைதான் என்றும் நாடகங்களில் பெண் வேடம் போடுவதினால் தலை முடித் திருப்பதாகவும் கூடவந்தவர் வினக்கிய பிறகுதான் ஐயப்பாடு விவகியது.

அன்று அந்த நாற்காலிப் பிரச்சினைக்கு ஆளான ஆசாமி ஸ்ரீ டி. கே. முத்துசாமி அவர்கள்தான். டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள் நாய்வரின் இரண்டாவது சகோதரர். தமிழ்நாட்டு நாடகக் கலை வளர்ச்சி பற்றி யாராவது ஆராய்ச்சி பூர்வமான வரலாற்றை எழுத முன் வருவார்களானால் அதில் ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெறத் தம் அனுபவத்தினாலும் ஆற்றவினாலும் தகுதி படைத்தவர்.

இன்று அவரும் ஓய்வு பெற்று நாடகத் துறையிலிருந்து ஒதுங்கி விட்டார். பழைய செட்டிநாட்டுச் சம்பிரதாயங்களும் நவீன மாறுதல்களுக்கு இடம் கொடுத்து ஓய்வு பெற்று விட்டன!

"அந்த நாளை நாடகத் தயாரிப்பு முறைகளுக்கும் இன்றைய முறைகளுக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. பேருடி வரும் விஞ்ஞான வசதிகள், கதைப் போக்குகள், பிரதான நபிகளின் மனோ பாவங்கள், பொதுமக்களின் ரகித் தன்மை, எல்லாமே இந்த வித்தியாச வளர்ச்சிக்குச் சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ உதவி செய்கின்றன" என்று குறிப்பிட்ட திரு முத்துசாமி அந்த நாளை நாடகத் தயாரிப்புமுறைகளைப்பற்றி விவரமாகவும் உணர்ச்சி வசப்படும் பேசினார்.

அன்று நடிக நடிகையரின் குரல்களுக்கு மெனக ஜாலம் தி. குரல் என்றால் அரசியல் மேடையில் அதிர ஒலிக்கும் குரல் இல்லை. நாடக மேடையில் 'மைக்' உதவி இல்லாமல் கடைசித் தரை டிக்கட் பேர்வழியின் காதுகளை எட்டும்

**தொழில்
நினைவுகள்**

ஐரஞ்சகமான சந்தேக குரல். தோற்றத்தை விட அவர் தோற்றவிலக்கும் இசையை மதிக்கும் காலம். என். எஸ். ராமையா என்ற பிரக்கியாதி பெற்ற நடிகர் ஒருவர் இருந்தார். ஒண்ணரைக் கண் பேர் வழி தான். உருவத்துக்கும் கவர்ச்சிக்கும் வெகு தூரம். ஆனால் ஆசாமி மேடையில் சத்தியவானாகத் தோன்றிப் பரட ஆரம்பித்து விட்டால் நாடக ரசிகர்கள் சொக்கிவிடுவார்கள். எத்தனை மணி நேரமானாலும் எழுந்திருக்க மன பில்லாமல் உட்கார்ந்து இசை வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிடுவார்கள்!

என். ஜி. கிட்டப்பாவின் 'வள்ளி திருமணம்', சூரிய நாராயண பாகவதரின் 'கோவலன்', கே. எஸ். அனந்தநாராயணயரின் 'சகுந்தலை' முதலிய நாடகங்களை ரசிகர்கள் எத்தனை தடவைகளாலானும், எத்தனை மைல்கள் நடந்து போக வேண்டி யிருந்தாலும் கூடச் சனிக்காமல் பார்த்துப் பரவசமானார்கள். முன்னவர்கள் இருவரும் சந்தேகிற் பன்னர்கள். அனந்த நாராயணயர் பெண் வேடத்தில் தோன்றும் சம்பாஷணை விற் பன்னர்! 'மைக்' தோன்றாத காலம் அவை.

வொழ்வு சிறிது,

வளர்கலை பெரிது!

'பா'யல் கம்பெனி' என்று குறிப்பிடப்படும் பாலகர்களைக் கொண்ட நாடக நிறுவனங்கள் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் புராண, இதிகாசக் கதைகளை இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நடத்துக் காட்ட ஆரம்பித்தன.

டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின் குடும்பமே ஒரு கலைக் குடும்பம். அவர்களின் தந்தையார் ஸ்ரீ டி. எஸ். கண்ணுசாமி பிள்ளை நிறைந்த பாடகர். ஆகவே அவர் தம் குமாரர்களை வெகு இளமையிலேயே இசைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்த நாடகக் கலையில் ஈடுபடுத்திவிட்டார். மதுரை தத்துவ மீனலோசனி வித்துவ பால சபைதான் அவர்களுடைய ஆரம்பக் கலைப் பயிற்சிக் களம்.

ஸ்ரீ டி. கே. முத்துசாமிக்கும் பெண் வேடத்துக்கும் வெகு பொருத்தம். ஆகவே தொடர்ந்து பெண் வேடம் போட ஆரம்பித்தார். இந்த நாட்கள் போய் உதடு ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் இரண்டொரு காதல் வார்த்தைகள் பேசி, ஒரு 'ஜெட்' பாடி ஒடும் கதாநாயகி மாநிரியைப் பத்துப் பன்னிரண்டு வயதில் பட்டுப் புடவையும் பலவித ஆபரணங்களையும் கமந்து எழுபது என்பது பாடல்களைக் கொஞ்சம்கூடச் சூது கலைபாடல், கடைசி வரிசையரை கேட்கப் பாடி நடிப்பது என்பது பெரிய சர்க்கல் பண்ணுவது போலத்தான். ஒவ்வொரு நடவையும் இளைஞன் முத்துசாமி சாவித்திரியாக நடித்து உன்னை வந்ததும் மயக்கமே போட்டு விடுவான்.

1925ம் ஆண்டில் டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின் தந்தையார் நிறுவனத்தொகுதியில் தனியாக ஒரு நாடகக் கம்பெனியைத் தொடங்கினார். 'நிறுவனத்தொகுதியில் தொடங்கினாலும் அதற்குப் பெயர் 'மதுரை ஸ்ரீ பால சண்முகாணந்த சபா' தான். முத்தமிழுக்கும் இருப்பிடமாக விளங்கிய மதுரையம்பதினைத் தங்கள் நிறுவனங்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டது ஓர் அதிசயம்தான் சம்பிரதாயமாகக் கருதப்பட்டது.

இருபத்தி ஐந்து ஆண்டு காலம் தமிழ் நாட்டில் கொடி கட்டிப் பறந்த அந்த நாடக சபா இன்று கலைத் துறையில் பல நிறைந்த நடிகர்களைத் தோற்றுவித்த பணியைச் செய்கிறுக்கிறது. கலைவாணர் என். எஸ். கே. விளிகுத்து இன்று திரை உலகில் பெயர் பெற்று விளங்கும் பல நடிகர்கள் வரையில் ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இந்தக் குழுவில் நுழைந்து அதுபவம் பெற்று வெளிவந்த வர்கள்தான்.

அந்த நாட்களில் வேறு சில கம்பெனிகள் எத்தக் குறைகளால் கலைந்து போயினவோ அந்தக் குறைகளெல்லாம் தங்களால் தவிரக் கம்பெனென்று என்று வட்சியத்துடன் இந்தக் குழுவினுள்ள பெரியோர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். இரு முத்துசாமி சீக்கிரமே தாம் மேடையில் தோன்றுவதை நிறுத்திக்கொண்டு கம்பெனி நிர்வாகத்தில் கவனம் செலுத்தினார். அப்போதெல்லாம் நடிகர்கள் கம்பெனியின் முழு நேரச் சிப்பந்திகளல்லவோ! மேடையில் தோன்றிக் நேரமெல்லாம் கம்பெனி வீட்டில்தான் இருப்பார்கள்? நேரத்தை அவர்கள் வெட்டியாக்கக் கூடாது; அவர்கள்

அறிவும் உலக ஞானமும் விரும்பியாக வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கம்பெனி இருச்சிலிய் நெடுநாட்கள் முகாமிட்டிருந்த போது ஈரோட்டிலிருந்து ஆனிரியர் ஒருவரை திரைத்தரமாக வரவழைத்துப் பால நடிகர்களுக்கு ஆய்வினமும் கணிதமும் போதிக்சச் செய்தார். தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத நிறுவர்களும் சிலர் இருந்ததால் அவர்களுக்குத் தமிழ் கற்கிகப் பண்டுட்டியிலிருந்து சந்தர ஸ்ரீத்தி என்பவரையும் ஏற்பாடு செய்தார்.

"இந்தக் காலம் போலிஷ்! எனக்கு இந்த வேடத்தில் தான் நடிக் இனமும் என்று அன்றையச் நிறுவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். ஒரு நாடகம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதில் உள்ள அத்தனை பாத்திரங்களின் பாடங்களும் அத்தனை பேருக்கும் தெரியும்! ஆகவே எதிர்பாராத விதமாக ஒரு நடிகருக்கு உடல் நலக் குறைவு ஏற்பட்டால் இன்னொரு பையனை அந்த வேடம் போட்டுக் கொள்ளச் சொல்லி மேடைக்குத் தைவிரமாக அனுப்பி விடுவோம். பையன் களை, படிப்படியாக, ராஜ சபையில் தடி பிடிப்பவன். தோழன், மந்திரி என்ற வகையில் படிப்படியாகப் பாத்திரங்கள் மாற்றும் செய்வதன் பேரில் அவர்களுக்கு மேடைக் கச்சம் என்பதும் படிப்படியாகக் குறைந்து விடும்" என்று குறிப்பிட்டார் ஸ்ரீ முத்துசாமி.

வசனங்களைப் பேசுவதில் திட்டவாட்டமான சட்டம் ஏதுமில்லாமல் நல்ல கற்பனைக்கும் இடம் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் கற்பனை, கதை வட்டத்தை விட்டு எங்காவது வெளியே போய் நின்று தொல்லை தராது.

கலைவாணர் என். எஸ். கே.யின் புகழ் இப்படித்தான் ஒரு கற்பனை மூலம் பிரசித்த மடைத்தது. புதுக்கோட்டை நாடகமொன்றில் அன்று பிரசித்தி மடைந்திருந்த கப்பையா மாகவதரின் பாட்டைச் சற்று மாற்றி அதே மெட்டில் துமாணகப் பாடினார். அவ்வளவுதான்! கரகோஷத்தால் கொட்டகையே அதிர்த்தது. காலம் சென்ற எம். ஆர். சாமிநாதனும் இவர்கள் நாடகக் குழுத் தயாரிப்புத்தான்.

நடிப்பதற்குக் கூட முதல் கட்டங்களில், 'இப்படிக்கையை ஆட்டி அப்படி நட!' என்று சொல்ல மாட்டார்களாம். சங்கரதாஸ் ஸ்வாமிகளின் வசனத்தையும் பாடல்களையும் படிக்கும்போதே அவர்களுக்கு தடிப்பு வந்துவிடும். காரணம் பாத்திரத்தின் தன்மைக்கேற்ப வசனம் இருக்குமாம். வசனப் பாத்திரத்துக்கு வல்வினர் நிறைந்த உருட்டம் மிரட்டல் வசனம். சாவித்திரிக்கு மெல்லினம் நிறைந்த நவீனமான பேச்சு! முதல் தடவை படிக்கும்போதே அந்தப் பாத்திரத்தின் குணம் நடிகர்களின் உள்ளத்திலே பதிந்துவிடும்!

ஈரோட்டில் சந்திரகாந்தா நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்த வேளை, துப்புறியும் கோவிந்தனாக வரவேண்டிய ராமசாமியால் நிம. ரென்று வர இயலவில்லை. நிர்வாகிகளுக்குத் திகைப்புத் தோன்றிய தருணம். இரு முத்துசாமி கொண்டைவை இறுக்க முடிந்து கொண்டே துப்புறியும் கோவிந்தனாக மேடையில் தோன்றி ஜமாய்த்துவிட்டார். அதற்கு

நிச்சயமாகத் தெரியுமா?

ஆம், கவர்ச்சி மிக்கவள்தான். அழகான ஆடை அணிந்திருக்கிறாள். படிப்பிலும் கற்றுக்கொண்டவள்தான். ஆனால் எளிதில் எடுத்துக் கொள்ளப்படக் கூடியவள்தான் என்பது நிச்சயமாகத் தெரியுமா?

உடலில் துர்நாற்றம் வீசும் கிருமிகளை உடலும் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் வழக்கமாக சிந்தையில் உபயோகித்து அவைகளை அழித்து விடலாம். இந்தியாவில் அறியும் கிருமிகளில் 99-11% கொண்ட ஒரே சேப் பூதுதான். மட்டுக்களைக்காண் மக்கள் உபயோகித்து, பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. உன்னுடைய பிராபல்யம் பெரிதும் அதைப் பொறுத்தவர்தான் இருக்கிறது.

மகிழ்ச்சியுடனும், உறுமலும் பொருந்திய சிந்தையில் எழுந்ததைக் கவறப்படுத்தும் கிருமிகளை உட அழித்து விடும். அதனால் மேனி மசாற்ற மிளக்கும்.

நிச்சயமான பாதுகாப்பிற்கு ஒத்ததையே சிந்தையில் சேப் கொண்டு போடும், துர்நாற்றம் போக்கும் இயல்பான கலையும், இதுவே 99-11 அடங்கிய சிந்தையில் டாஸ்ட் மவுண்ட் தாமிர தடவுகளை

* எம். தியாகன் ஆண்டு கம்பெனிடின் டிரோ மார்ச்

* விவரம் "99-11 என்பது என்ன?" என்ற தலைப்புக்கு உத்தரவிடும் செய்தி. பப்ளிக்-12, கனடா விவரத்திற்கு எழுதப்படும்.

விவரம்
கனடாவிடம்
பேசும் சிந்தையில்
விவரம்
பேசும் சேப்

சென்னை

சென்னை

செய்யுட்களில் முதன்மையான பெயர்

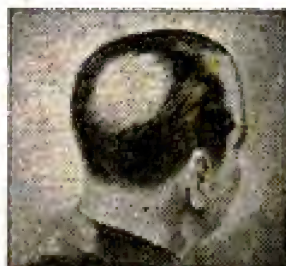
CT, 10A, TAM.

விவரம் சிந்தையில் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு விவரம். சிந்தையில் உதவியில் அடங்கியுள்ள ஏதாவது உதவியில் உதவியில் சிந்தையில் டாஸ்ட் மவுண்ட் தாமிர தடவுகள் 30 அல்லது ஏதாவது அடங்கிய

உங்கள் கேசம் உதிருகிறதா?

இந்த மாதிரி அபாயக் குறிகள்
அதை அறிவிக்கின்றன.

கேசம் உதிருதல்

உங்கள் ரோமம் உதிருகிறது. ஏனெனில்,
ரோமக்கால்களுக்குப் போதிய
ஊட்டமில்லாததுதான்.

இளமையில் வழக்கை
இழக்கியவர்கள் ஆரோக்கமாகத்
தயிர்நிதிருக்கப்படும்

பொருகு. ரோமம் உதிருதல் மற்றும் கேசம் குறை
தல் முதலிய உபாதைகளால் நீங்கள் சிரமப்பட்டால்
இன்றே ப்யூர் சில்னிக்ரீன் உபயோகிக்கத் தொடங்
குங்கள். ப்யூர் சில்னிக்ரீனில் உங்கள் ரோமத்தின்
வளர்ச்சிக்குத் தேவையான எல்லா பதினெட்டு
'அமினோ ஆஸிட்களும் தீவிரமான வகையிலிருக்
கின்றன. தலையில் நன்றாக அழுத்தித் தேய்ப்பதன்
மூலம் ப்யூர் சில்னிக்ரீன் ரோமக்கால்களில் புகுந்து
அவைகளுக்குத் தேவையான இயற்கையான
ஊட்டத்தையளித்து, கேசத்தை மறுபடியும்
ஆரோக்கியமாக இருக்கச் செய்கிறது.

'ஆல் எபென்ட் ஹேயர்' (All About Hair) என்ற
படங்கள் கொண்ட. இவைசப் புத்தகத்தை நீங்கள்
பெற விரும்பினால் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விலாசத்
திற்கு எழுதவும்: டுபார்ட்மென்ட் K-2, சில்னிக்ரீன்
அட்வைஸரி சர்வீஸ் தபால் பெ 10022.
பம்பாய்-1

Silvikrin

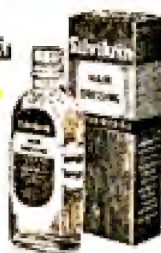
சில்னிக்ரீன்—கேச ஆரோக்கியத்துக்கான வழி

ப்யூர்
சில்னிக்ரீன்

கேசம் சம்பந்த
மான உபாதைக
ளுக்கு குணமளி
க்கும் ஓர் மிகத்
தீவிரமான தயா
ரிப்பு. ஒரு மாத
கால தவறியத்
துக்குப் போது
மானது.

சில்னிக்ரீன்
ஹேர் டிரெஸிங்

உங்கள் கேசத்தை
நான் நூலுக்கும்
நன்றி சீவியபடி
வைக்கிறது. பொ
ருகு ஏற்படாமல்
தடுப்பதற்குப்
போதுமான ப்யூர்
சில்னிக்ரீன் கவர்
துவது.

மூன் அந்தப் பாத்திரத்தில் தாம் தொன்ற வேண்டியிருக்கும் என்று அவர் ஒருநாளும் நினைத்தவரில்லை!

நிர் முத்துசாமி நடிக்க மாத்திரமல்ல; ஒரு சிறந்த நாடகாசிரியரும் கூட. கையில் கிடைத்த ஒரு சிறு குறிப்பைத் துணையாகக் கொண்டு ஒரே வாரத்தில் 'ராஜா பரித்ரு ஹரி' நாடகத்தை எழுதி முடித்தார். டி.கே. எஸ். நாடகக் குழுவுக்கு அது புகழ் தேடித் தந்த நாடகமாகும். அவர்கள் குழு 'மேனகா' நிரைப் படத்தில் நடித்தபோது அதற்கான வசனங்களையும் எழுதினர். வேறு பல நாடகங்களையும் அமைத்திருக்கிறார்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்னை சந்திர நாடக அகாடமி அவருக்குச் சிறந்த நாடகத் தயாரிப்பாளர் என்ற விருதைக் கொடுக்க முன்வந்தது. 'தாய்கள் கலைத் துறையில் என்னென்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை இந்தப் பாரத்தில் எழுதி அனுப்பங்கள்' என்று ஒரு பாரம் வந்ததாம். முத்துசாமி அவர்களுக்கு இது என்னவோபோல் இருந்தது. இந்த விருது வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடக்கூட அவர் தயாரானார். இத்தக் கேள்வியை அவரிடமே கேட்கலாமா? அவமரியாதைக்கு இடம் கொடுத்ததாக ஆகிவிடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் பதிலை எழுதி அனுப்பியிட்டு, விருதைப் பெறத் தம் பையனை அனுப்பியிட்டு அந்த நேரத்தில் வெளியூர் போய்விட்டார்!

உழைப்பில் நம்பிக்கை வைக்கும் இவர் புகழைத் தேடிப் போகிறவர்கள் என்பதற்கு மற்றொரு உதாரணம் உண்டு. இவர்கள் குழு வெளியூர்களில் புகழ் பெற்றுக் கிரீத்தி யுடன் கோவையிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து கொண்டிருந்தது. சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் இவர்களை வரவேற்கத் தட்புடல் ஏற்பாடு ஆகியிருந்தது. நிரு முத்துசுவாமி பேசின் பிரீட்டி ஸ்டேஷனிலேயே இதற்கு நழுவி விட்டார். இன்னார்களான தம்பிகள் அந்தப்

புகழ்ப் பொறுப்பு முழுமையையும் ஏற்றுக் கொள்ளட்டும் என்ற எண்ணம்தான்.

குழு கலைக்கப்பட்ட பிறகு மூத்த சகோதரரான நிரு சங்கரன் சொந்த ஊரான நாகர்கோவிலில் போய்த் தங்கிவிட்டார். நிரு முத்துசாமி இந்தத் துறையிலிருந்து ஒய் வேடுத்துக் கொண்டார். நிருவாளர்கள் ஷண்முகமும் பகவதியும் சேர்ந்து இப்போது நாடகங்களில் பங்கு பெற்று வருகிறார்கள்.

"இந்தக் கலைக்கு உழைப்பு முக்கியம். அத்துடன் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளும் சாதனையும் தேவை! ஒரு கலைஞன் கவையாகக் கெட்டுப் போகலாம். நடிப்புத் துறை அவனை உணர்ச்சி நிறைந்தவனாக ஆக்குகிறது. ஆனாலும் அவன் சில குறிப்பிட்ட வட்டியங்களைக் கடைப்பிடித்தானாலும் நெறி பிறழாமல் இருக்கலாம்."

"நடிப்புக் கலைஞன் தனியாக இருந்தால் தான் மதிப்பு. கட்டுச்சி சார்பு என்று வரும் போது அவன் மனோதர்மமே பாதிக்கப்படுகிறது. வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற பாகுபாடு எழுகிறது. கலைக்கு இந்தப் பாகுபாடு விரோதி."

"இன்று முன்னணியில் திற்கும் எந்த நடிக்கனும் 'தன்னுய்தான் கலை சோய்க்கிறது'; தனக்கு முன்னும் பின்னும் எவரும் இப்படி இருந்ததில்லை. இருக்கப் போவதில்லை" என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. இந்தக் கலைப் பெரியோர்களால் சிரமப்பட்டுத் தியாகத்தின் அடிப்படையில் வளர்க்கப்பட்டது. அதன் விளைவாகத்தான் இன்றைய நடிக்கர்கள் பிரகாசிக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் உரை வேண்டும். அதற்காக நாடகக் கலை வளர்ச்சியின் சரித்திரமே எழுதப்பட வேண்டும்."

இவரது எண்ணம் எழுத்தாக நிறைவேறியால் இந்தத் துறையே அதிகுடிடம் செய்ந்தாகும். 'வாழ்வு சிறிது, வளர் கலை பெரிது' என்ற வட்டியமுடைய குழுவல்லவா இவர்கள் குழு! — கோமதி கவாயினாதன்

யாரே என்று மனக்க வேண்டாம்! மேலுட்குப் பாண்பிறும், தாய்தாட்குப் பாண்பிறும் உடையண்பிறும்போ! டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள்தான்.

இந்தக் கதை

அத்தியாயம் ஒன்பது பயில்வான் தம்பையா

“தம்பி டோய்! ஏன் அங்கேயே நிற்கணும்? இப்படி வா!” என்று கூப்பிட்ட நாயர், காலியான சிகரெட் பாக்கெட் ஒன்றை நீள வசத்தில் கிழித்துப் பிரித்து அதன் உட்புற வெள்ளைப் பகுதியில் அன்றைய பிரதான வரவு செலவு இனங்களுக்குப் ‘புள்ளி’ போட ஆரம்பித்தான்.

வெறிச்சோடிக் கிடந்த சாலையில் மெர்க்குரி விளக்குகளின் நீல ஒளியிலே நனைந்து தன்னத் தனியாகத் தொலை தூரத்தில் சென்று கொண்டிருந்த நச்சியின் குன்னமான உருவத்தையே பார்த்தபடி நின்றிருந்த சபேசன் மெல்லத் திரும்பிக் கையருகில் வந்தான். சற்று மூன் டுடித்துக் கொண்டிருந்த நடைபாதை வாகிகள் - அந்தப் பெண்ணும் கிழவியும் உட்பட - இப்போது அங்கு இல்லை. வேறு இரண்டு ரிக்ஷாக்காரர்கள், சிலிமாப் பார்த்துவிட்டு வந்த ‘தெருச் சுற்றி விடலைகள்’ மூவர் ஆக ஐந்து பேர்கள் தரையில் வட்டமாக உட்கார்த்துப் பிடி குடித்தவாறு. தான் பார்த்த சிலிமாக் கதையை ஒருவன் சொல்ல, மற்றவர்கள் வெகு கவாரசியமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

“என்ன தம்பி, நீ இந்த ஊருக்குப் புதிசா?” என்று கேட்ட நாயர் அவளை நிமிர்ந்து பார்க்காமல் தன் கணக்கிலேயே கவனமாக இருந்தான்.

“ஆமாம், நாயர்!” என்று மெல்லச் சொன்ன சபேசன், “இவன் மேலும் எங்கே கேள்விகள் கேட்பானோ?” என்று பயத்தபடி திகிலுறிந்து கொண்டான்.

ஆனால், அவன் பயத்தது மொல் நாயர் அவளிடம் மேற்கொண்டு ஒன்றும் கேட்கவில்லை. அவனுக்குப் படுக்க இடம் கொடுக்கும்படி நச்சி

வந்து சிபாரிசு செய்ததி லிருந்தே அவளைப் பற்றி எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு விட்டான் போலும்!

என்களை ராகம் போட்டுக் கூட்டிக் கொண்டிருந்த நாயர், கூட்டலில் திரும்பத் திரும்ப ஏதோ ‘பிரிர்’ அடிப்பதாகத் தோன்றவே, சலிப்படைந்தவனும், “அட, சே!” என்ற வாறு நிமிர்ந்து சபேசனை ஒரு கணம் கூர்ந்து பார்த்து விட்டு, “தம்பிரானே! நீ இந்தக் கணக்கைக் கொஞ்சம் கூட்டிப் பார்க்கணும். எனக்குச் சரிப்பட்டு வரவில்லை” என்று கூறிப் பென்சிலையும் துண்டு அட்டையையும் கல்லாப் பெட்டியின்மேல் போட்டான்.

சபேசன் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு சாலை விளக்கடியை நோக்கி நடத்தான்.

வெகுநேரம்

இந்தச் சமயம், சினிமாக்களைத் சொல்லுவதிலும் கேட்பதிலுமாகத் தம்மை மறந்திருந்த இளைஞர்களைடையே ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது. கையிலிருந்த பீடிகளைத் தரையில் தேய்த்து அணைத்துப் போட்டுவிட்டு அவசரமாக எழுந்து நின்றனர்.

"டேய், நம்ம வாத்தியார் வராருடா!" என்றான் ஒரு விடலை.

"வாத்தியாடா, ஜகா வாங்கிப்பிடலாம்?" என்று இன்னொரு விடலை பின்னால் நகர்த்தான்.

"ஐ, கய்தே! அவரைப் பார்த்துட்டுப் பார்த்தாகத் மாதிரிப் போனா, எதனாக்கம் மிஷ்டேக்கா நெனைக்கக்கு வாருடா!" என்று தகுந்தான் கட்டைகுட்டையாயிருந்த ஒரு ரிக்கஷாக்காரன்.

"ஹலுக்கும். இன்னனைக்கு என் பொய்ப்பு நடத்தாப் போலத்தான். வாத்தியாரு வண்டி மேலே ஏறி உட்கார்ந்துகிணு 'போடா'ன்னு சொல்லப் போறாரு. ஊடு கிட்டவா இருக்கு? போவனுமே, ஆய்ரம் வெளக்கைத் தாண்டி அதுக்கு அப்பாலே நொங்கம் பாக்கம் ஏரிக்கு!" என்று முணுமுணுத்தான் இன்னொரு ரிக்கஷாவாலா.

அதற்குள் கோட்டை ஸ்டேஷன் பக்கமிருந்து ராஜா நடை போட்டு வெகு சாவதானமாக வந்த ஓர் ஆள். "என்னடா, மாதவன் தாயர்! கேம லாபமெல்லாம் எப்படி?" என்று புன்முறுவலுடன் கேட்டுக்கொண்டே, பெஞ்சியில் உட்கார்ந்தான்.

அவனுக்கு வயசு சுமார் நூற்றத்தைந்து அல்லது நூற்றத்தாறு இருக்கும். கிராப்பும் இல்லாமல், மொட்டையும் இல்லாமல், கைப்பிடியிலே அகப்படாது குட்டையாக வளர்ந்த கேசம் குச்சக் குச்சாகச் சிதும்பிப் பட்டிர்த்த பெரிய தலை; காய்ப்புத் தட்டிப்போன முரட்டு முகம்; குறுகலான தெற்றி; அடர்த்தியான புருவங்களுக்குக் கீழே இமைச் சதைகளில் அழங்கிய சிறிய கண்கள்; கிழிந்து தையல் போட்ட மேலுதடு; அதைவிடப் பெரிதான கீழ் உதடு; மேலிருந்து கீழ் நோக்கி அரை வட்டமாகச் சரிந்த மெல்லிய மீசை; குவிந்த மோவாயில் குறுகத் தறிந்து மீசையுடன் தொடர்புபடுத்திய கிங்காங் தாடி; உறுதியான கழுத்து; உருண்டு திரண்ட தோள்கள்; பரந்த மார்பு; தொந்தி தொப்பையற்ற கணத்த சரீரம்; அதற்கேற்ற நெடிய உயரம்; கொஞ்சம் வெளுத்த மேலி; சாம்பல் நிற மோட்டாத் துணியில் தைத்த அரைக் கை புஷ்-ஷர்ட்; காக்கி

நிற நீளக் கால்சராய் - இப்படி ஒரு மலிபுத்த பயில்வான்போல் தோற்ற மளித்த அந்த முரட்டு மனிதனின் பேச்சுக் குரலோ, அவனுடைய உருவத்துக்குக் கொஞ்சமும் பொருத்தாத வகையில் மென்மையும், ஆழ்ந்த அமைதியும், பண்பும் கொண்டதாய் இருந்தது.

"வணக்கம், வாத்தியாரே!" என்று ஏககாலத்தில்தான் குரல்கள் கேட்டன.

அவன் கம்பீரமாக நிமிர்ந்து புருவங்களை உயர்த்திப் பார்த்தான். எதிரே அந்த மூன்று இளைஞர்களும் ரிக்கஷாக்காரனும் பவ்யப் புன்னகையுடன் நிற்க, வயதான ரிக்கஷாக்காரன் மட்டும் சற்றுத் தள்ளிப் போய் மறைவாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

"அட்டே, எல்லாரும் நம்ம சிஷ்யப் பிள்ளைகள்தானா?" என்றவாறு மெல்லச் சிரித்த முரட்டு மனிதன், "என்னங்கடா, தம்பிகளா! என்ன இந்த நேரத்தில் இப்படி?...'' என்று இழுத்தார்போல் கேட்டான்.

"ஒண்ணுமில்லே, வாத்தியாரே! கம்மா, போற வழியிலே ஒரு சாயா அடிச்சுட்டுப் போவலாம்பு வந்தோம்" என்று தலையைச் சொறிந்தான் ஒருவன்.

"ஓகோ! துரைகள் சினிமாப் பார்த்துட்டு வருகிறார் போலிருக்கிறது?" என்று தலையாட்டிக்கொண்ட அவன், "ம்... உங்க நாலு பேர்லே எவனாவது ஒருவன் இப்படி வந்து, நேத்திக்கு நான் கத்துக் கொடுத்தேனே, அந்தச் 'சலாம் வரிசை'யைப் போட்டுக் காட்டட்டும். பாரக்கலாம்!" என்று உத்தரவு போடுவதுபோல் சொன்னான்.

இளைஞர்கள் நால்வரும் ஒருவரை ஒருவர் தலிப்புடன் பார்த்துக்கொண்டனர். பிறகு, "டேய், தங்கிங்! நீ போடா!" என்று மூன்று பேர் சேர்ந்து ஒருவரைப் பிடித்து முன்னால் தள்ளினர்.

பெட்டிக் கடைக்கு எதிரே வந்து நின்ற அந்த இளைஞன், கைகளை மடக்கிச் சுழற்றி இரண்டு தொடைகளிலும் படபடவென்று தட்டிப் புலி போல் பதுங்கிக் குனிந்து ஒரு நடன பாணியில் நின்று, மூன்று மூன்று அடிகளாக எடுத்து வைத்துச் சதுர வட்டமாக நடந்து வந்து, சடாரெனப் பின்னால் நகர்ந்து தரையைத் தொட்டுச் சலாம் போட்டுவிட்டு நிமிர்ந்தான்.

இதைக் கூர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த 'வாத்தியா'ரின் முகத்தில் அதிருப்தி நிலவியது. "சரி, இன்னொருவன் வரட்டும்!" என்று உத்தரவு போட்டான் அவன்.

க்ருஷன் ஸாஸ்ட்ஸ்

அருந்துங்கள்

அது மூட்டு வலியை அகற்ற உதவுகிறது

அதன் பயன்
மிகக் 7-வழிச்
செயல் முறை
உங்கள் உடல்
நலனைத்
தக்கபடி
பாதுகாக்கிறது

லிக்டொலஸ் (N) தயாரிப்பு

தூய்மைக்கும், தாதுத்திக்கும் சீக்கள்
பெறும் உத்தரவாதம்

BI-KS-5 TAM

ஆல்போ-ஸாங்

எல்லா வயதினருக்கும்
ஒரு சிறந்த டானிக்

உங்களுடைய உடல் வளர்ச்சிக்கு ஆல்போ-
ஸாங் அவசியம் தேவை. ஏனெனில் இங்
யோர் முதியவர்கள் எல்லோருடைய ஆரோக்
சியத்திற்கும் உடல் வளர்ச்சிக்கும் தேவை
யான விசேஷப் பொருள்கள் ஆல்போ-ஸாங்
சீக் இருக்கின்றன.

ஜே. அன் ஜே. டிஷென்
வைத்தார்பாத் (டெக்கான்)

தரத்தை
விரும்புனோர்
அணிகின்றனர்

ஸர்ஸில்க்

ஸர்ஸில்க் உயர்நக நேசவுத்துணிகள்

இறங்குதலிலும், உணர்ச்சியிலும், நிறங்களிலும் மிகச் சிறந்தது.

டாபெட்டா, ஸாடின், கிரேப், சாதாரணமும் பீன்டெடும்

ஸர்ஸில்க் லிட்டர், ஸர்பூர், காகஸ்ஸுக்கர், ஆந்திர பிரதேஷ்.

தென் இந்தியாவுக்கு ஸப் ஏஜண்டுகள் :
ஸ்ரீ ந்துஸ்தான் மலர்ஸ் லிமிடெட்

கெம்பகேனடா ரோடு, பெங்களூர் - 9
4, எடின்கர் தெரு, சென்னை - 1

ஹைதராபாத்துக்கு ஸப் ஏஜண்டுகள் :
ரங்டா & கம்பெனி
தாஜ் பில்டிங்ஸ்
பத்தர்கட்டி, ஹைதராபாத்

உடனே மற்றோர் இளைஞன் வந்து அதே போல் செய்து காட்டி விட்டு ஒதுங்கி நின்றான். முன்னவனை விட இவனுடைய 'சலாம் வரிசை'யில் ஒரு விறுவிறுப்பும் அழகும் இருந்தன.

ஆனால், 'வாத்தியாகு'க்கு இதுவும் திருப்திப் படவில்லை போல் தோன்றியது. தன் சிஷ்யப் பிள்ளைகளைக் கோபமாக முறைத்துப் பார்த்து, "பீடியும் சிகரெட்டும் குடிச்சுக்கிட்டு சினிமாக்கொட்டகையே கெதி என்று கிடக்கிற பயல்களுக்கு இதெல்லாம் எங்கே சரியாக வரும்?" என்று எரிச்சலுடன் கூறிக்கொண்டே எழுந்து, "இதோ, பாரும் கட்டா! நான் போட்டுக் காட்டுகிறேன்"

என்றவாறு சிஷ்கம்போல் உடம்பை ஒரு சிலிர்ப்புச் சிலிர்த்துப் புலியெனப் பாய்ந்து துள்ளி, அற்புதமான ஓர் அசைவுடன் சதுர் கட்டிச் சலாம் வரிசை போட்டு விட்டு வந்து கம்பீரமாக உட்கார்ந்தான். இளைஞர்கள் இதைக் கண்டு பிரமித்தனர்.

அப்போதுதான் பக்கெட்டில் கிடந்த எச்சில் கண்ணாடித் தம்ளர்களை அலம்பி வைத்து விட்டுக் கடைக்குள்ளிருந்து எழுந்து நின்ற நாயர், "வரணும், வரணும்! எங்கே தம்பையாவை ரொம்ப நாளை காணும்?" என்று வாயெல்லாம் பல்வாக விசாரித்தான்.

தம்பையா என்ற அந்த முரட்டு மனிதன் குறும்பாகச் சிரித்தவாறு, "என்னடா, மாதவன்! இன்றைக்கு என்ன, நேரத்தோடேயே போட்டுக் கொண்டாயா? இல்லையானால், முந்தா நான் இங்கு நான் வந்து போனதை இதற்குள் உள்ளூல் மறக்க முடியாதே!" என்றான்.

நாயரின் முகத்தில் அசடு வழிந்தது. கூற்று முற்றும் பார்த்த தம்பையா உடம்பைச் சாய்த்துக் கண்களைச் சிமிட்டி, "பரவாயில்லை; இப்போ ஏதாவது இருக்குமா? இருந்தால் கொடு. அதற்குத்தான் இந்தப் பக்க

தீதிபதி: உன் பெயர் கரும்பண்ணன் தானே!

குற்றவாணி: இல்லீங்க; கடலை முத்து.

தீதிபதி: போனதாம் கரும்பண்ணன் என்று சொன்னியே?

குற்றவாணி: இந்தத் தாம் கடலை முத்துக்குப் பெரை மாத்தெட்டிட்டுக் கையெழுத்து போட்டதானேதான் தாம் மாட்டிக்கிட்டேன்!

மாக வந்தேன்" என்றான் தணிந்த குரலில்.

நாயர் ஏதோ யோசிப்பவன் போல் காதைச் சொறிந்து கொண்டான். இந்தச் சமயம், விளக்கடியில் நின்று கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்த சபேசன் அதை முடித்தெடுத்துக் கொண்டு வந்து நாயரிடம் நீட்டினான்.

அந்தத் துண்டு அட்டையையும் பென் சிலையும் வாங்கிக் கல்வாய் பெட்டிக்குள் போட்டுவிட்டு ஒரு பக்கெட்டைச் சபேசனிடம் கொடுத்து, "இந்தா, இதிலே கொஞ்சம் வெள்ளம் பிடிச்சாந்து வைச்சுரு" என்றான்.

சபேசன் (அந்தப் பக்கெட்டை வாங்கிக் கொண்டு கடைக்குப் பின்னால் போனான்.

"தம்பி டோய், எங்கே போறே? அங்கே குழாய் கிழாய் ஒண்ணுமில்லை. அதோ பார், அந்த வேலி ஓரமாயிட்டீர் ஆபீஸ் தோட்டத்துக்குன்னு தரையோடு தரையாக இரும்பு மூடி போட்டு ஒரு பீச்சால் குழாய் இருக்கும். அத்தோட மரையை மொள்ளத் திறந்து தண்ணி புடிச்சிக் கிட்டு மறுபடியும் மூடிப்பிடு. காவக் காரன் பார்க்கப் போலான்; சடுதியா வந்துடு" என்றான் நாயர்.

சபேசன் அந்த இடத்தை நோக்கி நடந்தான். தனக்குப் படுக்க இடம் கொடுக்கச் சம்மதித்திருக்கும் கடைக் காரனுக்கு இப்படி ஏதாவது குற்றேவல்கள் செய்ய வேண்டும் என்று அவன் ஏற்கனவே நினைத்திருந்தான். அதனால் நாயர் தண்ணீர் பிடித்து லாச் சொன்னது அவனுக்கு மகிழ்ச்சிகரமான காரியமாகவே இருந்தது. 'எவரிடம் எந்த உதவி பெறுவதானாலும் அதற்கு நம்மால் செய்யக் கூடிய ஏதாவது பிரதிபுலகாரம் செய்துவிட வேண்டும்' என்று நிறுவயதில் அவனுடைய தாய் சொல்லிக் கொடுத்தது அவன் மனத்தில் ஆழப் பதிந்திருந்தது. ஆனால், 'இந்தப் பெட்டிக்கடை சாத்தத் திளழும் இரவு இரண்டு மணியாகும் போலிருக்கிறதே! அதுவரைவில் நானும்

அல்லவா தூங்காமல் விழித்துக்கொண்டிருந்தாக வேண்டும்?" என்று நினைத்த போதுதான் அவனுக்குக் கவலையும் துயரமும் பொங்கிக் கண்களைக் குளமாக்கின. மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, இருள் மண்டிக் கிடந்த வேலியோரத்தே அந்தப் பீச்சாங்குழாய் இருக்குமிடத்தைக் கண்டு பிடிப்பதில் முனையலானான்.

"இந்தப் பையன் யாரு தெரியுமா, தம்பையா? உன்னோட சிஷ்யன் நச்சி இருக்கிறேன். அவன்தான் இவனை அழைச்சக் கொண்டாந்து விட்டுட்டுப் போயிருக்கிறான். படுக்க இடம் கொடுக்கச் சொல்லி!" என்றவாறு ஒரு கண்ணாடித் தம்ளரில் ஏதோ ஒன்றை ஊற்றிக் கொடுத்தான் நாயர். அது உறிற்றத்தில் இல்லை!

ஆவனுடன் அதை வாங்கி மளமள வெனக் குடித்துவிட்டுத் தம்ளரைப் பலகைமேல் 'டக்'கென்று வைத்த தம்பையா, ஏதோ புது உற்சாக மடைந்தவன்போல் தலையைச் சுழற்றிக் கமறல் எடுத்த தொண்டையைக் களைத்து விட்டுக்கொண்டு நிமிர்ந்து, "யாரு, நச்சியா? அவனைத் தேடிக்கொண்டுதானே நான் இந்தப் பக்கம் வந்தேன்!" என்றவாறு கடையின் கூரைச் சரிவில் தொங்கிய வாழைப் பழச் சீப்பிலிருந்து இரண்டு பழங்களைத் திருகி எடுத்து உரித்து ஒரே வாயில் போட்டு விழுங்கினான்.

"இப்பத்தான் வாத்தியாரே, நாங்க அவனை ரோட்டு மேலே பார்த்தோம். ஆனா ரொம்பத் தொங்கிப் போய்ப் போறான்" என்றான் ஒரு விட்டை.

"அப்படியா?" என்பதுபோல் தலை யாட்டிக்கொண்ட தம்பையா சிறிது நேரம் ஏதோ யோசனையிலிருந்துவிட்டு நிமிர்ந்து, "அந்தப் பையனை நினைத்தால் எனக்குப் பரிதாபமாகவும் இருக்கிறது. கோபமும் வருகிறது. நாலைந்து நாட்களாக அவன் விட்டுப் பக்கமே தலை காட்ட வில்லையாம். அவனுடைய ஆக்காக்காரி கன்னியம்மாவும், பெண்ணும் இரண்டு மூன்று வேளை பச்சைப் பட்டினி. மாட்டுக்குத் தீவனம் வைக்காமல் மடி வற்றிப் போய் அதுவும் அவர்களோடு கிடந்து வதைகிறது. இன்று காலை விடித்ததும் விடியாததுமாக அவன் என்னிடம் வந்து இதை யெல்லாம் சொல்லி 'ஓ'வென்று சுதறி ஒப்பாரி வைத்தான். அதனால்தான் அவனைத் தேடிப் பிடித்துக் கன்னத்தில் ரெண்டு அறை வைத்துத் துரத்தலாம் என்று சாயரட்சையிலிருந்து

அலைகிறேன்; கில்லாடிப் பயல் என் கண்ணிலேயே அகப்பட மாட்டேன் என்கிறான்" என்றவாறு பெஞ்சின் மேல் மெல்ல ஒரு தட்டுத் தட்டினான். அந்தத் தட்டுக்கே அதன் பலகை வீறல் கண்டு வெடித்தது!

"இல்லை, தம்பையா! இப்போ அவன் நேரே அவனோட இல்லத்துக்குத் தான் போகணும். போகவேண்டு இன்னைக்கு இங்கல்லோ படுக்கை விரிக்கணும்?" என்று மெல்லச் சிரித்துச் சொன்ன நாயர், "ஆமாம்; உனக்கு ஏன் அவன்பேரில் இத்தனை அக்கறை? ரொம்ப நாளாவே இதை ஞான் கேட்கணும்னு இருந்துச்சு!" என்றான்.

தம்பையாவிடம் பல பேர் பல சமயம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்போதெல்லாம் அவன் அநேகமாக இதற்குப் பதில் சொல்வது கிடையாது. "உனக்கு ஏன் இந்த அநாவசியக் கேள்வி?" என்று முரட்டுத் தனமாகக் கூறி விடுவான். அதற்கு மேல் அவனிடம் கேள்வி போட யாரும் துணிய மாட்டார்கள். ஆனால், சென்ற சில நிமிடங்களாக அவனுள் ஏதோ ஒரு புத்துணர்ச்சி தலைதூக்கி, அதைப் பற்றியாவது குஷியாகப் பேச வேண்டும் என்ற கிறுசிறுப்புகள் என்று கொண்டிருக்கவே, அவன் பதில் சொல்வத் தயாராகிறவன்போல் அமர்த்தலாக நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான். நாயரும் அவனுடைய 'நிலைமை'யை அறித்துதான் அந்தக் கேள்வியை 'தைஸாக' விட்டான்.

"ஏன்டா, நாயர்! நீ என்ன கேட்டே? அந்தப் பயல் நச்சியின்மேல் நான் ஏன் இத்தனை அக்கறை காட்டுகிறேன் என்று கேட்டாய் அல்லவா? அதை அறிய வேண்டுமானால், அதற்கு முன் ஒரு கதையைக் கேட்க வேண்டும்; கேட்கிறாயா?" என்று உற்சாகமாகப் பேச ஆரம்பித்த தம்பையா, "டேய், பசங்களா! நீங்களும் கேளுங்கடா!" என்று தன் எதிரே நின்ற சிஷ்யப் பிள்ளைகளைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு ஒரு கோலி சோடாவை எடுத்துப் பம்ரென்று திறந்து குடித்தான்.

'இல்லளவுக்கும் காக வருமா?' என்ற திடுதுடன் அவனைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான் நாயர்.

ஒரு நெடியான நாற்றத்துடன் வெடித்துக்கொண்டு கிளம்பிய ஏப் பத்தை விட்டுவிட்டு நிமிர்ந்த தம்பையா கண்களை இடுக்கிக்கொண்டு தலையை ஒரு விதமான தாளகதியில் ஆட்டியவாறே, "கேளுங்கடா!" என்று ஓர் அதட்டல் போட்டுவிட்டு

நிதானமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தான். சற்று முன்வரை அவன் பேசிய மொழி ஓரளவு நல்ல விதமாகவே இருந்தது மாறி, இப்போது அவனுடைய சீடர் களின் பாஷைக்குத் திரும்பியது :

“ஆமாங்கடா ! இருபத்து நாலு, இருபத்தைஞ்சு வருஷங்களுக்கு முன் னாலே நடந்த கதை இது. அப்போ வார் டைம். ஜெர்மன்காரனும் பிரிட் டிஷ்காரனும் முட்டிக்கிட்டான்களே, அந்த ரெண்டாவது உலக மகாயுத்தம் நடந்த சமயம். ஜெர்மன்காரன், இத்தாலிக்காரன், ஜப்பான்காரன் - இவர்கள் மூன்று பேரும் ஒரு கை ; பிரிட் டிஷ்காரன், ரஷ்யா க் கார ன், அமெரிக்காக்காரன், பிரெஞ்சுக்காரன் - இவர்கள் நாலு பேரும் ஒரு கை. ரெண்டு சைடியேயும் சரியான ஜோடி யாத்தான் நின்னுங்கள். பார்க்க னுமே சண்டையை ! முதலில் இட்லர் தான் பூத்து விளாசினான். எல்லாம் “ஃபெஸ்ஸ்” அடிதான் ! நம்ம கிங்காங் மாநிரி ‘காச்சா, மூச்சா’ன்னு அடிச் சான். இத்தாலிக்காரன் முஸோலினி, அவனுக்குத் தம்பி அங்கதன் ! அவ னும் மானுவாரியா விளாசினான். பிரிட் டிஷ்காரன் இன்னு கொக்கா ? மத்த மூன்று தோஸ்துகளோடும் சேர்த்து, நம்ம தாராசிங் மாநிரி அங்கங்கே துண்டுப் பிடி போட்டு நரம்புக்கு நரம்பு அடிச்சான். ஆம் பட்டா, இட்லர் வசமா மாட்டிக்கிட்டான் ! இது இப் படியாயிருக்க, இந்தண்டைப் பக்கம் ஜப்பான்காரன் இன்னு பண்ணினான் தெரியுமா ? பர்மா, சிங்கப்பூரு, மலாயா எல்லாத்தையும் கபகபன்னு தட்ட ஆரம்பிச்சான்; ஒண்ணு பின் னாலே ஒண்ணு கருண்டு கருண்டு விய்த்து போச்சு. அடுத்தபடியா கபாலுனு இந்தியா மேலே பாயப் பார்த்தான். இம்பால், டாழ் என்டிற ஊர்க்கையெல் லாம் கருட்டிக்கிட்டு இன்னும் மேலே எறப் பார்த்தான். அப்போ இங்கே பிரிட் டிஷ்காரன் கொடி போட்டுக் கிட்டுக் குத்தியிருந்தாவில்லையா ? அவன் பெரிய ஆடி. எங்கெங்கோ இருந்த தூறுப்புக்களையெல்லாம் ஐமா சேர்த்துக் கொண்டாந்து இந்தியாவிலே கொட் டிப்பிட்டு, ஜப்பான்காரனைக் காலை லாரி அடிக்கச் சமயம் பார்த்துக்கிட்டு இருந்தான். அவன்தான் நுழை நரி வாச்சே !.... அப்போ பார்க்கணுமே இத்த லுலாண்டு மைதானத்தை; ஒரே மில்ட்ரி கொட்டாயங்கதான் ! வென் னைக்காரன், பிரெஞ்சுக்காரன், அமெரிக் காக்காரன், ஆப்பிரிக்காக்காரன் - இப்

படிப் பல தேசத்து சோவ்ஜர்களும் இங்கே இறங்கியிருந்தான்கள், இவன் களிலே அமெரிக்காக்காரனும் ஆப்பிரிக் காக்காரனும் தான் ரொம்ப நல்ல வண்கள்; குழந்தைங்க மாநிரி ! அது கேட்க்கட்டும். இப்ப இன்னு சொன் னேன்?.... ஆமாம்; ஒரு நாள் திடீர்னு நம்ம பீச்சு ஸ்டேஷன் இல்லை, அதுக்கு ஓரமா ஒரு குண்டைக் கொண் டாந்து டமால்னு போட்டுப்பிட்டு ஒடிப் போயிட்டான் ஜப்பான்காரன். ஊரே கெதி கலங்கிப் போச்சு. அண் ணைக்கு வெள்ளம் வேறே. பட்டணத்து ஜனங்கள் ‘துண்டைக் காணோம், துணி யைக் காணோம்’னு பட்டிக்காடுங்களுக்கு ஓட்டம் எடுத்தாங்க....”

கதை கவாரசியத்தில் தன்னை மறத் திருந்த ஒரு விடலை, “அப்பமன்னு, நீகூட ஒடிப்பிட்டியா வாத்தியாரே ?” என்று சிரித்துக்கொண்டே கேட்டான்.

“ஏண்டா, டேய் ! என்னை இன் னுன்னுடா நெனைச்சுக்கிட்டே ? இத்தச் சிங்கமா ஒடும் ? டோஜோ இல்லை, முஸோலினி இல்லை, இட்லரே வத் தாக்கூட ஒரு கை பார்த்துப்பிட லாமன்னு இங்கேதாண்டா இருந்தேன் !” என்று அடித் தொண்டையில் கூறிய வாறு தோனைத் தட்டிக்கொண்டு எழுந் தான் தம்பையா.

“கோபிச்சுக்காதே, தம்பையா ! அவன் கிடக்கினுள் பிஞ்சுப் பயல் ; நீ சொல்லு !” என்று அவனைச் சமாதானப் படுத்தி உட்காரவைத்தான் நாயர்.

கடையிலிருந்து இன்னொரு சோடா எடுத்துக் குடித்துவிட்டு உற்சாகமாக நியிர்த்து பேச ஆரம்பித்தான் தம்பையா : “இப்படி ஒடிப் போன ஜனங்களைல்லாம் கொஞ்சங் கொஞ்ச மாப் பட்டணத்துக்குத் திரும்பி வத் தாங்க. அவங்களோடு சிலர் புதுசாக வும் வந்து சேர்த்தாங்க. அப்படி வந்தவங்களிலே நம்ம கன்னியம்மா வும் ஒருத்தி. அவளோட அப்பன் வேலாண்டி தாய்க்கன் என் அப்பாரு கிட்டே படிச்சவன். அதனாலே எனக்கு அவன் குடும்பத்தைப் பத்தித் தெரியும். எங்க வீட்டுக்கு மூணாவது வீட் டிலேதான் அன்னும் குடித்தனம் இருந் தான். கன்னிம்மாவை நீங்க பார்த்திருக்கிறீங்களா ? இப்போ கெழுவாயிப் பிட்டான்; அப்போ பதினாறு வயசுப் பொண்ணு. கறுப்பா யிருந்தாலும் பார்க்க ரொம்ப ஷோக்காயிருப்பான். ஆனால் கஷ்டகாலம் மாலை விரும்?” என்று அங்கலாய்த்தபடி கூறி நிறுத்தி னான் தம்பையா. (தொடரும்)

சுந்தன் கிருஷ்ண

கிருமுதக
கிருபானந்தவாரியார்

17. “பழம் நீ!”

அ கரரின் கதையைக் கேட்டுமுன் அமுதக் கதை யொன்றினையும் நாம் கேட்டுவிடுவோம். இந்தக் கதை ஏன் இதுகாறும் வரவில்லை என்று பல அன்பர்கள் ஆவலாக எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். கத்தகலாமி குழந்தை யாக இருந்தபோதே பழநியாண்டி யாகக் கிளம்பியதை அறிந்துள்ள வாசகர்கள் இந்த நிகழ்ச்சி ஏன் விட்டுப் போயிற்று என்று வியந்திருக்கக் கூடும்.

பழநியாண்டவர் வரலாறு கத்த புராண நூலில் இல்லை. எனினும் பரம தத்துவங்கள் பல பொதிந்த சரிதம் அது. எனவே தெய்வத் தமிழ் முழுவதும் ஐயன் பாதம் பதித்துத் தென் கடற்கரையில் சாந்தனாக எழுந்தருளிய பின்னர் அந்த திக் விஜயத்தின் கிராமணி யான சரிதையை நாம் ஆர அமர அமைதியாய் அநுபவிக்கலாம் என்றே தள்ளி வைத்தோம். எல்லா உணவு வகைகளுக்கும் முன்னால் தயாரிக்கப்படும் இலிப்புப் பணி யாரத்தைப் பருப்பன்னமும் சாற் றமுதன்னமும் படைத்த பின்னரே விருந்திடுவது நம் பண்பல்லவா? அதே போல் ஆதியிலேயே நடை பெற்ற இந்தப் பாலப் பருவ லீலையை இடைநிலையில் வாசகர் களுக்குப் படைத்து மகிழ்கிறோம்.

ஆயிரம் நரம்புகளை உடைய மகதியாழை மீட்டியபடி திருக் கைலாயம் வந்த நாத முனிவர், முன்னொரு காலத்தில் தமக்கு அரிதறி கிடைத்த தேவ மாதானக் கனியைச் சிவபெருமான் திருவடி யில் வைத்து வணங்கினார். அன்

போடு அளிக்கப்படும் தும்பை, கொன்றை மலர்களையும் அருநிதியாகக் கருதி ஏற்று அருள்புரியும் சிவபெருமான் அந்தக் கனியை ஏற்று நாரதருக்குக் கிருபை புரிந்தார்.

விநாயகக் கடவுளும் குமாரக் கடவுளும் தந்தையை வணங்கிக் கனியைத் தருமாறு கோரினர். கனியை மைந்தருக்கு அளிக்க எண்ணிய சிவபெருமான், அதே சமயத்தில் இதன் மூலம் பேருண்மைகள் சிவவற்றை உலகுக்கு விளக்கவும் திருஉளம் கொண்டார்.

‘பிருதிவி முதல் நாதம் ஈரூண் அளவிலா உலகங்களை யெல்லாம் ஒரு தொடியில் சுற்றி வருகிறவன் எவனோ, அவனே தேவர் யாவ ரினும் பெரியோன்’ என்று ஒரு காலத்தில் தேவர் முதல் பதினெண் கணத்தவர்களும் கூடிய சபையில் செய்யப்பட்ட ஒரு முடிவை இப்போது மாதேவன் நினைவு கொண்டார். சர்வ யோகங்களையும் ஒரு தொடிப் பொழு தில் வலம் வரவும், எல்லாவற்றையும் அறியவும், படைக்கவும், காக்கவும், அழிக்க வும், மறைக்கவும், அருளவும் வல்லவர் முழுமுதற் கடவுளாம் முருகக் கடவுள் ஒருவரே என்று தேவர் தெளிந்துய்ய இதுவே தருணம் எனக் கருதிப் பரமேசுவரன் ஓர் உபாயம் செய்தார்.

விநாயகரையும் குமாரக் கடவுளையும் நோக்கி, “ஓரே கனியை உங்கள் இருவருக் கும் எவ்வாறு கொடுக்க இயலும்? உங்களில் அகில உலகத்தையும் ஒரு கணத்தில் யார் வலம் வருகிறீர்களோ அவர்களுக்கே இக் கனி” என்று சிவபெருமான் கூறினார்.

சிவபெருமான் சொல்லி முடிப்பதற்கு முன்பே சர்வ லோக நாயகராகிய சரவ ணேற்பவர் மரகத மயில்மீதுர்ந்து விரை வில் உலகை வலம் வரப் புறப்பட்டு விட் டார். வாயு வேகம், மனோ வேகம் என்று சொல்லப் பெற்ற வேகங்கள் அவர் சென்ற வேகத்துக்கு ஓர் அணுத் துணையேனும் ஆகா. அதலம், விதலம், சுதலம், மகா தலம், தராதலம், இரசாதலம், பாதாலம் என்னும் ஏழுலகங்களையும் அவற்றுக்கு மேலுள்ள எட்டிலக்கம் யோசனை தூரமுள்ள கனிட்டம் என்னும் எட்டாவது பாதலத்தை யும் வலம் வந்தார். பூமிக்கணுள்ள சப்த த்விபம், கடல்கள், மலைகள் முதலியவை களையும், மேகம், வாயு, சூரிய, சந்திர, நட்சத்திர மண்டலங்களையும் துருவ நட்சத் திரமுள்ள புவர் லோகம், இந்திரன் வாழும் கவர் லோகம், பிதிரர் வாழும் தவலோகம், மார்க்கண்டேயர் முதலான முனிவர் வாழும் சனலோகம், சனகாதியர் தவம் புரியும் மஹர் லோகம், சதுர்முகன் வாழும் சந்திய லோகம், நாராயணர் வாழும் வைகுண்ட லோகம் முதலிய உலகங்களையும் வலம் வந்தார். இவ்வாறாக பிரமாண்டங்களையும், பிருதிவி அண்டத்தில் உள்ள ஆயிரம் கோடி

அண்டங்களையும், அப்பு அண்டம், தேயு அண்டம், வாயு அண்டம், ஆகாய அண்டம், தன்மாதிராண்டம் முதலிய அண்டங்களையும் வலம் வந்தார். பின் புலனம் முதலாக நாதம் ஈராக உள்ள உலகங்களான பஞ்ச கலைகளுக்கும் உட்பட்ட மத்திரம், பதம், வன்னம், தத்துவம், புலனம் என்னும் சொற் பிரபஞ்சங்களின் போல்வாம் ஒரு தொடிக்குள் வலம் வந்தார். இவ்வாறு செயற்கரிய செய்தி செல்வக்குமரர் சிவபெருமான் விதித்த காலவரைக்குள் வெற்றி மகிழ்ச்சியுடன் திருக்கயிலைக்குத் திரும்பினார்.

யாவாயினு மிக்கவி
விழந்துவோர் கணத்திற்
புலன்கொடு வருதே
வளிக்கெனப் புலனத்
துவியற்பகத் தோகை
பஞ்சுதமேற் குன்றித்
தேவர்களைக் கவன்கி
யிழிந்துயர் சேர்தான்

— பழநித் தல புராணம்

செழுநாடு முன்புதும்பி
முகவெழுநாடு தந்ததமுன்பு
தீகாவை வந்த செம்பென் மயில்கி
— திருப்புகழ்

உலகங்கள் முழுவதையும் எவ்வாறு ஒரு தொழிப் பொழுதில் கற்றி வர இயலும் என்ற கேள்வி எழலாம். எங்கும் வியாபியாய், சர்வ ஜீவ சாட்சியாய், சர்வ லோகங்களையும் தமக்கு அங்கமாகக் கொண்ட அத்துவாழ்ந்தியாகிய நம் அறமுகப் பெருமானார்க்கு இது ஓர் அருஞ் செயலல்ல.

பதி ஒருவர்; அவர் அசைவரஸ்வதி. அவ்வாறு ஸ்திரமாக இருந்தும் விரைவாகச் செல்லும் மனம் முதலிய கருவிகளையும் கடந்து செல்கிறார். காற்று அவருடலிருந்தே உயிர்களுக்கு உடலின் அசைவைக் கொடுக்கிறது. இதை ஈசோபதிஷத மந்திரம் கூறுகிறது:

அதேஜதேகம் மநோ ஜஸீயோ
ததந்தேவா ஆபுஷவ் பூர்வமதிஷத்
தத்தாவதோ (அ)த்யாத்யேத் திஷத்
தஸ்மித்தபோ மாதீர்வா தாதீ

எவ்விடமும் முகங்களும், எவ்விடமும் கண்களும், எவ்விடமும் செவிகளும், எவ்விடமும் கைகளும், எவ்விடமும் திருவடிகளும், எவ்விடமும் வடிவமாகப் பெற்றவர் சுவாமி.

எங்கனும் பணிவதனங்கள் எங்கனும் வீழிகள் எங்கனும் திருக்கேள்விகள் எங்கனும் கரங்கள் எங்கனும் திருக்கழலடி எங்கனும் வடிவம் எங்கனும் செறித்தருள் செய்யும் அறமுகத் தீறக்கே

இத்தகைய அகண்ட வியாபக சத்திதானந்தப் பரம்பொருள் தாம் என்பதை விளக்கு முகமாகவே குமாரருகு உலகை ஒரு தொழியில் வலம் வந்தார்.

சூரியன் வானிலே நிற்கிறான். அதேபோதில் அவனது கிரணங்கள் உலகம் முழுவதையும் அளாவுகின்றன. ஞான சூரியன் கத்தன். அவரிருந்து எழும் கருணை ஒளி உலகம் முழுவதையும் தழுவ இமைப் பொழுது கடத் தேவையில்லை! அவர் கயிலையே இருப்பினும் அவரது கருணைகடாட்சம் சகல புலனங்களையும் தொழிப் பொழுதில் கற்றி வந்து விடுமே!

சண்முகப் பிரபு இவ்வாறாக அகில உலகையும் வலம் வந்து கயிலை சேருமுன், கணபதி மந்திரை அருட் செயல் புரிந்து விட்டார்! சிவத்தை விட்டு உலகம் அன்வியமா யில்லை; சர்வ லோகங்களும் அவரிலேயே அடக்கம் என்ற உணர்வில் விநாயகப் பெருமான் தத்தையை வலம் வந்தார். எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் தங்கள் தந்தை உலகத்துக்கு ஒப்பானவர். பரமேசுவரன் - விநாயகர் விஷயத்தில் இது மும்மடங்கு உண்மையல்லவா? தம்மை வலம் வந்து வணங்கிய விநாயகச் செல்வனிடம் சிவ பெருமான் மனம் கனிந்துக் கனியை அளித்தார்.

இதன் பின்னரே உலகைக் கற்றி வந்த இளைய புதல்வர் பழத்ததைத் தமையன் பெற்றதைக் கண்டார். நியாக ஸூர்தியாகிய இவ்விய சத்தியாசத் திருக்கோலத்தில் பிரபஞ்சத்துக்குத் தரிசனம் தர வேண்டும் என்று திருவுளம் கொண்டிருந்த கத்தவேள் இத்தருணத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

தாக்குக் கனி கிடைக்காததால் சினம் கொண்டது போலப் பாவித்து உடனே துறவியாகப் புறப்பட்டார். ஒரு கனியின் மீது விடுப்ப முள்ளவர் தமது இவ்வியாபரணங்களையும், திருக் கைலாய வாசத்தையும், இவ்விய அன்பின் உறைவிடமான சிவ பெருமானையும் அம்பாபாயும் கணபதியையும் அவ்வளவு எளிதில் நீத்துவிட முடியுமா? அவ்வளவும் ஆண்டவனின் திருவிளையாடல். வள்ளி தேவ

உங்கள் கூந்தல்
பட்டுப் போல் பளபளக்க

கேசவர்த்தினி ரெடி மிக்ஸ்ட்
ஹேர் ஆயில் உபயோகியுங்கள். அது
சுலபமாக உங்கள் கூந்தலுக்கு அழகு
சேர்க்கிறது. தினமும் சிற்று ஹேர் ஆயில்
உபயோகித்தால் போதுமானது. பட்டுப்
போல் பளபளக்கும் நீண்ட கூந்தல்
வளரும். ஒருபொழுதும் சிக்குப் பிடிக்காது.
கேசவர்த்தினி ஹேர் ஆயில் உபயோ
கிக்கத் தொடங்குங்கள். உங்கள் கூந்தல்
எவ்வளவு அழகாகவும், அடர்த்தியாகவும்
வளருகிறது என்பதைக் காணுங்கள்.

கேசவர்த்தினி
ரெடி மிக்ஸ்ட் ஹேர் ஆயில்

கேசவர்த்தினி
கான்சென்ட்ரேட்டட்
உபயோகிப்பது
லிக்குமானது.
கேசவர்த்தினி
ஹேர் ஆயில்
கூந்தலை சுத்தமாகவும்,
சோம்பையுடனும்
வைத்திருக்க
உதவுகிறது.

கேசவர்த்தினி - உங்கள்
தினசரி அலங்காரத்தில்
ஒரு முக்கிய அம்சம்.

கேசவர்த்தினி

கேசவர்த்தினி பிரைட் க்ஸ்
கோயழுத்தூர் - 1

நாளொரு மேனியாக...
எழிலோங்கச் செய்வது
ரெக்ஸோனா

கொஞ்சி உறவாடி நாளொரு மேனியாக உமது
எழிலுக்கும் பொலிவை ஊட்டி வளர்ப்பது ரெக்ஸோனா.
இதில் வியப்பென்ன? சரும எழிலுக்கான தைலங்களின்
கலவையான 'கேடல்' இருக்கிறது ரெக்ஸோனாவிலே.
தவிரவும், கமகமவென்று மணம் கமழ்வதால்,
மணமோங்கி மலரும் உங்கள் பொலிவு.

கேடல் அடங்கிய ரெக்ஸோனா உங்கள் சருமத்திற்கு உகந்தது.

இத்துஸ்தான் லீவர் தயாரிப்பு

சேனாபதியாகக் கலியாண வடிவில் துவங்கப் போகும் தாமே துறவிநாயக னாகவும் இலங்க வேண்டும் என்பதன் பொருட்டே ஆண்டவன் ஆண்டியாகப் புறப்பட்டார்.

தமிழகத்தில் தமிழ் வளர்ந்த மதுரை யம்பதிக்கு அருகே ஒரு குன்றின்மீது எழுந்தருளினார் கந்தப் பெருமான். உமையன்னை சகிதமாகப் பரமேசுவரன் அங்குப் போந்தார். "பழமா, உலக்கா வேண்டும்? ஆனத்தச் சாறு நிறைந்த அமுதப் பழம் நீயே அல்லவா? தத்துவச் சாறு நிறைந்த தவப் பழம் நீயே அல்லவா? அநுபவச் சாறு நிறைந்த ஞானப் பழம் நீயே அல்லவா? அநுபூதி வேண்டி அருந்தவம் இயற்றுவோருடைய சாதனைகளின் பலனாக ஞானப் பழமாக விளங்கும் உன்னை யன்றிப் பழமும் உண்டோ? பழம் நீ" என்றார்.

தட்சிணாமூர்த்தியாக இருந்து சிவ பெருமானும், பர்வத ராஜபுத்திரியாக இருந்து பரமேசுவரியும் புரிந்த அற்புதத் தவங்களின் பயனாகப் பிறந்த பழம் அல்லவா கந்தவேள்? அவரைச் சிவ னாரே 'பழம் நீ' என்று வாய் குளிர அழைத்தார்.

குமாரகவாமி தங்கிய குன்றமும் பழம்நீ என்றே திருப் பெயர் பெற்றது. அதுவே தரும், அர்த்த, காம, மோட்ச பலன்களை அடியார்க்கு அளிக்கும் பழநி மலை.

இக்கனி வரலாற்றில் நுண் பொருட் கள் உள்ளன. "ஒரு கனியைப் புதல்வர் இருவரும் விரும்பினால் பகிர்ந்து தர வாகாதோ? அகில உலகத்தையும் ஒரு கணத்தில் ஆக்கவும், அளிக்கவும், நீக்கவும் ஆற்றல் படைத்த இறை வர் மற்றொரு கனியை உண்டாக்கித் தரவாகாதோ? காரைக்கால் அம்மையாருக்கு ஒன்றுக்கு இரண்டாகக் கனிகளை வழங்கப்போகும் வள்ளலன்றோ அவர்? "தம்பியே கனி பெறுக!" என்று தமையனாரும், "தமையனே கனி பெறுக!" என்று தம்பியாரும் கூறி ஒன்றுபட்டிருக்கலாகாதோ? அன்றியும் ஒரு கனி காரணமாக அகில உலகங் களையும் ஒரு நொடியில் வலம் வரு வது முயற்சிக்குத் தக்க ஊதிய மாகுமா? சகல வல்லபமும் உடைய வல்லப கணபதிக்கு உலகை வலம் வரும் ஆற்றல் இல்லையா? அவ்வது சிவத்தை வலம் வருவதே உலகை வலம் வருவதாகும் என்பதை அறி வின் வடிவாகிய அருமுகவேள் அறிய மாட்டாரா?" இப்படிப் பல ஐயங்கள்

"ஐயம்யோ! மாக்கொத்தி! இரு! இரு! தான் தூர் ஒடிப்போயிடறேக்!"

எழலாம். இவ்வரலாற்றின் நுண் பொருளைக் காண்போம்.

சிவம் என்ற ஒன்றினுள் எல்லா வற்றையும் காணும் தன்மை ஒன்று. எல்லாவற்றிலும் சிவத்தைக் காணும் தன்மை மற்றொன்று.

"அங்கிக்கொதுபடி எங்கும் பிரகாச மாக" அணுவுக்குள் அணுவாக ஆண்டவன் வியாபித்திருக்கிறான். எல்லாப் பொருள்களிலும் தங்கி யிருக்கிறான்.

அவனே, "அகிலாண்ட கோடியெல் லாம் தங்கும்படிக்கு" அதாவது எல் லாப் பொருள்களும் தன்னுள் தங்கு மாறும் விளங்குகிறான்.

உலகப் பொருட்கள் யாவற்றிலும் தான் தங்கி யிருக்கிறான்; உலகப் பொருட்கள் யாவும் தன்னிடம் தங்க வும் இருக்கிறான்.

விவ பூதத்தம் ஆத்மனம்
விவ பூதானி சாத்மனி!
ஃஷுதே யோகயுக்தாத்மா
விவத்ர மைதாத்மை!!
யோ மம் பஸ்யத் விவத்ர
விவம் ச மயி பஸ்யத்!
தம்யாணம் த ப்ரணஸ்யமி
த ச மே த ப்ரணஸ்யத்!!

'யோகியானவன் எல்லாப் பொரு ளிலும் ஆன்மா உறைவதாகவும் எல் லாப் பொருட்களும் ஆன்மாவிடத்தில்

உறைவதாகவும் காண்கிறார். எவர் என்னை எல்லாவற்றிலும் பார்த்திருக்கிறான் என்பதையும் என்னில் பார்த்திருக்கிறான். அவனுக்கு நான் காணாமற் போவதில்லை; அவனும் எனக்குக் காணாமற் போவதில்லை. என்பதாக எல்லாவற்றையும் அந்தர்யாமியாகக் காணும் கண்ணனும் கிதையில் மொழிகிறார்.

இவ்விறு நிலைகளில், எல்லாப் பொருட் களும் பரமேசுவரனில் உறையும் நிலையை உணர்த்தும் பொருட்டு விநாயகப் பெருமான் தந்தையை வலம் வந்தார். ஈசனை வலம் வந்தது அகில புவனங்கடையும் வலம் வந்ததற்குச் சமானமாயிற்று. எல்லாப் பொருட்களிலும் பரமேசுவரன் உறையும் நிலையை உணர்த்தும் பொருட்டு ஆறுமுகஸ்வாமி அகிலாண்டங்களை வலம் வந்தார்.

வலம் வருதல் எதைக் குறிக்கும்? பக்தியை. உலக மாந்தர்கள் ஆண்டவனை வலம் வருவோம். அப்படியிருக்க ஆறுமுக ஸ்வாமி உயிரினங்கள் அடங்கிய உலகை ஏன் வலம் வந்தார்? உயிரினங்களிலெல்லாம் பரம்பொருள் உறைகிறது என்பதை உணர்த்தவே இவ்வாறு எளிமையும், விநயமும், அடக்கமும் கொண்டு உலகை வலம் வந்தார் அரும்பொருளாகிய அறுமுக சுவாமி.

ஒரே பரம்பொருள், சிவபெருமான் ஆனை மூகன் ஆறுமுகன் என்ற வாடிவங்களை நின்று பரம தத்துவத்தை நமக்கு உணர்த்தவே கனியை ஒரு வியாஜயமாக வைத்துக் கொண்டது. கனி வரலாறு குறித்த எல்லாச் சங்கைகளுக்கும் இதுவே விடை.

அரும்பு - சரியை; மலர் - கிரியை; காய் - யோகம்; கனி - ஞானம். சிவத்தின் கண் இருத்த கனியை ஞானம். உலகுக்கு ஞானத்தில் விரும்பம் ஏற்

படுத்த வேண்டுமென்ற சிவன் வேலவர் இருவரும் ஒரே கனியை விரும்பியருளினார்கள். ஞானத்தைச் சிதைக்க முடியாதென்பதைத் தெளிவாக்கவே அக் கனியை அரனார் சிதைத்துத் தராதிருந்தார். ஞானத்துக்கு சடாக இன்னொன்று இல்லாததால்தான் வேறு கனியை அவர் படைத்துத் தரவில்லை. சிவத்துக்கு அந்நியமாக வேறு இன்மையைத் தெரிவிக்க விநாயகர் விமலனை வலம் வந்து ஞானமாகிய கனியைப் பெற்றார். "எல்லாம் அவனே" என்பதைத் தெரிவிக்க வாடிவேற் பரமன் உலகை வலம் வந்து தாமே ஞானக் கனியாக நின்றனர்; ஞானமே அவர்; ஞான பண்டிதன்; ஞானத்தான் உருவாகிய நாயகன்.

ஞானமாகிய கத்தக் கனியை இன்றும் தம் கையில் மாதுளம் பழ உருவில் தாங்குகிறார் ஞானாகரனாகிய விநாயகர். விநாயகர் கையில் மோதகம் அளிப்பது பிற்கால வழக்கு. பூரணப் பொருளாகிய அவர், மக்கள் சேயற்கையாக வெல்லப் பூரணத்தை வைத்து மோதகம் செய் தளிக்கு முன், ஆண்டவன் படைப்பில் இயற்கையாகவே முத்துக்களை உள்ளே படைத்த மோதகமாகிய மாதுளங் கனியைத்தான் ஏந்தியிருக்கிறார். விநாயக தியான கலோகத்திலும், பண்டைச் சிற்பங்களிலும் இந்த உண்மையைக் காணலாம். விநாயகர் கரத்தில் உள்ள அந்த மாதுளங் கவிதான் மாமதுர்ச் செல்வமாகிய முருக நாயகன். உலகை யெல்லாம் சுற்றி வரும் பராக்கிரமக் காரத் தம்பியா யிருப்பினும் அண்ணன் 'கைக்கு அடங்கிய பிள்ளை'யாக இருக்க வேண்டுமென்று என்ற உண்மையை விளக்கு முகமாக வாஸ்தவமாகவே அண்ணன் கையில் கனியாக அடங்கியிருக்கிறார் கத்தவேன். (தொடரும்)

சத்தவத்தியாஜ, பஞ்சங்கு, சூரியேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டோனரிஸ் ஜோலா ஜ்வரேக்
பிரசவலேகியம் பல விரகத்திக்கு டிவர் நிவாரணி

சூரியேத வித்வான் B.V. பண்டிட் அவர்களின்
நஞ்சென்குபெல்பொட
(சத்தவத்தியாஜபிரதீபி, அம்சங்குபெல்பொட, யிளங்கு, கனியின், மகனின்)

சூஞ்சிப் நீலா பஞ்சவடி
வினா உதவி கூருதல் கைவம் பேசிக் கனியுத்த

சியயனப்ராச, உஷ்மாண்ட லேகியம், தசஸ்ரவாஷ்டிம் முதலியன கிடைக்கும்
சோம் பஞ்சு: யுக்டெட் கனியின், 54 பத்தி 55, சோம்-1 (மதுரை, குடந்தை, சோமம்)

குழந்தைகளுக்கு:
I.D.L. 12 கைவம் யாட்கு (செய்தி மார்த்தி) 0.10
I.D.L. 18 கைவம் (செய்தி மார்த்தி) 0.50
I.D.L. 15 கைவம் (புதிய கைவம்) 0.10
பஞ்சவடி மார்த்தி (புதிய கைவம் தந்த) 0.10
கையா (புதிய) 1.25

பிரச்னை : பெயின்ட் வாங்குவதில் ஏமாற்றத்தைத்
தவிர்க்க மார்க்கம் என்ன ?

விடை : எப்பொழுதும் ஜென்ஸன் & நிகல்ஸன்
என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்டு வாங்குங்கள்.

ஜென்ஸன் & நிகல்ஸன் பெயின்டுகளுள் மிக நம்பகமானது!

மார்க்கெட்டில் தீய்கள் பெயின்ட் வாங்க விரும்பினால் சகல அம்சங்களிலும் உயர்ந்ததாக இருப்
பதே முக்கியம் என்பதை மறவாதீர்கள். இக்காரணத்தினால்தான் ஜென்ஸன் & நிகல்ஸன்
பெயின்டுகள் தாத்தில் தலை சிறந்து விளங்கும் வகையில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. தாங்குள்ள
மலிருக்கிறதா என்று பரிசோதிக்கப்பட்ட பிறகே விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. எனவே வெறும்
புகழ்களைத் தவிர்த்து பெயின்டுகளுள் மிக நம்பகமான புகழ் உடைய ஜென்ஸன் & நிகல்ஸன்
பெயின்டுகளையே கேட்டு வாங்குங்கள்.

இதுதான்
ஜென்ஸன் & நிகல்ஸனின்
எஸ். டி. எனுமலெட்

பொது வர்ணப் பராமரிப்புக்கு இணையற்றது.
எளிதில் உலர்ந்ததிலும், விட்ட இடங்களில்
என்றாகப் பூசினாலும், உலர்ந்தபின் மிகுந்த
பளபளப்பும் உடையது.

ஜென்ஸன் & நிகல்ஸன் (இந்தியா) லிமிடெட்

7, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை
7/219, அலகூசி ரோடு, கோயமுத்தூர்

சு

ந்தர பாண்டியனின் பிடி கயல்விழியின் மென்மையான கரத்தினூடே மின்னலின் அனலாகப் பரவியது. வேதனையில் வெந்து கருகிக் கொண்டிருந்த அவன் தன் வேதனைத் தீ முழுவதையும் அவனிடம் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்தான்.

“கயல்விழி! இந்தப் போரை நாம் தவிர்க்க முடியாதென்று தோன்றுகிறது. போருக்கும் நான் அஞ்சியவனுமல்ல. ஆனால், வீரநரசிம்மனோடு போரிட்டு நான் மடிய நேர்ந்தாலும், வெற்றி வீரனாகவே மடிக்கிறேன் என்ற மன நிறைவு எனக்கு வேண்டும்!”

“மரணத்தைப் பற்றி இவியும் என்னிடம் பேசாதீர்கள்” என்று கெஞ்சினான் கயல்விழி. “தாங்கள் வாழ்ந்தாலே இந்

வெற்றியாக நிற்கிறது. வீர நரசிம்மனைக் கூட நான் வென்று விடுவேன். ஆனால், அதற்கு முன்பாக நான் வெற்றி கொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய சாம்ராஜ்யம் ஒன்று இருக்கிறது — அது இதோ இருக்கிறது!”

கயல்விழியின் நெஞ்சுக்கு நேரே வேல் முனை யைப் போன்ற தன் சிறு விரலைச் சுட்டிக் காட்டினான் சுந்தரபாண்டியன்.

“என்னுடைய ஒரு கனவை நிறைவேற்றி விட்டேன். நிறைவேற்றிய கனவை என்னால் கட்டிக்

கயல்விழி

நாடு வாழும். தங்களுக்குக் காகவே நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.”

“நீ வாழ்ந்து கொண்டு நான் இருக்கிறாய். எப்போது என்னோடு ஒன்றி வாழப் போகிறாய்? எப்போது என் தலைவியாகவும் அரசியாகவும் வாழப் போகிறாய்? அதைச் சொல்!”

கயல்விழி மறுமொழி கூறவில்லை. தாமரைக்குளத்தின் தென்றல் கூட அசையாது நின்றது. மரங்களுக்கு மேலே நிலவு எட்டிப் பார்த்தது.

“கயல்விழி! மரணம் என்பது எனக்குத் துச்சமானது. அந்தத் துச்சத்தைத்தான் நான் முதன் முதலில் வெற்றி கொண்டேன். அந்த வெற்றிதான் நம் நாட்டுக்கும் வெற்றி தந்தது. என்னுடைய வெற்றி இப்போது பாதி

காக்கவும் முடியும். ஆனால் உலகத்திலேயே நான் வெற்றி கொள்ளத் துடித்த மிகப் பெரிய சாம்ராஜ்யம் நீதான். இமயத்தையே வெற்றி கொண்டு உனக்குக் காணிக்கை யாக்குகிறேன். நீ மட்டிலும் உன் இதய மாகிய புனிதமான சாம்ராஜ்யத்தை எனக்குவழங்கி விடு! லட்சக் கணக்கான மக்களின் உள்ளத்தில் தலைவனாக விற்பிறக்கும் நான் உன் உள்ளக் கோயிலில் புகலிடம் கேட்கிறேன். — உனக்கு இரக்கம் இருக்கிறதா, கயல்விழி?”

“இளவரசே! தாங்கள் அங்கு இனித்தானா இடம் கேட்க வேண்டும்? கொடுங்குன்றத்துக் கோயிலிலேயே தங்களை நான் என்னுள் பிரதிஷ்டை செய்து விட்டேன். தங்களைப் போல் என்னால் தங்களிடம் வாய்

அகிலன்

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது!

அனைவரும் பார்க்க வேண்டிய குடும்பச் சித்திரம்

பிரவரி

19

பாரகன்
மஹாராணி
உமா & ராம்
மற்றும்
தென்னாடுடங்கும்

முதல்

சிவாஜி கணேசன் அளிக்கும்

சின்புக் கரங்கள்

கடற்குஷன்
K.சங்கர்
கதை-வசனம்
பாட்டுமருகன்
பாடல்கள், திரை
வாழி, குதர்ணைம்
ஒளிப்புகிய, கண
கிம்பு A.பாது
சாந்தி
மிலிம்ஸ்
சுயாறிப்பு

ELEGANT

விட்டுப் பேசமுடியவில்லை. என்னுடைய எல்லாமே தாங்கள்தாம், இந்த நம்பிக்கை தங்களுக்கு இருந்தால் போதும்....!"

"அப்படியானால் எப்போது நம் முடைய திருமணம்?"

"நம்முடைய திருமணம் முன்பே நிறைவேறி விட்டது. நம்முடைய திருமணத்தால் பிறந்துள்ள குழந்தை தான் இந்தப் புதிய பாண்டிய நாடு. நாம் இருவரும் வரம் கேட்டு, தவமிருந்து, ஆடிப் பாடி அழுது புலம்பி, துன்பங்களை ஏற்றுப் பெற்றெடுத்த சின்னஞ் சிறு கண்மணி இந்தப் பாண்டிய நாடு! பிறத்தவருடையே நம் குழந்தைக்குத் துன்பம் வரப்போகிற தென்ற செய்தியைச் சொல்கிறீர்கள். அதைக் கேட்டதிலிருந்து நான் குழம்பிப் போயிருக்கிறேன்."

"நம் குழந்தையைக் காப்பாற்றும் மருத்து உன்னிடம்தான் இருக்கிறது" என்றான் சுந்தர பாண்டியன்.

நீண்ட பெருமூச்சு விட்டான் சுயல்விழி. சுற்றிலும் இரவு நேரத் தொடக்கத்தின் இலிய ஒலிகள் எழும் பிக்கொண்டிருந்தன. சில் வண்டுகளின் ஒலி, துள்ளும் மீன்களின் ஒலி, அன்னங்களின் ஊட்டல் ஒலி - இவ்வாறு பல்வகை ஒலிகள் ஒன்று சேர்ந்து அந்தக் குளத் தங்கரையில் இழைத்தன.

வானத் தடாகத்திலோ ஓரே ஒரு நிலவுத் தாமரை. கீழேயோ அவர் களுக் கெ திரில் நூற்றுக்கணக்கான தாமரைகள்; அல்லி மலர்கள். அந்த நிலவு மயக்கத்தில் கூம்பிய தாமரைக் கூட்டத்துக்கும் மிதந்த அன்னங்களுக்கும் வேறுபாடே தெரியவில்லை.

இலியும் சுந்தரபாண்டியனிடம் ஏதும் பேசினால் அவன் திடீரென்று அங்கிருந்து எழுந்து போய்விடுவான் போல் சுயல்விழிக்குத் தோன்றியது. விரகத்தி கொண்டவனாக அவன் மாறி விட்டால் அவனைக் கண்ணால் காணும் வாய்ப்புக் கூட அவளுக்குக் கிடைக்காது. அவன் பேசிய அவ்வளவும் அவன் இதயத்தில் தாமரைகளாக மலர்ந்து விட்டன. 'அவர் மீது அணு வளவும் தவறில்லை. இசைவு கூறும் பாக்கியம்தான் எனக்கு இல்லை' என்று அவன் நினைத்தான்.

சுந்தர பாண்டியனின் கண்களில் சுயல்விழியின் கண்கள் பதிந்தன. நகர்ந்து சென்று அவன் முழங்கால் களைப் பற்றிக் கொண்டு அதில் தன் தலையைச் சாய்த்தான். தனது வலிமை அனைத்தையுமே அவனிடம் தாரை

வார்த்து விட்டவன் போல் அவனிடம் சரணடைந்து விட்டான்.

"என்னையே வழங்கி விடுமாறு கேட்கிறீர்கள். தாங்கள் கேட்குமளவுக்குத் தங்களைக் கொண்டு வந்து விட்ட துர்ப்பாக்கியசாலி நான்! ஆம், நான் துர்ப்பாக்கியசாலிதான்! அதனால்தான் என்னை அரசியாக்க வேண்டாம் என்கிறேன். அரியாசனத்தில் தாங்கள் எனக்குச் சரியாசனம் பங்கிட்டுத் தர வேண்டாம். இந்தப் பிறவியில் அதில் அமருவதற்கு எனக்குப் பேறு கிடையாது. ஆனாலும் நான் தங்களுடையவன். தங்களுடையவனேதான்! தயை செய்து என்னை நீங்கள் உங்களுடைய அன்புக்குரிய பாத்திரமான விறலியாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பாணர் குல மங்கலையாக, ஆடல் நங்கையாக, நான் எவ்வாறு பிறந்தேனோ, வளர்த்தேனோ அங்ஙாறே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அரசர்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமான நங்கையர் உண்டல்லவா? நான் தங்களுக்கே ஆட்பட்டு விட்டேன். ஆனால் ... ஆனால் ..."

திடுக்கிட்டான் சுந்தர பாண்டியன். அரச வாழ்வு கண்டு அவன் அருட்சி நடுங்கியதற்காக அவன் திடுக்கிடவில்லை. தன்னையே அவன் தாழ்த்திக் கொண்டு அவனிடம் சரணடைந்தது கண்டே துணுக்குற்றான்.

"ஆனால்...?"

"நான் தங்களின் அடிமைப் பெண்ணாகவே இருக்கிறேன். தங்களின் அடிமையாகவே என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். பாண்டிய சாம்ராஜ்யத்தின் அரியாசனத்தை அவல்கரிப்பதற்கு ஏற்றதோர் அரச குமாரியைத் தாங்கள் மணந்து கொள்ளுங்கள்!"

"சுயல்விழி!"

சுயல்விழி அவன் மடியில் நினைவிழந்து மயங்கிக் கிடந்தான். பேச்சில்லை; மூச்சில்லை; எவ்விதச் சலனமுமில்லை. கொற்றவையாகக் காட்சி யளித்த அதே பெண் இவ்வளவு மென்மையான உணர்வுகளை வெல்லாம் கொண்டவளா!

சுந்தர பாண்டியன் அப்படியே அமர்ந்திருந்தான். அவனுடைய கண்ணீர் அவன் முகத்தை நனைத்தது; நனைத்துக் கொண்டே இருந்தது. சற்று நேரத்தில் அவன் தன் விழி திறந்தான். அவன் முகத்தில் துயரம் தோய்ந்த புன்னகை நெளிந்தது.

"இப்படியே தங்கள் மடியில் படுத்து உறங்கி விட்டுமா நான்? இதைவிடப்

பெரிதல்லவே எனக்கு அரியாசனம்? இப்படியே உறங்கினால் ஓராயிரம் இன்பக் கனவுகள் காண்பேனே!"

"உறங்க முடியுமா உன்னும்?"

"கலை" என்று சிரித்துவிட்டாள் கயல்விழி. அருகிலிருந்த ஒரு சிறு அம்மி மலரைக் கொய்து அவள் கத்தவில் மெல்லச், செருவி விட்டான் கந்தர பாண்டியன். செருகிக் கொண்டே, "உனக்கு நினைவிருக்கிறதா? திருக் கொடுங்குன்றத்து மங்கையொரு பாகர் இப்படித்தானே நமது மங்கை நல் லானுக்குச் சூட்டி விடுகிறா!"

"ஆமாம், அதே போல்தான் அன்று ஓர் இனம் புலவரும் ஒரு பாணர் குலப் பெண்ணுக்குச் சூட்டி விட்டார்— அது நங்கனுக்கு நினைவிருக்கிறதா?"

"இன்றும் நான் உனக்குப் புலவன் தான்!" என்றான் கந்தர பாண்டியன். "நீ விரும்பினால் நான் நாட்டைத் துறந்து விட்டு ஏடும் எழுத்தாணியும் எடுத்துக் கொண்டு உன்னோடு சோலை மலைக் காட்டுக்கே வந்து விடுகிறேன். சேர நாட்டு ஆட்சியைத் துறந்து விட்டுச் சிலம்பு பாடலில் லையா,

இளங்கோ? அப்படியே நானும் ஏதாவது காவியம் பாடுகிறேன்!"

"வேண்டாம், இளவரசே! விளை யாட்டுக்குக் கூட இப்படிச் சொல்லாதீர்கள்" என்றான் கயல்விழி. "தங்களைப் போன்ற ஒரு வீரரைத் தலைவராகப் பெற்றதால் இந்த நாடு எவ்வளவோ பெருமை பெற்றிருக்கிறது; இவியும் பெறப் போகிறது. நாம் பெற்ற குழந்தைகள் இந்த நாட்டுக் குடிமக்கள்! மக்களை விட்டு விட்டு யாரும் காட்டுக்கும் மலைக்கும் ஓடுவார்களா?"

"உன்னைச் சொல்லாலும் வெல்ல முடியாது போவிருக்கிறதே!" என்று கூறி நகைத்தான் கந்தர பாண்டியன்.

"முதலில் நாங்கள் வென்றது என்னைத்தான்" என்று கயல்விழி. "வைகைக் கரையில் என்னைத் தாங்கள் வெற்றி கொண்டு விட்டீர்கள். தடுத்தாட்கொண்டு விட்டீர்கள்."

நிலவொளியில் அவர்கள் எழுந்து நடந்து மாலிகைக்குள் புருந்தார்கள். மறுநாள் அரச பரிவாரம் பொன்னமராவதியி் விருந்து மதுரைக்குக் கிளம்பியது.

பதினாறாம் அத்தியாயம்

சாதனையின் சோதனை

நான்மாடக் கூடலாம் மதுரைத் திருநகரம் வெற்றி கொண்ட இளைய பாண்டியனை வரவேற்பதில் கவிமொறி கொண்டு விட்டது. முன்னால் பட்ட அழிவிலிருந்து அந்த நகரத்தையும், அதன் மக்களையும் மீண்டும் உருவாக்கியவன் அவன். நாட்டில் மண்டிக் கிடந்த அடிமை இருகளைக் கட்டெறித்துச் செயற்கரும் செயல் முடித்துத் திரும்பியவன் — மதுரையைப் பின்பற்றிப் பாண்டிய நாடே விழாக்கோலம் கொண்டு குதுரகலித்தது.

கந்தர பாண்டியன் தன் மக்களுக்கு வெற்றி விழாச் செய்தியை அனுப்பினான். தலைவர்கள் அதனை முரக்கள் மூலம் சதுக்கத்துக்குச் சதுக்கம் சந்திக்குச் சந்தி ஒவ்வோர் ஊரிலும் பரப்பினார்கள்.

"இந்த வெற்றி உங்களுடைய உழைப்பின் வெற்றி; ஊக்கத்தின் வெற்றி; ஒற்றுமையின் வெற்றி! நம்முடைய வெற்றி உணர்வு விழாக்களிப்போடு ஒய்ந்து விடக் கூடாது. வெற்றித் திருமகளை இன்றுதான்

நாம் மணந்து கொண்டு பாண்டிய நாட்டுக்கு அழைத்து வந்திருக்கிறோம். அவனைப் பேனிக் காக்க வேண்டிய கடமை நம்முடையது. உழவர், தொழிலாளர், வணிகர், அதிகாரிகள், படைவீரர்கள், ஆன்றோர், அறவோர் அனைவரோடு தங்கள் தங்கள் தொழிலை முன்னிலும் பன்மடங்கு நிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும். நாட்டைக் காக்கவும், வீட்டைக் காக்கவும் ஒவ்வொருவரும் தெறி தவருது உழைக்க வேண்டும். அடுத்த போர் நம்மைத் தேடி வந்தால் அதிலும் நாம் நிச்சயம் வெற்றி பெறுவோம்!"

செய்தியோடு நிறுத்தாமல் அந்தச் செய்தி செயலாக வளர்வதற்காகவும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மனமனவென்று கவனித்தான் கந்தர பாண்டியன். களைஞர்களையும் புலவர்களையும் மக்கள் கூட்டத்திடையே அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய இதயத்துக்கும் சிந்தனைக்கும் உணவு கொடுக்கச் செய்தான். கோசல சாம்ராஜ்யத்தின் பகைமையைப் பற்றிய செய்தியும் மக்க

பிரபல பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிருபித்துள்ளனர்
கால்கேட் குளோரோபில்
நாறுகளைப்
பலப்படுத்துகிறது என்று

[illegible]

யாரும் தாக்கீதத்தை அளித்திராமல் ஒத்திடுவதற்கு யார் தாக்கீத
மாவது, யாராவது 'தேவரவையிலே' போனால் துறைமுகத்திலிருந்து,
காவல்துறை அலுவலர்களிடம் சந்திப்பு. நேரம் எல்லாம் காத்திருக்க
வேண்டியிருக்கிறது. மிகவும் தீவிரமாக யாரும் தாக்கீதத்தை
ஒத்திடுவது, போலீஸிடம் சமர்ப்பிப்பது அனுமதிக்கப்படாததற்கு
காரணம் அதுவேதான் என்று சொல்வது.

மேலே வந்த இந்த
பெரும்புறமும் இதை
விட அதன் விசய
குறையோடு
இந்தக் குழத்தை
கன் அதன் இவிய
மேற்பயிர்மின்
வாசனையை
விரும்புகிறவர்.

மனத்தை
நிர்வாணத்திற்கு—
பெரிய மகானம்
சாஸன வாய்தந்தார்.

EXPORT

IRON & STEEL **RAILWAY TRACK**
MATERIALS **STEEL PIPES, TUBES**
AND FITTINGS **NON-FERROUS PRODUCTS**
ENGINEERING GOODS
CALCIUM CARBIDE
SHEET GLASS ETC.

HOUSE

V. D. SWAMI
& CO. PRIVATE LTD.

8, RITCHIE ROAD, CALCUTTA-19
OFFICES AT:
BOMBAY MADRAS NEW DELHI

விலையே பரவத் தொடங்கி, அவர் களிடையே விழிப்பு உணர்ச்சி மிகுந்தது. விழிப்புடன் இருந்த பாண்டிய நாட்டு அரசன்மனைக்குள் ஒரு திகைப்புடனும் செய்தி புகுந்தது. மழவச் சக்கரவர்த்தியே அந்தச் செய்தியைக் கொண்டு வந்திருந்தார்.

அரசன்மனை அந்தரங்க ஆலோசனை மண்டபத்தில் பெரிய பாண்டியர், சுந்தர பாண்டியன், விழுப்பரையர், மழவச் சக்கரவர்த்தி ஆகிய நால்வரும் கூடியிருந்தார்கள்.

"திறைப் பொருள் அனுப்பி வைப்பதாகக் கூறிய நாளில் இராஜ ராஜன் திறை அனுப்பவில்லை. நம்முடைய காவலர்களை அனுப்பி நினைவூட்டிய போது, 'பாண்டியர்கள் திறை அனுப்பும் நாள் திரும்பப் போகிறதென்று சொல்லுங்கள்' என்று கூறிவிட்டானாம். சாமிராஜ்யம் பறி போய்விட்டாலும் அந்தப் பழைய செருக்கு இன்னும் அவனை விட்டு அகலவில்லை."

"வெறும் செருக்கில்லை. அவனுக்குப் பின்னே உள்ள துணை வலிமை அவனை இவ்வாறு நடந்து கொள்ளச் சொல்கிறது" என்று பெரிய பாண்டியர்.

"சயங்கொண்ட சோழ வல்லபர் இப்போது கங்காபுரியில்தானே இருக்கிறார்?" என்று கேட்டார் விழுப்பரையர்.

"அவரைப் பற்றித்தான் இப்போது சொல்ல வந்தேன்" என்று மீண்டும் தொடங்கினார் மழவச் சக்கரவர்த்தி; "சோழ வல்லபரே இப்போது இராஜ ராஜனின் வலது கரமாக விளங்குகிறார். அவருடைய ஆலோசனைகளின் படியே யாவும் நடைபெறுகின்றன. நமக்குத் திறைப் பொருளை மறுத்த மறு நாளே அவர் பெருத்த பொருட் குவையோடு காங்கிக்குப் புறப்பட்டிருக்கிறார். கோசல நாட்டு வீர நரசிம்மன் காங்கிக்குத் திரும்பியதாகச் செய்தி கிடைத்திருக்கிறது."

சுந்தர பாண்டியன் துடித்தான். படையெடுப்பின்போது சோழ நாட்டின் தன பண்டாரம் வெறுமையாகக் காட்சியளித்தது. பொருளை ஒளித்து வைத்து விட்டு, "ஏதுமே இல்லை!" என்று அப்போது சாதித்தான். அதில் ஒரு பகுதியை முதலில் திறையாகப் பெறுவதற்கே பொன்னமராவதியில் ஒப்பந்தம் நடைபெற்றது.

"அப்போதே ஒப்பந்த ஒலையைக் கிழித்தெறித்து விட்டான். செய்தி கேட்

"இத்திராணி, இத்திராணின்னு கூப்பிடறேன் உன் காதில் விழவில்லையோ?"

"இவியேல் என் பெயர் இத்திராணி அல்ல. தமிழ் ராணியின்னு கூப்பிடு!"

டும் நாம் பேசாதிருந்தோம். இப்போது நமக்குச் சேர வேண்டிய திறைப்பொருள் நம்மீது படையெடுக்கச் செய்வதற்காக வீர நரசிம்மனுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது" என்று சுந்தர பாண்டியன்.

"பொருளோடு சென்றிருக்கும் சோழ வல்லபர் நம் நாட்டில் அமைச்சராக இருந்தவர். நம்முடைய எல்லைகள் நாட்டு இரகசியங்கள், மக்கள் மனப் போக்கு யாவற்றையும் அறிந்தவர், வீரநரசிம்மனின் மனத்தைக் கலைக்கும் சொல்வாற்றாலும் அவரிடம் உண்டு. உடனடியாக நாம் ஏதும் நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும்." மழவச் சக்கரவர்த்தி மெய்யாகவே அதிர்ச்சியடைந்திருந்தார்.

பெரிய பாண்டியரும் விழுப்பரையரும் மௌனமாகச் சுந்தர பாண்டியனின் முகத்தைப் பார்த்தனர்.

"நீ என்ன கூறுகிறாய்?" என்று கேட்டார் பாண்டியர்.

"நாம் இப்போதே படைகளை அனுப்பித் தீரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நம்முடைய இந்த வெற்றி நிலைக்காது. நம்முடைய வலிமையைக் குறைவாக மதிப்பிட்டு விடுவார் வீர நரசிம்மன். மழவச் சக்கரவர்த்தியின் தலைமையில் வீரர்களை அனுப்புவோம். இராஜ ராஜனைச் சிறை செய்து

மதுரைக்குக் கொண்டு வருவோம். அவனை நம்மிடம் வைத்துக் கொண்டு பிறகு கோசல நாட்டுடன் போர் கொடுப்போம்; அல்லது அவர்கள் இணங்கினால் நட்புடன் பேசுவோம்.”

“வீர நரசிம்மன் இணங்குவாரா?” என்று கேட்டார் பாண்டியன்.

“நாம் இதற்கு இணங்கலாமா?” என்று கேட்டான் சுந்தர பாண்டியன். “வீரத்துக்கு உறைவிடம் வீரநரசிம்மன் மட்டும்தான் என்று நினைக்க நாம் இடம் கொடுத்துவிடக் கூடாது. வருவது வரட்டும். நாம் முதலில் தாக்குதல் நடத்துவதை போருக்குரிய இலக்கணம்!”

தம்பியின் கூற்றை மறுக்கவும் முடியாமல் ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியாமல் தயங்கினார் குலசேகர பாண்டியன். சுந்தர பாண்டியனின் கருத்தே சிறந்தது என்று அவருக்கும் தோன்றியது. ஆனால், ‘அங்கவது அஞ்சாமை பேதைமை’யல்லவா? வீரநரசிம்மனிடம் வலியச் சென்று போருக்கு அழைக்கிறானே இவன்!

“அரசர் அவர்களுக்கும் இளவரசர் அவர்களுக்கும் ஒரு சிறு ஆலோசனை...” என்றார் புலவர் விழுப்பரையர்.

“கறுங்கள்!” என்றார்கள் இருவரும் ஒரே குரலில்.

“இளவரசர் படைகளை உடனடியாக அனுப்ப வேண்டியதும் நியாயம் தான். இராஜராஜனை அவன் போக்கில் விட்டு வைக்கவும் கூடாது. அதே சமயம் வீரநரசிம்மன் நம்மிது கடும் பகை கொண்டு விடாமலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

“அது எப்படி முடியும்? ‘அம்பு எய்து வீழ்த்தவும் வேண்டும்; வீழ்த்த வரக்கு வேதனையும் கூடாது’ என்றால், அது நடைபெறக் கூடியதா?” என்றான் இளைய பாண்டியன்.

“வீர நரசிம்மனின் பகைமை நமக்கு ஆபத்தானது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு நாம் தயங்கக் கூடாது. மழவச் சக்கரவர்த்தி கங்காபுரியில் போர் நடத்தட்டும். நான் காஞ்சி நகருக்கு நட்புறவு பேசத் தூது போகிறேன்!”

விழுப்பரையரை அன்போடு தழுவிக்கொண்டார் பாண்டியன். ஒரே சமயத்தில் இரு வழிகளையும் பின்பற்றும் இராஜதந்திர ஆலோசனை அவருக்குச் சமய சஞ்சிவியாகப் பட்டது.

“இப்படியே செய்வோம். நான் படையெடுத்துச் செல்கிறேன்; புலவர்

ஏடு எடுத்துச் செல்லட்டும்” என்றார் மழவச் சக்கரவர்த்தி.

சுந்தர பாண்டியனுக்கு அது பயன் தர முடியாத முயற்சியாகத் தோன்றியது. “ஏற்கனவே அங்குஜியங்கொண்ட சோழ வல்லவர் வேறு இருக்கிறார். இந்த நிலையில் நாம் தூது அனுப்புவது நேருக்கு மாறாகவே முடியலாம். புலவர் அவர்களை நாமே வலித்து கோசல நாட்டுச் சிறைக்கு அனுப்புகிறோம். நாம் இராஜ ராஜனைச் சிறை செய்வதற்குப் பிரதியாக அவர்களுடைய சிறைக்கு விழுப்பரையர் அவர்களை நாமே வழியனுப்பி வைக்கிறோம்.”

“நான் அப்படியே சிறைப்பட்டால் என்ன நேர்ந்துவிடும்? சிறையிலிருப்போரை விடுவிப்பதற்காகவாவது இரு நாடுகளும் நட்புக் கொள்ள என்னால் ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்குமே!” என்றார் விழுப்பரையர்.

தியாகத்திலேயே ஊறித் திளைக்கும் அவர் உள்ளம் அவர்கள் அனைவரையும் நெக்குருக்கச் செய்தது.

“தூது செல்லும் புலவனை அவர் சிறைப்படுத்த மாட்டார். அப்படியே ஏதும் நடந்தாலும் நாட்டுக்கு நன்மை யாகத்தான் முடியும். ஆகவே, தூது செல்ல எனக்கு அனுமதி தாருங்கள்.”

புலவருக்கும் படைத் தலைவருக்கும் அவரவர்கள் செயலை நிறைவேற்ற அனுமதி கிடைத்து விட்டது. சுந்தர பாண்டியன் வீரர்களை அனுப்பி வைக்கும் வேலையில் முனைந்து விட்டான். விழுப்பரையர் பெரிய பாண்டியரிடம் செய்திகளைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அரண்மனையின் அந்தப்புரத்துக்குள் செய்தி எட்டியது. போரும் உடன்பாடும் ஒன்றாக நடைபெறப் போகும் செய்தி பற்றிக் கயல்விழியும் அறிந்துகொண்டான். பரபரப்பு மிக்க சூழ்நிலை அரண்மனைக்குள்ளேயும் உருவாகி விட்டது. உடன்பாடு வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கை யாருக்குமே அங்கு இல்லை.

விழுப்பரையரைத் தனியே கண்டு அவர் கரங்கள் இரண்டையும் பற்றிக் கொண்டான் கயல்விழி. “நானும் தங்களுடன் காஞ்சிக்குப் புறப்பட்டு வர வேண்டும். எப்படியாவது என்னை யும் தங்களுடன் அழைத்துச் செல்ல மறுக்காதீர்கள்; யார் மறுத்தாலும் என்னை விட்டு விடாதீர்கள்!” என்றான்.

விழுப்பரையருக்குத் தம்முடைய தூது முயற்சியை விடக் கயல்விழியின் வேண்டுகோளை பெரிய சோதனையாகத் தோன்றியது. (தொடரும்)

மாணக்கின் விஜயம்

அன்று பொழுது விடியும்போதே என். மனம் மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக் கொண்டிருந்தது. தினந்தோறும் எழுந்தருளிடும் கண்ணிலிருந்தும் காணாத உதிர்ந்த கவர்ர்கள், அவற்றில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த கிழிந்த காவண்டர் படங்கள், அவற்றுக்கும் மேலே மூட்டப்பட்டிருந்த மயங்கிய புனைப்படங்கள் வரவுமே என் மனத்தைக் கவர்ந்தன. எவ்வொன்றிலும் எவ்விருந்தோ ஒரு புதிய அழகும் கவர்ச்சியும் வந்து நுழைந்திருந்தது தொடர்ச்சியாக! எழுந்த வாயைவற்றுக்கு வந்தேன்: துண்ணம் வாயிலாகப் பார்த்தேன். அடடா! அந்தப் பாவி பிடித்த அழகுக்குக் கணங்கூட அம்மவா என் உள்ளத்தில் ஒரு பகையான விழுவிழைவை எதிரொலிக்கிறது. அதோ வாயிலே கோலமிட்டுக் கொண்டிருப்பது வாரி? என் மனைவி பத்மாவா? கண்களை நம்பமுடியவில்லை! எப்படி ஒரே நாளில் இப்படிப் பத்து வயது குறைந்துவிட்டாள்? உன்னே சமையற் கடையும் சத்தம் கேட்கிறேன், அது குறைந்ததை அழைச் சத்தமா? அல்லது அமைவா பாடும் உதய தேவமா?...

கண்களை உன்னல்களாகவும் கசக்கிக் கொண்டு பார்த்தேன். உன்னல்களில் அந்தக் காலை நேரத்தில் உலகமே அன்றலரித்த தாமரை மலர் போலப் புகழ்ப்புதிய சோபையுடனும் மணத்துடனும் தோன்றி உள்ளத்தில் ஓர் இப்ப வாமிரிவைக் கொடுத்தது. வாழ்க்கையே இப்ப மயமாகத் தோன்றிற்று.

எப்படி இந்த மாறுதல் ஏற்பட்டது? ஏன் இந்த ஜாவத்தைச் செல்கிறேன் எழும்பும்? காரணம் எழைக்கு எட்டவில்லை. உள்ளத்தில் ஆழத்திலே எங்கோ புதைபுண்ணிருந்த மகிழ்ச்சிக் குமிழிகள் ஒவ்வொன்றாக வெளி வந்த வண்ணமாக இருந்ததை உணர்

முடித்ததே தவிர அதன் மூல காரணத்தை அறிய முடியவில்லை. தேற்று வளரவும் தரிசுவை அறந்திக் கொண்டிருந்த காலக் முடிவாத அந்தப்பயது எங்கே ஓடிவிட்டது கொண்டு விட்டது என்ற விவரம் ஆழத்திருந்தேன்.

தினமொன்று ஒரு நினைவு அலை வந்து தாக்கியது! ஆம், இவ்வளவுக்கும் காரணம் தேற்று இரவு சாமசாரி வந்து சொல்லி விட்டுப் போன சங்கிதம்தான்!

அந்த நினைவு முளைத்ததுமே உள்ளத்தில் வெள்ளியப் பால் நிறவு விச ஆரம்பித்தது!

அவன் வருவதற்குச் சற்று முன்புதான் என் வீடு இரண்டு பட்டது. என் மனைவி - இப்போது பத்து வயது குறைந்து

பூவாஜர் சுந்தரராமன்

மணப்பெண்போலத் தோன்றுகிறேன், அவள் ஒரு 'பாட்டம்' என்னைக் குறை கூறி ஒய்த்திருந்தாள்; இடையிடையே உணர்ச்சி வெள்ளம் பெருகக் கத்தி, அழுது புலம்பி, ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருந்தாள். மூலதான் காலை அவள் பிணத்தைப் பார்க்கும்படியான பாக்ஷியம்தான் எனக்குக் கிட்டப் போகிறது என்று எச்சரித்திருந்தாள்!

என் குழந்தைகள் - சாதுக்கள் என்று சொல்ல முடியாது - இந்த அப்பா அம்மா போராட்டத்தைப் பார்த்து அசுத்து போய், அமைத்து ஒரு ஸ்டியில் உட்கார்த்து விட்டன! முச்சுப் பரிவையிலீஸ்!

அப்போதுதான் ராமசாமி அந்த 'நல்ல செய்தி'வைக் கொண்டுவந்தான். என்னை ரகசியமாகக் கூப்பிட்டுக் காநோடு காதாக விஷயத்தைச் சொன்னான்.

அவ்வளவுதான்; அதுவரைவிலும் அமாவாசை போல இருண்டிருந்த என் உள்ளத்து வானத்தில் முழுச் சந்திரன் வெண்ணிலயு விசிக் கொண்டு உதயமாகி விட்டான்! அடுத்த ஐந்து நிமிஷ நேரத்தில் வீட்டில் எல்லாருமே சிரித்து விளையாடத் தொடங்கி விட்டார்கள்! அரை மணிக்கு முன் நிலவியிருந்த கண்ணடையும் பூதூரம் போன இடம் தெரியவில்லை! பத்மா சாந்தமாளி, குமரைய ஆரம்பித்தாள், அஞ்சி ஒடுங்கிக் கிடந்த குழந்தைகள் என்னைச் சுற்றிக் கண்ணுமூச்சி விளையாடத் தொடங்கி விட்டன!

சேன்ற பதினைந்து நாட்களாகவே வீடு வீடாக இல்லை; நரகமாக இருந்தது. எந்தப் பக்கம் நிரும்பினாலும், யாரைப் பார்த்தாலும் என்னைக் கண்டு ஏகவது போலத் தோன்றிற்று: 'கையால் ஆகாதவன்' என்று கசித்துக் கொட்டுவது போல் என் கண்ணில் பட்டது. நான் ஒரு மனிதன், எனக்கும் உணர்ச்சி, தன்மாவும் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள் போல நடந்து கொண்டார்கள், ஊராரிடமும், உற்றாரிடமும் 'ரொம்ப சாது' என்று பெயர் வாய்க்கின பத்மா, பதற்காளியாக மாறி என்னுடன் கண்ணடை போட்ட வண்ணமாக இருந்தாள். என்னை மணந்துகொண்டதால் அவளுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைப் புள்ளி விவரக் கணுடன் நிழைத்தாள். அவளைக் 'கைப்பிடித்த நாளிலிருந்து நான் செய்து வந்த மன்னிக்க முடியாத தவறுகளை யெல்லாம் அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துக் காட்டி, அவற்றை அவள் எல்லவையு கருணை உள்ளத்துடனும் பெருந்தன்மைவுடனும் மன்னித்து வந்தாள் என்பதையும் அவரி அவசிக் காட்டினான். முடியலாக என்னைப் போன்றவர்கள் பிரம்ம சாசிகளாக இருந்து காவலத்தைக் கழிக்க வேண்டுமோ தவிர இம்மாதிரி கல்யாணம் செய்துகொண்டு குழந்தைகளையும் பெற்றுக் கொடுத்து, எல்லோருடைய ஆசா பாசங் களையும் பொருக்கிக் கருக்கிக் கொண்டு மோசமாய் அவை வாய்வு வாழக் கூடாது என்று சபித்தான்!

இவ்வளவுக்கும் காரணம் - என் ஆற்றம்தான்! எப்போது யார் ஏது கேட்டா

றும் உடனே நான் கூறும் 'ஆகட்டும், பாரீக் கலாம்!' என்ற பல்லவிதான் இந்தச் சூரு வளியை உண்டாக்கி வீர்த்தது!

திபாவனியின்போதே என் குடும்பத்தின் குடைய மணம் புண்ணுவித்தான் இருத்தது; வருஷத்துக்கு ஒரு நல்ல நாளான அன்றுகூட அவர்களுக்குத் தேவையான சாதாரண - குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் துணிமணி களைக்கூட என்னால் வாங்கித் தரமுடியவில்லை! வருமானம் அவ்வளவு கட்டை! அது பெருக வழியும் இல்லை. பலசரக்குக் கடை, பால் காரன், வீட்டுக்காரர் இப்படி எல்லாரிடத்தும் கடன்பட்டிருந்தேன். என்னைப் பார்த்தாலே அவர்களுக்கு அடைவியம்.

வீட்டுக்குள் துழைத்தால் ஒவ்வொருவராக வந்து என்னை அரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

"அப்பா, எதிர் வீட்டு எக்கழுவைப் பார்த்தாயா?..."

"ஏன்? அவளை எதற்குப் பார்க்க வேண்டும்?..."

"அம்... உனக்கு என்ன தெரியப் போகிறது? அவள் நைவக்கில் ஒரு சித்தாடை கட்டியிருக்காளோ! அதே மாதிரி எனக்கும்..."

"ஆகட்டும், அம்மா!..."

"வீடுகூடக் குறைச்சலாம்பா! நாப்பத்திரண்டு ரூபாய்தானாம்!"

"பார்க்கலாம்மா!"

அவளுக்கு நாதப்பத்திரண்டு ரூபாய் குறைந்த தொகையாகத் தென்பட்டது! ஒவ்வொரு மாதமும் நாதப்பத்திரண்டு நயா பைசாக்களைக்கூட எனக்கு மீத்த முடியவில்லை என்பது அவளுக்குத் தெரியாதே!

பையன் கொஞ்சம் கேட்டடிக்காரன்!

"போம்! உனக்கு ஒரத்திடுகே நாதப்பத்திரண்டு ரூபாய் செலவழிப்பானோ!..."

அப்பா, எனக்கு ஒரு டெரீயின் ஸலாக்..."

"சரி, ஆகட்டுமா?"

சமையற்கட்டியிருந்து அடுத்த நிமிஷம் ஒரு வெடி கிளம்பியது!

"எல்லாத்துக்கும் இந்த 'ஆகட்டும்' பல்லவிதானுக்கும்! குழந்தைகள் வாசலிலே போனாலும் பத்துப் பேர் கட்டியிருக்கிறதைப் பார்த்துட்டுக் கண் கலங்குகிறார்கள். அவாளுடைய ஆசையைத் தீர்க்க வகையைக் காணும்! வாய் விழியறுது!"

பத்மா இப்படி ஆரம்பித்து விட்டால் பின் அவள் கண்டனங்களுக்கு அளவே இராது! நான் இடையே ஒன்று குறுக்கிட்டால் ஒன்பது பதிலுக்குக் கிடைக்கும். நானூர் வீட்டுக் கொடுக்காமல் அவள் குரலைக் காதலி இறக்கம் கண்டபோது இரண்டொன்று சொல்லி வைப்பேன். நான்மட்டும் உப்புப் போட்டுக்கொண்டு சாப்பிடவில்லையா?

நான்மட்டும் இவளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாமல் கமலாசைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டிருந்தால், அவாளுடைய தகப்பனுர் அவள் மீது எழுதி வைக்கிறேன்னு சொன்ன நாயனியும் ரூபாய் வந்திருக்கும்; அதை வைத்துக் கொண்டு ஏதாவது வியாபாரத்தில் இறங்கியிருந்தால் இப்போது வட்சாதிபதியாக இருத்திருப்பேன். சொந்தத்தில் பங்கனா; கார், பாக்ஷியல் ஐந்து

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு நாளும் முழுவதும்
நீடிக்கும் புத்துணர்ச்சியளிக்க,
சிக்கனமான
ஆல்-பர்ப்பஸ் ப்ரோடெக்ஸ் டால்க்

ப்ரோடெக்ஸ் டால்க் ஒரு உயர்ந்த
விதம். உயர்ந்த தரமான பவுடர் அடிக்
கொண்டுள்ளது. உயர்ந்த தரமான
பவுடர் முழுப்புகை அளிக்கிறது. ப்ரோ
டெக்ஸ், குழிப்பதின் அளவுக்கும்
உயர்ந்த இயல்புடைய டால்க் - புகைபுகை
இயல்புடைய தரமான தரமான புகைபுகை
புகைபுகை அளிக்கிறது. உயர்ந்த தரமான
புகைபுகை இயல்பு, இயல்பு அளிக்
கிறது. குழிப்புகை குழிப்புகை
புகைபுகை அளிக்கிறது. உயர்ந்த தரமான
புகைபுகை அளிக்கிறது.

குழிப்புகை
புகைபுகை
அளிக்கிறது.
இயல்புடைய.

குழிப்புகை
புகைபுகை
அளிக்கிறது.
இயல்புடைய.

உங்கள் குடும்பத்திற்கு இன்றே ஒரு ப்யாவை வாங்குங்கள்!
ப்ரோடெக்ஸ் ஆல்-பர்ப்பஸ் டால்கம் பவுடர்

ஆறு இலக்கங்களில் கணக்கு! அதையெல்
ளாம் விட்டுவிட்டு இவனைக் 'கட்டி'க்
கொண்டேனே என்று தலையில் மெதுவாக
அடித்துக் கொண்டேன்!
இந்த அம்மொத்துக்கு அவளுக்குப் பதில்
சொல்வதே தெரியாது?

"அப்படிச் செய்து கொண்டிருக்கிறாய்,
வேடிக்கை பார்க்கணும்!... கல்யாணம்
பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் மாசமே அவன்
ஒப்பு போலிருக்க மாட்டானா? நானாக இருக்
கத்தொட்டு....!"

அதற்குப் பிறகு நான் அவனிடம் வாய்
கொடுக்க மாட்டேன்!

இப்படித் தினந்தோறும் காரியாலயத்
துக்குப் புறப்படு முன்பும், அங்கிருந்து வந்த
பிறகும் ஒரு போராட்டம் நடைபெற்று
வந்தது. கடைசியில் திபாவனியின் போது
அவர்களுடைய ஆசைக் கனவுகளை பேய்வாய்
பொங்கல் நன்னளன்று நனவு ஆக்குவதாக
வும், அதற்குள் எனக்கு எப்படியாவது பணம்
வந்துவிடும் என்றும் கூறிச் சமாதானப்படுத்தி
னேன். திபாவனி ஒருவாறு கழிந்தது!

பொய்களுக்கு இரண்டு வாரங்கள் இருக்கு
முன்பே திரும்பவும் விட்டில் போராட்டம்
ஆரம்பமாகிற்று. ஒருநாள் அது உண்ணு
விரதமாகக் காட்சியளிக்கும், அடுத்த நாள்
மெனை விரதம்! எனக்கு எதிரிலேயே என்
னைப்பற்றித் தூஷணைகள்! கண்டனங்கள்!

நினைவம் மெழும் மோசமாக மாறுவதற்கு
முன் நானே, இருநாளே கடன் வாங்கி
அவர்களுடைய கோபத்தைச் சாத்தப்படுத்து
வது என்று தீர்மானித்தேன். எனக்குத்
தெரிந்த, சில சமயங்களில் தெரியாத நண்பர்
களிடமெல்லாம் படைபெடுத்தேன். அவர்
களைப் பற்றிப் புகழ்ந்தேன். அவர் 'ஹால்
யத்துக்கு' வாய் விட்டுச் சிரித்தேன். நடுவே
கடனையும் கேட்டுப் பார்த்தேன். கடன் கேட்
டதுமே அவர்கள் முகம் மாறிவிட்டது. காது
கடச் சில சமயங்களில் செவிடாகி விட்டது!

ஏழைக்கு எவன் கடன் கொடுப்பான்?
நானைக்கு 'இன்னாலவென்ட்' கொடுக்கப்
போகிற பணக்காரனாக இருந்தாலும் அவன்
கேட்காமலே இன்றைக்கு அவனுக்குக் கடன்
கொடுக்கிறார்கள். என்னுடைய இந்த
முயற்சி வெற்றியடையாமல் போகவே,
கடன் வாங்கிக் கொடுக்கும் தரகனான ராம
சாமிசயப் பிடித்து அவனுக்குப் பத்து ரூபாய்
கொடுப்பதாகச் சொல்லி இருநாறு ரூபாய்க்கு

ஏற்பாடு செய்யச் சொல்லிவிட்டு வந்தேன்;
அதைச் சொல்வதற்குள் அவன் வந்திருந்தான்.

"இதோ பார் ரகு! முதலில் அந்த ஆள்
கொஞ்சத்தில் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பிறகு
என்னுள் அவர் அடைந்த லாபத்தை எடுத்துச்
சொல்லி அவரை ஒப்புக் கொள்ளச் செய்வதற்
குள் என்பாடு தீர்த்துவிட்டது!" என்றான்
ராமசாமி, மாதம் இருநாறு ரூபாய் சம்பாதித்
தும் என்னை நம்பிக் கடன் கொடுக்க
எவரும் இல்லை என்பதே எனக்கு மிகவும்
தலை குவிவாக இருந்தது!

"என்னும் உனக்கு ரொம்பக் கஷ்டம்.
இந்த உதவியை நான் என்றும் மறக்க மாட்
டேன் ரகு!"

"தூற்றுக்கு அஞ்ச, ஆறு வட்டி கேட்டார்.
நான் கடைசியில் மூணுன்னு தீர்த்து இருக்
கேன். மாதா மாதம் தவறாமல் வட்டியைக்
கட்டிவிடு!"

"மூணு ரூபாயா?" எனக்கு ஆச்சரியமாக
இருந்தது.

"பு! ஒவ்வொருத்தனுக்கு ஏழு எட்டுக்குக்
கடக் கடன் கிடைக்க மாட்டென்றது!"

"இவ்வீடே, பேச்சுக்குக் கேட்டேன். ஒண்
னுத்தேறி சம்பளம் வாங்கினதும் கொடுத்து
விட்டு மறு காரியம் பார்க்கிறேன்!"

"அசல் எப்போது தருவாயின்னு கேட்டார்.
ஆறு மாதங்களில் கொடுத்து விடுவாரின்னு
சொல்லிவிடுக்கேன், முடியுமோன்னு?"

"கண்டிப்பாக! தலையை அடகு வைத்தா
வது வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறேன்."

அதுவரையிலும் என் மீது கருணை காட்டும்
தெய்வம் போலக் காட்சியளித்த ராமசாமி
தன் தரகுக்குக் கையை நீட்டிக் கண்ணைச்
சிறிபட்டினான். மறுநாள் கடன் தொகை
வந்ததும் தருவதாகச் சொல்லி அனுப்பி
வைத்தேன். அவனுக்கு அரை மணக்!

கடன் பணம் கிடைக்கப் போகிறது என்ற
துமே என் தலையில் இருந்த பளு கிழே
இறக்கப்பட்டது போலத் தோன்றியது. மனத்
தில் ஒரு தென்பும் வந்தது.

உடனே விட்டில் இருந்த எவ்வொரையும்
வைத்துக் கொண்டு பொய்களுக்கு எடுக்க
வேண்டிய ஐவுளிக்கு ஒரு பட்டியல் தயார்
செய்துகொண்டேன்.

முதல் நாளிரவு எல்லாருடைய குறை
களும் நீக்கப்படும் என்று சொன்னதும் மறு
நாள் விட்டில் குதுகலமும் சிரிப்பும் உதய

இந்த வானைப் பற்றி!
வாங்கிக் கொடுத்த
பொருள் தானா?

அட! என்ன சமூத்து?
உரிக்கறவைப் பாகுக்கிடா!

மாகி விட்டன! என்னிடத்தில் மிகுந்த மரி யாதை காட்டினார்கள்!

நானே உன்னை சென்று சமைவற்கட்டில் இருந்த காப்பியை எடுத்துக் குடிக்க ஆரம் பித்தபோது, என் மனைவி "ஹயோ பம் தேய்த்துக் கொண்டாவி விட்டது என்று ஒரு வார்த்தை என்னிடம் சொல்லக் கூடாதா? நான் எடுத்துத் தரமாட்டேனா?" என்றான் கொஞ்சலுடன்.

அதற்குள் மூத்த பெண் "அம்மா, காப்பி ஆறியிருக்கப் போகிறது பாவி!" என்றான் முற்றத்திலிருந்து கொண்டே.

உண்மையில் என் காப்பி ஆறித்தான் இருந்தது. ஆனால் அன்று என் மனைவி அதைப் பொருட்படுத்தவில்லையே!

"குறை சொல்வாமலே குடித்து விட்டார் கனே! இன்னிக்கு மழைதான் வரப் போகி து!" என்றான் பத்மா கால் கிதித்துக் கொண்டே! அவள் வயது இன்னும் ஐந்து குறைத்து விட்டது போலக் தோன்றிற்று.

வழக்கம் போலக் கோவிலுக்குப் புறப் பட்டேன்.

"வரும்போது ஏதாவது காய்கறி வாங்கிக் கொண்டு வாருங்கோ, ராத்திரிக்கு!" என்று பத்மா கால் ரூபாய் நாணயத்தை என் னிடத்தில் கொடுத்தாள்.

"ஏது, உன்னிடத்தில் கூடப் பணம் இருக்கே!"

நேற்று பஸ்ஸுக்குக் கேட்டபோது கையை விரித்துவிட்டாள். நேற்று பரம ஏழை!... இன்று இன்னும் எட்டு மணி நேரத்தில் பணக் காரன் ஆகப் போகிறேனே! அந்த ரச வாத வித்தை செய்யும் வித்தை!

"ஆமாம்; பாக்கிலே போட்டு வச்சிருந் தேன். எடுத்துக் கொடுத்தேன்!" என்று ஓரக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டே அவள் சொன்னாள்.

அதை வாங்கிப் பையில் போட்டுக் கொண்டு கோயிலை நோக்கிப் புறப்பட்டுடன், பணம் கிடைக்கப் போகிறது என்ற மகிழ்ச்சி யில் நடைவில்தான் எத்தனை வேகம்! துள்ளம்! ஆண்டவனுடைய சத்திக்கு வந்தேன். ஒரே சமயத்தில் அம்மையும் அப்பனும் காட்சி தரும் காணக் கிடைக்காத கோலம்! வலதுபுறத்தில் கபாலினுடைய மேற்குப் பார்த்த சத்தி! நேரே கற்பகாம்பாள் சேவை தேற்கு நோக்கி. கொண்ட கணவன் கப்பரைவை கையில் ஏந்திக் கொண்டு கண்ட இடங்களுக்கெல்லாம் பிச்சைக்கு

றிக்க, அவன் மனைவி கற்பகத் தருவாய்க் கேட்பார் கேட்டதைவெல்லாம் அளிக் கும் அற்புதத்தை விளக்கொண்டே நண்ட விட்டுவிட்டு நகர்த்தினேன்.

சனீகலர பகவான் கோயிலுக்குப் பக்கத் தில் வழக்கம் போலக் "கைநீட்டுகிறவர்கள்" நின்று கொண்டிருந்தார்கள். யார் இருந்தா லும் யார் இல்லாவிட்டாலும் அந்த ஒரு பிச் சைக்காரனை மட்டும் காண நான் தவறியதே யில்லை, என்றும் அரிசியும் கலந்தது போல. நரைபுடன் கருத்ததாடி, என்னெய் கண்டு வுக் ஆன பரட்டைத் தலைமயிர்; அகன்ற நெற்றி முழுதும் பூசிய பொடி. விழுதிப் பூச்சுக்கு நடுவே பெரிய குங்குமம் பொட்டு. இடுப்பில் நாறு முழக் கத்தை. வயிறு காய்ந்து ஒட்டிக் கிடக்க, முகத்தில் வறுமை கோலமிட்டிருந்தது. வாய் ஒரே பாடலை ஒரே ராகத்துடன் பாடிக் கொண்டிருந்தது.

அதற்கு முன்னும் எத்தனையோ நாட்கள் அவனைப் பார்த்திருக்கிறேன்; அதே நிலை; அதே இடம்; அதே கோலம்! அதே குரலில் அதே பாட்டு! எவராவது அருகில் வந்தால் "சாமி பரதேசிக்கு ஒரு ரெண்டு நயா பைசா போடுங்க, சாமி! புண்ணியம் உக்களுக்கு!" என்பான். நான் இல்லை என்பதற்கு அறிகுறி யாகத் தலையை ஆட்டிவிட்டு நடப்பேன். ஆனால் அடுத்த நாளும் அவன் கேட்கத் தவற மாட்டான்.

அன்றும் அவன் வழக்கம்போலக் கையை நீட்டிக் கேட்டான். ஏதோ ஓர் உன்னுணர்வு உத்தியது. அடுத்த நிமிஷம் பையிலிருந்த நாவலு நாணயத்தை இடது கையால் எடுத்து அவட்சியமாக அவனிடத்தில் எறித் தேன் - பெரிய பணக்கார பாவனை தோன்ற; அந்தப் பணத்தை விசிவிட்டு வெகு மிடுக் காக நடத்தபோது என் தலை கழுத்தில் திக்கவில்லை!

ஆனால் வீட்டை நெருங்க நெருங்க நடை வின் வேகம் குறைந்தது. உள்வம் தழம்ப ஆரம்பித்தது. வீட்டில் பத்மா கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது என்பதில் மூளை தீவிரமாக ஈடுபட்டது. பரிட்சை ஹாலில் உட்கார்த்திருக்கும் மாணவர்கட்குக் கடின மான கேள்விக்கு விடை காண அவ்வளவு தீவிரமாகச் சித்தித்திருக்க மாட்டான்!

விடும் வந்துவிட்டது! பிரச்சினை தீரவில்லை. வாசலிலேயே ஐந்து நிமிஷங்கள் நின்று பார்த் தேன். கஷ்டமான காலத்தில்தான் மூளை வேலை செய்யாதே!

நின்று உரிச்சு விட்டேனா!
அட, சமத்து...!

என்ன நிலை யமமா? நெல் பிச்சை என்
சத்திக்குன்னு பிச்சை
செய்யாத ஒருவர்தான்?

உள்ளே போனதும் முதல் கேள்வியாகப் பதமா "கிற இல்லையா?" என்று கேட்டான்: "இருந்தது; ஆனால் வாடி வதங்கியிருந்தது; அதனால் வாங்கவில்லை. சாயந்தரம் வரற்போது வாங்கிக்கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டேன். அவனுக்கும் பொங்கலுக்கு ஒரு நாற்ப பட்டுப் புடவை வாங்கப் போகிறேன் என்றிரு மயிற்செயில் தான் கொடுத்த நாவணுவைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை.

ராமசாமி சொன்னபடியே மாலை ஏழரை மணிக்கு மேல் எனக்குக் கடன் கொடுக்கும் நண்பர் வீட்டைத் தேடிப் புறப்பட்டேன். அவர் என்னை மதிக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சவ்வைச் சட்டையைப் வேட்டியையும் அணிந்தேன். முகத்தில் புன்சிரிப்பை வர வழைத்துக் கொண்டேன்.

நண்பருடைய வீட்டை அடைந்தபோது மணி எட்டு இருக்கும்; ஒரு சத்துக்குள் இருந்தது; வீட்டின் வாசற்புறத்தில் ஒரு ஸ்பைன் உட்கார்த்திருந்தான். என்னைக் கண்டதும் எழுந்து வந்து "யாரைப் பார்க்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

என் பெயரைக் கூறி ராமசாமி அனுப்பியதாகச் சொன்னேன்.

"உள்ளே வந்து உட்காருங்கள்!" என்று அழைத்துப் போய் ஒரு சோபாவில் உட்கார வைத்தான்.

அந்த அறை சிறியதாக இருந்தாலும் மிகுந்த கவர்ச்சிகரமாக இருந்தது. சுவர்களில் எள்ளத்தனை அழுக்குக்கூட இல்லை. கண்ணாக்கியிய இளம் பச்சை நிறம் பூசப் பட்டிருந்தது. ஒருபுறத்தில் இருந்து காற்றில் அலை அலையாக வரும் ஊதுவத்தியின் புனை உள்ளத்தைக் கிழங்க வைத்தது. "வாழைத் தண்டு விளக்கின் ஒளி குளிர்த்தியாகவே இருந்தது. வீட்டுக்காரர் 'எம்மதலும் சம்மதமே' என்ற கொள்கை உடையவர் என் பதைக் காட்டுவதுபோல் திருப்பதி வேங்கடா சைப் பெருமானின் நின்ற கோலத்தில் ஒரு படமும், ஆறுமுகப் பெருமான் கோல மயி வின்மீது கம்பீரமாக அமர்த்திருக்கிற பட மொன்றும் சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்தன. கீழே கண்ணாடி போல் வழி வழிவென்று பூசப்பட்ட சிவப்பு செமிண்டு தரையில் விளக் கின் ஒளி பிரதிபலித்தது.

அந்த அறையை அடுத்த கூடத்தில்தான் என் 'கருணை வள்ளல்' அமர்த்திருப்பார் போலத் தோன்றியது. ஸ்பைன் அவரிடம் போய் ஏதா முனுமுனுத்ததும் 'இதோ வர்ரேன்று சொல்லு' என்று அவர் கூறும் குரல் கேட்டது.

குரலில் ஒரு கடுமையும் கண்டிப்பும் தொலிந்தன. எவ்வளவோ ஆசைபெட்டு வந்திருக்கிறேமே; ஏதாவது காரணம்சொல்லி இல்லை என்று சொல்லியிடப் போகிறேனா என இதயம் திக் திக்கென்று அடித்துக்கொண்டது. அவருக்கு நம்பிக்கை உண்டாக வேண்டுமே என்று சட்டையை இழுத்து வீட்டுக்கொண்டேன். அவர் ஏதாவது சாக்குப் போக்குகள் சொல்லித் தட்டிக் கழிக்க முற்பட்டால்

அதற்கு எதிராக வாதாடி வெற்றி பெற ஸூனையைத் துருவிக் கொண்டிருந்தேன்:

காலடிச் சத்தம் கேட்டது; திரையை விலக் கிக்கொண்டு அவர் வந்தார். நான் மரி யாதைக்கு தாற்காலியிலிருந்து எழுந்து நின்றேன்.

"உட்காருங்கள், உட்காருங்கள்!" என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டே எனக்கு எதிரில் நிற்காவிடிக் உட்கார்த்தார்.

அவர் முகத்தைப் பார்த்ததமே அவரை எங்கேயோ பார்த்த ஞாபகம் வந்தது: தலை அழகாக வாரப்பட்டு நாடகத்தில் வரும் ராஜபார்கட்டுக்காரர் போல் பின்புறம் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. தாடியும் மிசையும் அவர் முகத்துக்கு ஓர் அலாதி அழகைக் கொடுத்தன. நெற்றியில் இலையாகப் பூசப் பட்ட திருத்திரிச் நிற நயா ஸ்பா அளவு ஐய்வாதுப் பொட்டு; தலை உயர்த்த 'செங்க' ஜிப்பா; நிறத்த கழுத்தின் வழியாக அழுத்த மான தங்கச் சங்கிலி மின்னியது; இரண்டு கைகளிலும் மோதிரங்கள் 'பலிச் பலிச்' சென்ற வர்ணங்களை வாரி வினை; தங்க பிரேம்போட்ட மூக்குக் கண்ணாடி.

அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஸூனா வெகு வேகமாக இவரை எங்கு அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறோம், இவர் யாராக இருக்கக் கூடும் என்று அசை போட்டுக் கொண்டிருந்தது. காப்பி விளப்பிலா... பீச்சிலா?... தபாலாபிலா?...?

ஞாபகம் வரவில்லை. தொண்டைக்குள் இருக்கும் பெயர் சில சமயங்களில் வாய்க்கு வராதே, அம்மாதிரி உன்னம் அறிந்த அந்த உருவம் ஸூனாக்குப் புரியவில்லை.

"ராமாஷாமி ஜொன்னார் உங்களைப்பத்தி... உங்க பேரு என்ன?..."

அவர் கேட்கும்போது அவருடைய தாடி ஒரு முறை குற்றத்தில் புறத்தது.

அடுத்த நேரிலும் என் ஸூனாவில் ஒரு மின் னல் வெட்டிற்று. ஆம்...அவர் கோவில் பிச்சைக்காரனேதான்! காணவில் நான் எவ னுக்கு நாவணு நாவைத்தன எடுத்து வெகு அடைசியமாக எறித்தேனோ, அவனேதான்! சந்தேகமே வில்லை!

எனக்கு மூச்சுத் திணறியது! அந்த அறையே கழல்வது போலிருந்தது; உள்ளத் தில் விவரிகள் முடியாத அருவகுப்பு!

மானத்தை விற்புக் கையெடுத்துப் பிச்சைக் காரனிடமா நான் கடன் வாங்க வந்திருக் கிறேன்! பெரு வியாதி கண்ட ஒரு பெண் அநீகைக் கருவது போல் உடம்பு சிலிர்த்தது! "இதோ வருகிறேன்!" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து பிடித்த ஓட்டம் வீட்டில் வந்து தான் நின்றேன்:

என் மனைவியும் குழந்தைகளும் பொல் கலுக்குப் புத்தாடைகள் அணியாமலிருக் கலாம்; என் மனைவி என்மீது இன்னும் நூறு கண்டனங்கள் எழுப்பலாம்; குழந்தைகள் என் ஆற்றாமைக்குக் கண் கலங்கலாம்! ஆனால் பிச்சைக்காரனிடம் போய்க் கடன் வாங்குவது வேண்டுமே! இவியே ஏற்படாததல்லவா? என் மானத்தின் விடை போகாதல்லவா? அது போதும்; அது போதும்!

“அண்ணன் அரங்கத்தான் ஆலவாய்
அண்ணனுக்கு அவளை முடித்தான்:
எண்ணிலாத சீர்வகையும் இன்னுமேத்
தங்கைக்கு அவன் எந்தான்.”

மீரங்கம் ஜனேபகார வங்கி
பாங்கு ஆப் மதுரையுடன் இணைத்து
இதனால் இரு பாங்குகளின் வசதிகளும்
ஒன்று சேர்ந்து மேலும் பரவலான
பாங்கு சேவை எல்லாவிடங்களிலும்
கிடைக்கிறது.

இனி ஸ்ரீரங்கம் துரிதப்பதான வகையில்
பரந்த ஆர மதுரைகளில் ஸ்ரீரங்கம் கிராமமாக
செயலாக்கும்.

பாங்க் ஆப் மதுரை லிட்.

மதிவு செய்வப்பட்ட அலுவலகம்: மதுரை
சென்னை கிளை

10. செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கருத்துகளைப் பற்றி உங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்கவும்.

சுருமுத்து தியாகராசன்
தலைவர்

T. K. சாமிநாதன்
சுமரித்தமிழர்

சீக்கிரமாக
மார்பு சளியை
கலைப்புகள்

அமிர்தாஞ்சனம் தடவி

விரைவில் நிவாரணம் பெறுங்கள்

பத்து மருத்துகள் கொண்டு விஞ்ஞான முறையில் தயாரான அமிர்தாஞ்சனம், ஜலதோஷம் மற்றும் மார்புசளி இவைகளிலிருந்து யூனாமாக நிவாரணம் அளிக்கிறது. தசைவலி, தலைவலி, கழுக்கு இவைகளுக்கும் சிறந்த வகையில் தயில் குணமளிக்கும் மருத்து அமிர்தாஞ்சனம். ஒரு சமயத்தில் தேவையானதெல்லாம் மிகச் சிறு அளவே; ஆதலால் ஒரு பாட்டில் உங்கள் குடும்பத்திற்கு மாதக்கணக்கில் வரும் * அமிர்தாஞ்சனம் 70 வருடங்களாகக் குடும்பங்களில் பயன்பட்டு வரும் கைகண்ட நிவாரணி.

பத்து மருந்துப் பொருள் ஒருங்கே சேர்ந்த அமிர்தாஞ்சனம் வலிகளுக்கும் ஜலதோஷத்திற்கும் ஏற்ற சிறந்த நிவாரணி.

அமிர்தாஞ்சனம் மிகப்பெரிய
மதமும் - பம்பாய் - கல்கத்தா - மெகலை

சென்னை

போலீஸ்காரர் மன
மலந்து அவர் கை
யில் துப்பாக்கியைக்
கொடுத்தார். அந்த
மனிதர் 'டப்! டப்!'
என்று இரண்டு
தடவை சுட்டதும்
எதெட்டுப் போகச்
சென்ற வேகமாக
விழுந்தடித்தபடி ஓடி
ஈரர்கள். அப்படி
விரைவாக ஓடியவர்
களில் ஸ்தலி,
இரண்டாவது வந்த
வர்களுக்குத் தங்கம்
வெள்ளிப் பதக்கம்
கள் கிடைத்தன.

'இதென்ன அநி
சயம்? இப்படியும்
நிகழுமா?' என்று

கேட்டிருக்கிறார் சென்னை ராஜரத்தினம்
ஸ்டேடியத்தில் 9த் தேதியிலிருந்து 11த்
தேதியை நாட்கள் பரிசுள்காவது தபால்,
தத்தி இலாகாவின் அகில இந்திய விளை
யாட்டுப் போட்டியில்தான் இந்த நிகழ்ச்சி
வைக் கொண்டோம்.

தபால்காரர் ஒருவர் தம் சதாபி
போகத்தை விவரிக்கவாகக் கொண்டாடினார்.
இந்த விவரிதும் அவருக்கு உடல் கட்டும்.
பல மைல்கள் நடக்கும் தெய்யும் இருப்பதைக்
கண்டு பவர் விவரிக்கார். ஒருவர் அவரிடம்
தம் விவர்ப்பை வெளிப்படையாகத் தெரிவப்
படுத்தினார். அதற்கான இரகசியத்தை
விவரிக்கிறார். "நானும் என் மனைவி
யும் மணந்து அறுபது வருஷங்கள் ஆகின்றன.
எங்கள் திருமணத்தின்போது ஓர் உடல்
படிக்கை செய்து கொண்டோம். ஒருவருக்கு
கொருவர் வாக்குறாதம். சண்டை எழும்
போது சண்டையைத் தவிர்க்க தான் வீட்டை
வீட்டு தெடுத்துாரம் விடுவிடுவென்று நடத்து
செய்தோம். கோபம் போகப் போகத்
தணிந்து விடும். விடு திருப்புவென். போதக்
குறைக்கு எவக்குத் தபால்காரர் வேலை
கிட்டியது. நான் வாழ்நாளில் பல வரு
ஷங்கள் தடைப் பயணத்திலேயே கழிக்கும்

சபாஷ்
சென்னை!

குண்டுமணி

படியாவிற்று!" என்று சிரித்துக் கொண்டே
கூறினாராம்.

தபால் இலாகாவிலுக்கும் நீண்ட
நடைப் பயணத்துக்குமுள்ள உறவினரோ
என்னவோ நீண்ட நடைப் போட்டி விசேஷ
திகழ்ச்சியாக இருந்தது. கமார் ஐந்து
மைல் கற்றளவுக்கு மேல் இருபத்திரண்டு
கற்றுகள் மைதானத்தில் தடைப் பயணக்
காரர்கள் 'விகக் விகக்' என்று நடக்கத்
தொடங்கினர். தாம் முதலில் வரவேண்டும்
என்று விரும்பிய சில தடைப் பயணக்காரர்கள்
ஐட்டத்தைக் கைவாண்ட போது அவரை
நடுவர்கள் மைதானத்தை விட்டு விளக்கினர்.
"ஹா! ஐப்பது என்னுள்ள அந்த
நடைப் பயணக்காரர்தான் வெற்றி பெறு
வார் போல் இருக்கிறது. அவர் நூற்றைந்து
நம்பர்க்காரரை முன்னேறி விடாமல் பார்த்
தும் கொண்டு எவ்வளவு செலுகாகச்
செல்கிறார். பார்த்திருக்கிறார்?" என்று கேட்
டார் அருகிலிருந்தவர்.

"ஐப்பது என்னுள்ளவரே வெற்றி பெற்று
விடுவார் என்று நினைக்கிறீர்களா? அவர்
நூற்றைந்து என்னுள்ளவரைவிட இரண்டு
கற்று குறைவாகத்தான் கற்றியுள்ளார்.
ஆனாலும் அவரை முன்னேறி விடாமல்

1. 'காரியாவும் கையு'மாக அனைவரையும் வாயெத்த தூய்மை; 2. தன்ருகில்க்கை ஒரு
ஒடியி் திகத்து ஆசனங்களில் அமர்த்தி மைதானத்தில் ஒருவகை நினைபாட்டியு மாகக்;
3. விவியோயாடா அகல்; அட்டிக்காக ஆட்டக்காரர். 4. தபாலும் கையுமாக
திகழ்ச்சிக்கான தோர்ப்பு நடத்திவைத்த காரியத்தில்க்கை ஒருவகை ஆர்.பி. காரியமணியம்.
5. 'கை ஆக்!' என்று கருதி கேட்கிறார் அம்பயர்; 6. 'பவர், பவர்!' என்று
அடித்து அட்டிக்காகப் பத்தை அரை அடித்த மணி.

கல்
தடுக்கினால்
அபசருனம்;
சைக்கிள்
தடுக்கினால்
முதல் பரிசு!

7. உருண்டு புரண்டாலும் சைக்கிளில் விழுந்தே வெந்தி. 8. இரண்டாம் பரிசுகளானது என்ன, பன பரிசுகளைப் பெற்ற பிரபலம். 10. கண்டிப்பு அம்பலானது ஆட்டம் தேர்த்த புள்ளி. 11. தலையாக்கல் அட்டிப்புக ஆட்டத்திலும் தலையாக்கல்தான்.

தடுத்து முப்பதுப் பேர்வழி முதலில் செல்வது வேடிக்கைதான் !"

"வேடிக்கை மட்டுமில்லை. நம்மையும் தாம் முதலில் வருவதுபோல் அவர் மயக்கி விட்டாரே !"

"சரியான தமாஷ்தான் ! நம்பர் முப்பதுப் பேர்வழி தோற்றமும் முதல் பரிசுக் காரரை முன்னேறி விடாமல் முதலில் தாம் சென்சூயிஸ் என்ற திருப்தி அவருக்கு இருக்கலாம் !"

"சருனம் பார்த்துப்போ! கல் தடுக்கப் போகிறது!" என்ற நல்ல காரியத்துக்குப் போகிறவர்களைப் பெரியவர்கள் எச்சரித்து அனுப்புவார்கள். சைக்கிள் பந்தயத்தில் கலந்து கொண்ட பஞ்சாப் அக்ய சிங் போகும்போதே சைக்கிள் தடுக்கிக் கீழே உருண்டார். உடனே அவருக்கு முதல் விசைச் செய்தார்கள். இந்தக் கைக்கட்டுக் கோளும் விடாது போட்டியில் கலந்து கொண்ட அக்ய சிங் சைக்கிள் போட்டியில் முதல் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டார். "கல் தடுக்கினால் அபசருனம்; சைக்கிள் தடுக்கினால் முதல் பரிசு" என்று புதுமொழியை உருவாக்கிவிட்டார் அவர்!

கூடப் பந்தாட்டத்திலும், ஹாக்கிவிலும் தெற்குப் பிராந்தியமே வெற்றி வாகை குடிவது. சென்னை ஓய், எம். சி. ஏ. மைதானத்தில் மேற்கத்தியப் பிரிவுக்கும் வடக்குப் பிரிவுக்கும் நிகழ்ந்த 'கபாடி' ஆட்டம் விறு விறுப்போடு ரசிகர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. 'கபாடி! கபாடி!' என்று ஆட்டக் காரர்கள் எதிர்த்த கோஷ்டியினரைத் தொட, ஓசை விடாமல் 'காவடி' எடுத்துச் செல்வது, நாலைந்து பேர்கள் அவரைக் கொண்டைத் தொட விடாமல் 'லபக்'கென்று அழக்கிப் பிடித்து வளைப்பதும் கண்கொள்ளக் காட்சியாக இருந்தன. இந்தச் சமூக ஆட்டத்தில் 'நடுவர்'களாகப் பணி புரிந்த திரு கோபிதாத்துக்கும், பார்த்திபனுக்கும் ஆட்டத்தைச் சமாளிப்பது மிகக் கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. 'நடுவர்'கள் கூறிய முடிவுகளை யெல்லாம் 'கேள்விக் குறி'

எழுப்பி ஆட்டத்துக்குத் தடங்கல் ஏற்படுத்தினர் வடக்கத்தியப் பிரிவைச் சேர்த்தவர்கள். அப்படிக் காவடி எடுத்தாவது 'கபாடி'யில் ஜெயித்து விடலாம் என்று அவர்கள் கனவு கண்டார்களோ என்னவோ? ஆனால் நப்பாட்டம் ஆடாமல் இளைத்து ஆடிய மேற்கத்திய கோஷ்டியினரின் பக்கம் முதலில் தோல்வி யுறுவது போல் தோன்றினாலும் கடைசியில் வெற்றித் தேவதை அவர்கள் பக்கமே சாய்ந்தாள். 'ஓச்சை' விட்டுக் கத்திப் 'பெரிசு'க்கு ஆளானவர்களான வடக்குப் பிராந்தியத்தினர் நல்ல ஆட்டக்காரர்களாக இருந்தும் ஆட்டத்தில் 'ஒழுக்கம்' தவறி நடந்ததால் தோல்வி தானே வந்தடைந்தது.

ரீரீரரத்தினம் ஸ்டேடியத்தில் அன்று ஓட்டப் பந்தயங்களும், பளுவான குண்டு வீச்சுப் பந்தயமும் நடந்து கொண்டிருந்தன.

ஒருவர் திடீரென்று, "அதோ, லோபோ! லோபோ! பாகும்!" என்று கத்தினார்.

"எதற்கு ஐயா 'லபோ லபோ'ன்னு அடிச்சிக்கிறீர்? லோபோ படம் எப்பிள்ஸ்டன் தியேட்டரில் அல்லவா ஓடுகிறது! இங்கே

15. சதுவானது ஷட்டிங்காக்கில் செல்வ ராஜ் குர். 16. உடல் களைத்தாலும், விளையாட்டுக்களில் ஓடச் சைக்கிள் 'லோபோ' தான் இவ்!

தீண்ட தடைப் பயணப் போட்டி மயக்கம்!

விளையாட்டைப் பாரும்! வீராங்கனைகள் பளுவான குண்டை விட்டெறியும் (Shot Put) அழகைப் பாரும்!"

"கவாய்! நானும் அதைத்தான் சொல் கிறேன். இப்பொழுது பளுவான குண்டை எறியும் அந்த வாட்ட சாட்டமான பெண் பம்பாய் ஆட்டக்காரியோபோ, அவர் ஓட்டப் பந்தவத்திலும் கெட்டிக்காரியாம்!"

"அவளுக்குப் பளு குண்டை விட்டெறியும் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசுதான்! சென்னை டெலிபோன்ஸைச் சேர்ந்த மில் ஆர். டி. இத்திராவுக்கல்லவா முதல் பரிசு?"

"அவளுக்கு விளையாட்டுக் கலை உடம் போடு பிறந்தது. அதிகதூரம் குத்துக் கம்பு (Javelin Throw), தட்டு (Discus Throw) எறிவதி லும் அவளுக்குத்தானே முதல் பரிசு?"

"நமக்கு இந்தப் பரிசு வேளைக்கு யாராவது டிபன் தட்டை எறிந்தால் நன்றியுக்கும்! வெறும் தட்டுக்களல்லவா வந்து விழுவின் தன்!" என்ற அக்கலாய்த்தார் ஒருவர்.

"ஷுட்டிங்காக் பந்து அடித்து விழுவின அழகைப் பார்த்தால் பரிசை மறந்துவிடுவீர், மேற்கத்தியப் பிரிவு தலையார்காவிலும, மணியிடமுத்தான் ஆட்டம் பிரமாதம்!"

"கவாய்! ஷுட்டிங்காக் பந்தாட்டத்தில் குமாரி இத்திரா 'டிசிபிள் கிரவுன்' பெற்று விட்டாராமே?"

"ஆமாம்! தனியர் ஆட்டத்திலும், குமாரி பிரமீளாவுடன் இரட்டையர் ஆட்டத்திலும், செல்வராஜாடன்கூட 'மிக்சண்ட் டிபிள்ஸ்' "

ஹம் இவருக்கே ஈழன்று தங்கப் பதக்கங்கள் கிடைத்தன. அபார சாதனை!"

"வேற்றி வீராங்கனை இத்திரா போவலை பேசின் டெய்லியின் ஆட்டத்தில் ஸ்ரீமதி சதக் தலா வாக 'டிசிபிள் கிரவுன்' பதக்கங்கள் பெற்றுச் 'சாங் சென்னை' என்ற புகழைத் தேடித் தந்திருக்கிறார்!"

சென்னை ராஜரத்தினம் ஸ்டேடியத்திலும், ஓய். எம். லி. ஏ. மைதானத்திலும், இத்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் அரங்கிலும் நிகழ்ந்த விளையாட்டுப் போட்டிகளில் இத்தியாவில் உள்ள பதினாறு ராஜ்ய தபால் தந்தி விளையாட்டுக்காரர்களுமே கலந்து கொண்டனர். விளையாட்டுப் போட்டிகளில் சென்னைப் பிரிவே பெண்களுக்கான போட்டிக் களில் மற்ற ராஜ்யங்களிலிட அதிக எண் ணிக்கை எடுத்துது பாராட்டுக்குரிய ஆம்சம்,

மைசூர் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த வேக நாடன் நானாறு, என்னுறு. ஆயிரத்தைத் தூறு மீட்டர் போட்டிகளில் தங்கப் பதக் கங்கள் பெற்று 'சாம்பியன்' பட்டத்தைப் பெற்றார். பெண்கள் 'சாம்பியன்' பட்டம் இரட்டையருக்குக் கிடைத்தது. சென்னை இத்திராவும் பம்பாய் குமாரி தேவதாஸும் தான் அந்த இரட்டையர்கள்! அதனும் தங்கப் பதக்கங்களும் இரட்டித்து விட்டன.

சென்னை மியூனியம் ஸூற்றுண்டு மண்ட பத்தில் தபால் தந்தி இலாகாவின் கலை, நித்திரக் காட்சி கண்ணுக்கு விருந்தாக இருந்தது. சங்கேக் கலையிலும், நடனக் கலையிலும் தேர்ந்தவர்களுக்கான போட்டிகள் மவுண்ட்ரோட் குழந்தைகள் கலை அரங்கில் நிகழ்ந்தன. இவை யெல்லாம் தபால் தந்தி இலாகாவின் வெறும் இயந்திரமில்லை, அவர்களுக்குக் கலைகளில் தேர்ச்சி உண்டு என்பதை நிரூபித்தன. காரியதரிசிகள் ஆர். பி. கப்பிரமணியமும், சேஷாத்தியியும் விளையாட்டுக் கலை விழாக்கள் செவ்வனே நிகழ் வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர்.

சென்னை தபால் தந்தி இலாகாவின் இத்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினால் மக்கள் அன்னுறுவதைக் கேட்டதுமே, கடைசி நாள் கோலாகலத்தையும், போட்டிகளையும் நிறுத்தி விட்டது அவர்கள் பெருந்தன்மையை எடுத்துக் காட்டியது.

12. வாகனின் தலைக்கட்டு வெறும் கட்டுதான்; அதனுதாரேன அவருக்குச் சைக்கிள் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு! 13. பார்க்கச் சாது; பாய்த்தால் புலி இத்திரா! 14. 'பென்ஸி டிசான்' பெண்மணி வந்த; வங்காளப் பிரிவு தபால் தன அதிகாரி!

சித்திரம் 1

சாமா

அதிசயமான புதுமுறை தயாரிப்பு

பெப்ஸோடெண்டின் அற்புத நுரை
உங்கள் பற்களின்
வெண்மையை பளிச்சிடச் செய்யும்

எப்படி என்று பாருங்கள் புது முறைப்படி தயாராகும் பெப்ஸோடெண்டின் மட்டுமே அற்புத நுரையை உண்டாக்கும் 'இரியம் பிளஸ்' உள்ளது. இந்த அற்புத நுரை பற்களைப் பாழாக்கும் பழுப்பை அகற்றி அவைகளை இயற்கை வெண்மையுடன் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது...வாயைச் சுத்தம் செய்வதுடன் பெப்பர்மின்டன் கவையையும் அளிக்கிறது.

தித்துத்தான் லீவ் லிமெட்
இந்தியாவில் தயாரிப்பது

சீரிக் கவும்

‘கூர்வத் தவறாமை’ என்ற வழக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் மிகவும் கண்டிப்பானவர்கள் என்று ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு காவத்தில் புகழ் பெற்றிருந்தார்கள். இரவு எட்டு மணிக்கு ஒருவர் வீட்டில் விருந்த நபர்க்கிருந்து; அதற்கு அழைக்கப்பட்ட விருந்தவரின் கடிக்காரத்தில் எட்டாவது மணி அடிக்கும்போது ஆளுரை விராவிட்டால், “ஆனாக் காடுனுமே!” என்று விருந்தவரின் தலிப்பார். இரவுக்கு நன்றி நிமிஷங்களாகியும் வராவிட்டால் “உடம்பு சரியாய் இல்லையோ, என்செயோ?”, “பாவம்! வரும் வழியில் ஏதாவது விபத்துக்காளாவி விருக்க வேண்டும்!” என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டு கவலைப்படுவார்களாம். ஏனென்றால், அப்படி அசம்பாவிதமாக ஏதாவது நடந்திருந்தால்வந்து அவர் வர விருக்க மாட்டார் என்ற எண்ணம்.

8-2-65த் தேதியன்று காங்கிரஸ், உப ஜனாதிபதி பாக்டர் ஜாகிரி ஹாண்டேஸ் வீட்டுக்குச் செல்வார்கள் அவரைப் பற்றி இப்படி எல்லாம் கவலைப்பட்டிருக்கும் காரணம், ஏனென்றால் அன்று அவர் வீட்டில் இவ்வீசை அப்போது அய்யா 69வது பிறந்த தினம். பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்காகவும், கழுத்தில் மாலையை போட்டுக் கொண்டுவந்தற்காகவும் தயாராய், செயற்கைப் புன்னகையுடன் தம்மு வீட்டில் காங்கிரஸ் பிரஜைகள் தயாராகத் தங்கிவிருப்பதைப் பார்த்தும், கேட்டுப் வாழ்க்கமாயிப் போயிருக்கும் நமக்கு இது விவரத்தைத் தெரும்.

ஆனால் டாக்டர் ஐயர் ஒருவரைத் தம்மைப் பற்றிக் கவலைப்படும்படி விட்டு வைக்கவில்லை.

“என் பிறந்த நாளைப் பற்றி நாடாங்கும் அவதூறுக் கொண் டிருக்கும் நண்பர்களுக்கு வந்தனாம். நான் உங்களை வா வேற்படுத்திகாள் டிப்டன் இன்ஸாண்டிர்ப்புரத்தார்க் வருத்திப் படுகிறேன்” — இப்படி ஒரு சென்ட் ஸ்டுடி அவதூறுகிட்டு வெவியாருக்குச் சென்றுவிட்டு இரவுதான் திரும்பினாராம்.

அவரைப் பாராட்ட வந்தவர்கள் மூலக்கணி விட்டிவிட்டு மாட்டப்பட்டிருந்த அவர் பட்டத்துக்குச் சாத்திவிட்டு பழங்கள், பரிசுகள் வகைவகுக்கிறச் சேவகர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டுப் போவிரும்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஓர் அம்மான் தனது உறவினர் ஒருவர் வீட்டுக்குத் துக்கம் கேட்பதற்காகப் போயிருந்தான். அவன் உறவினரைத் தன் வலது கையால் அணைத்துக் கொண்டே "...என் பிச்சக் கை வாக்கியோ..." என்று பிளக்கடிப்பது போல வண்ணம் பக்கத்திலிருந்து ஒரு சிறிய வெள்ளிப் பாத்ரித்தை இடது கையால் எடுத்துத் தன் இடுப்பில் செருகிக் கொண்டானாம். இத்தப் பழைய தமிழ் நாட்டுக் கதை, ஆங்கிலத்தில் "இன்ப்டோமேலியா" என்கிறார்களே. அதை விளக்குவதாகும். தன்னைவறியாமல் நிறுவதைப் பற்றிய உணர்ச்சியைப் பற்றிக் கூறுவது.

தமிழ் தேசத்தில் இப்போது காக்கிராஸ் அதிகாரிகள் எடையே இத்தகைய உணர்ச்சி தோன்றியிருக்கிறது என்று நான் சொல்லைப் போதுமில்லை. கிட்டத்தட்ட இந்த மூன்றாய் அரைக்கலிம் 'கோடா' உணர்ச்சி ஓர் இயற்கையான உணர்ச்சியாக நிலைத்து விடப்படுகிறது. பப்லிக் சர்வீஸ்

கமீஷன் நடத்தும் பரீட்சைகளை நிறித்தியில் எழுத வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படவிருப்பதைப் பற்றிய சிறக்கீழ் எழுதப்பெட்டோ ஒரு மந்திரி "ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற உத்தியோகங்களுக்கு ராஜ்யவாரி 'கோட்டா' நிர்ணயித்து விடலாம்" என்றார். இதற்கு 'கோட்டா மேலியா' என்று சொல்லலாமா?

கம்ஸூரிகளும், பன்ளிக்கடம்
களும் சென்ற ஹுது வராக கல
மாக ஸூடி கிடக்கின்றன.
சாதாரணமாக சனி, ஓயாதது
விடுமுறைக்குப் பிறகு திங்கள்
பிறமை பன்ளிக்கடம் போகுது
போது எல்லாம் மறத்துவிட்
டிருப்பது போலத் தென்று
எது சகலம். இத்த நீண்ட கட்
டாய விடுமுறைப்போது
ணர்ச்சி, கிளர்ச்சி இவை வசப்
பட்டிருந்த மனைவர் களின்
ஸ்ரீகங்களின் பன்ளிக்கடம் பாட்ட
களைப் பற்றிய ஓர்பாக்கதி
மறத்துப் போயிருக்கும். இத்த
திலைமையில் மனைவர்களுக்கு
பரீட்சை வைக்கும்போது
பாடப் புத்தகங்களிலிருந்து
கேள்விகள் கேட்டால் அவர்கள்
எழுத ஸூடியாமல் திண்ணிப்
போவார்கள். ஆகவே புதித
முறைமையின் பரீட்சை வைக்க
ஒரு யோசனை. மனைவர்கள்
அத்தனைபோதும் எழுதும் பாக்கி
யிலைமையின் சென்ற நில வாரக்
களாகத் திவசரீப் பத்திரிகை
களிற் படித்து வந்துகொண்டிரு
கும்பெருக்கள், 'தலித்திலியிப்
எதிர்ப்பு' சம்பந்தமான எல்லா
விஷயங்களும் அவர்களுக்குத்
தலிதரீப் பாட்டாக இருக்கும்.
ஆகவே, பின்வருமாறு விதிக்
களை தயாரிக்கலாம்:

வினா 10

1. (ஏ) போலீஸ்காரர்கள் மாணவர்களைத் துரத்திவிட்டு தப்பியோடுகிறதும் துடிப்பின் நீளம், கந்தளாவு என்ன?

(3) ஒரு மாணவன் மீது ஒரு போலீஸ்காரர் ஒரு தடியை 25 சென்டிகிரீ மட்டுமே பிடியோடிக் கொடுத்தார். 26வது முறை பிற்போலீஸ்காரத்திற்குக் காரணம் போலீஸ்காரத்தின் கை நோய் போலிருக்கிறது (3) மாணவர்களுக்கு உயிர் போய்விடும் போலீஸ்காரர். இதில் தகுதியானதாகத் தெரையும் நாம் காரணத்தை எழுதுக. — என். சூர்.

சிந்திக்கவும்

நங்கையர் செய்யும் நற்பணிகள்

கோடம்பாக்கம் டிரான்ஸ்புரம் மாதர் சங்கக் கூட்டத்தில் ஒரு தான் சில மாதர்கள். "நமக்கு வீடுகளில் குடிநீர் குழாய் வசதியும், கழிவு நீர்க் குழாய் வசதியும் இல்லை. வீட்டு மனிதர்கள் ஆபீசுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். நாமல்லவா இந்தத் தேவைகள் இல்லாமல் கஷ்டப்பட வேண்டி விடுகிறது? இதற்கு நம் மாதர் சங்கத்தினர் ஏதாவது வழி தேடினால் தேவையா?" என்று முறையிட்டார்கள்.

"பெண்களால் ஆகாத காரியங்களில் எவ்விதிகள். நாம் மாதர் சங்கத்திலிருந்து சர்க்காருக்கும், நகரசபைக்கும் தாக்கீதுகள் அனுப்ப வேண்டியது தான்!" என்று ஒரு பெண்மணி யோசனை கூறினார்.

"விவப்புநாடா முறை உங்களுக்குத் தெரியாதாக்கும்! உங்கள் கடிதங்களை யெல்லாம் மக்களிடையாகக் கட்டி வைத்து விடுவார்கள். பெப்பருக்கும், இங்குக்கும், நம் நோத்துக்குந்தான் நஷ்டமாகும்!" என்று அந்த யோசனைக்கு "வீட்டோ" போட்டார் மற்றொரு மாதர்.

"அப்படின்னா நான் சொல்கிற யோசனையைக் கேட்கிறீர்களா? நாம் ஆண்டு விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி விடுவோம்!" என்றார் மாதர் சங்கக் காரியதரிசி ஸ்ரீமதி சரோஜா ராமச்சந்திரன்.

ஸ்ரீமதி ஜேசி வேங்கடாசனம்

"நம்ம ஆண்டு விழாவுக்கும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்வதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?" என்று மத்தியிலிருந்து போல் ஓர் இளைப்பாறு எழுந்து கேட்டான்.

"இருடி! நம்ம காரியதரிசி நமக்காக எத்தனை யோசனைகளைச் செய்து வருகிறார். எதுவும் யோசனைகளில்லாமல் செய்ய மாட்டார். குழந்தைகள் உணவுக்காக வளரும் உலகமும் அம்மல் பட்டிருக்கிறதும்போது 'ஹா ரீ வி க்ஸ்' ம் அமுது'ம் நம் வீட்டுக்கு வந்து சேரும்படி, நம் மாதர் சங்க அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கும்படி செய்தவராயிற்றே! ஏதாவது யோசனை

ஸ்ரீமதி ஜேசி வேங்கடாசனம்

யில்லாமல் ஆண்டு விழா கொண்டாட முடியு செய்நிலை மாட்டார்!" என்று மாதர் சங்கத் தின் தலைவர் ஸ்ரீமதி பத்மா முத்தையா கூறினார்.

"அப்படின்னா அவரது யோசனைதான் என் னென்ன சொல்லி விட்டீருமோ?" என்று சில பெண்மணிகள் கேள்விக் கணையைத் தொடுத்தனர்.

"நம் மாதர் சங்கத்து ஆண்டு விழாவை மிக விமரிசையாகக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்து, அதற்குத் தலைமைதாங்க ஒரு மத்தியை அமைத்து வந்து விடுவோம். நமக்குள்ள பிரச்சனை யெல் லாம் அவர் முன் பேசித் தீர்த்து விடுவோம்! அப்ப லாவது நமக்குப் பணம் கிட்டுகிறதா என்று பார்த்து விடுவோம்!" என்றார் காரியதரிசி ஸ்ரீமதி சரோஜா ராமச்சந்திரன்.

"சரியான யோசனை! ஆண்டு விழாவைச் சிறப் பாகக் கொண்டாடி விடலாம். ஆனால் மத்தியி லாவேண்டுமோ? கோடம்பாக்கம் புகழார்கள் சங்கத்தினர் எத்தனை யோ நடவை நம் பேட் டைக்கு மத்தியை அமைத்து வரப் பாடுபடுகி றார்கள். அவர்களால் முடியவில்லை. நாம் வீட் டுக்குள் அடைந்து கிடக்கிறவர்கள், நம்மால் எங்கே மத்தியைப் போய் அமைத்து வந்துவிட

முடியும்!" என்று பலத்த முட்டுக்கட்டை போட்டார் ஒரு வயதான அம்மான்.

"நம் சங்கம் மாதர் சங்கமல்லவா? நம் ஆண்டு விழாவுக்குப் பெண் மந்திரியைத்தான் அழைத்து வர வேண்டும்!" என்று யோசனை ஒரு மாநிடமிருந்து பிறந்தது.

"கவலைப்படாதீர்கள். சென்னை சுகாதார மந்திரி ஜோதி வேங்கடாசலத்தை நம் ஆண்டு விழாவுக்கு அழைத்து வந்து விடலாம்!" என்றார் காரியதரிசி சரோஜா ராமச்சந்திரன்.

"மந்திரி ஜோதி வேங்கடாசலத்தை யார் போய் அழைத்து வருவது? அவருக்குத் தெரிந்தவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்?"

"யோசனை சொன்னவளுக்கு அதை நிறைவேற்றத் தெரியாதா? எங்கள் குடும்ப டாக்டர்தான் மந்திரி வீட்டுக்கும் டாக்டர். அவர் வாலிலாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விடலாம்!" என்று காரியதரிசி மிகுந்த யோசனையுடன் அத்தப் புதிருக்கு விடை கூறவே அனைவரும் திருப்தியுடன் கவித்தனர்.

ஒருவர் தம் கிராமத்துக்குப் பாதை போட வேண்டுமென்று விரும்பினாராம். எத்தனையோ கடிதங்கள் எழுதியும் பணவில்லை. கடைசியில் சாமர்த்தியமாக அவர் ஒரு காரியம் செய்தார். மந்திரிக்குச் சிபாரிசு பிடித்து அவரைத் தம் கணுக்கு வரவழைத்தார். மந்திரி அந்தக் கிராமத்துக்கு வருகிறார் என்று தெரிந்ததும் உடனே கரடுமுரடான பாதையைப் போட்டுச் செப்ப விட்டு விட்டார்கள். அவர் நினைத்த காரியம் பவித்து விட்டது. இந்த யுக்தி, செயலாற்றும் நிறன் படைத்த ஸ்ரீமதி சரோஜா ராமச்சந்திரனுக்கும் தெரிந்திருப்பதிலும் இந்த வழியைக் கையாண்டார் போலும்.

அன்று இரவு கோடம்பாக்கம் டிரஸ்ட்புரம் மாதர் சங்கத்தினர் தூங்கும்போது மந்திரிகளே தேசியைக்கத் தங்கள் பேட்டைக்கு வந்து குழாய் வசதியும், கழிநீர்க் குழாய் வசதியும் செய்து தருவதாகக் கணவுகண்டு திருப்திப்பட்டிருக்கலாம்!

கோடம்பாக்கம் டிரஸ்ட்புரம் மாதர் சங்கம் ஸ்ரீமதி அனெக் ஸாண்டர் அவர்களின் தூண்டுதலினால் சமீபத்தில் தான் மறுபடியும் தொடங்கப்பட்டது. இதன் சேவைகளில் லுன்று யாரத்தில் திங்களன்று ஸ்ரீமதி ராஜேந்திரன் என்ற பெண்மணி மாதர் சங்க அங்கத்தினர்களுக்குப் பணித பவகா ரங்கள் செய்யும் விதத்தை விளக்குவதாகும். இது கவிர மாதர்களுக்காக டென்னிஸ், டேபிள் டென்னிஸ் முதலிய விளையாட்டுக்களும் உண்டு. அவ்வப்பொழுது இம் மாதர் சங்கத்தினர் சுற்றுலா சென்று வருகிறார்கள்.

கோடம்பாக்கம் டிரஸ்ட்புரம் மாதர் சங்கத்தினரின் முதல் ஆண்ட துவவரி மாதம் 28த் தேதி நிறைவேறியது. சென்னை சுகாதார அமைச்சர் ஸ்ரீமதி ஜோதி வேங்கடாசலத்தின் தலைமையில் முதல் ஆண்டு விழா விமரிசையாக நடந்தேறியது. கெட்டிக்காரக் காரியதரிசி ஸ்ரீமதி சரோஜா ராமச்சந்திரன் தம் பேட்டைக்குத் தேவைவராதவற்றை பெய்லாம் தம் அறிக்கையில் வாசித்தனித்து விட்டார். அதோடு இம்மாதர்சங்கத்தின் நன்கொடையாக நூற்றிரொரு ரூபாயைத் தனுஷ்கோடி புயல் கஷ்ட நிவாரணத்துக்கு வழங்கித் தங்கள் சேவை உணர்ச்சியைக் காட்டிக் கொண்டார். இந்த விழாவுக்குச் சுகாதார மந்திரி ஜோதி வேங்கடாசலத்தோடு, முதன் மந்திரியின் புதல்வியாரும் ராஜ்ய சமூகநல சேவை போர்டின் தலைவியுமான ஸ்ரீமதி சரோஜினி

வரகுப்பியையும் வரவழைத்துத் தங்கள் சங்கம் மேலும் தழைப்பதற்கான குழுவை வருத்தனர்.

தங்களால் சாதிக்க முடியாத காரியத்தை, தம் வீட்டுப் பெண்மணிகள் சாதித்து விட்டதைக் கண்டு அன்று ஆண்கள் அதிசயித்தனராம். இத்தப்பெருமையே கோடம்பாக்கம் டிரஸ்ட்புர மாதர் சங்கத்தைத் தலை நிமிர்ந்து பிடுநடை போடச் செய்யும். "நம் வீட்டுப் பெண்மணிகள் முயற்சியில், வீட்டுக்கு வீடு குடி கண்ணீர்க் குழாய் வசதி

காரியதரிசி ஸ்ரீமதி சரோஜா ராமச்சந்திரன்

யும், கழிவு நீர்க்குழாய் வசதி உமே கிட்டிவிடும் போலிருக்கிறதே!" என்று ஆண்கள் வியந்து கூறினாராம். பெண்கள் மனம் வைத்தால் ஆகாத காரியம் உண்டா? இதைப் பார்த்து மனைவிக்கு அடங்கிய சில கணவன்மார்கள், "நான் என் மனைவி சொற்படி நடக்கிறேன் என்று பவர் கேவி செய்கிறார்களே, அவர்களால்தானே காரியங்களைச் சாதிக்க முடியிறது!" என்று மற்றவர்களிடம் கூறினால் அந்நில் அதிசயமில்லையல்லவா? —காரு

ரூ.

500

46 மாதங்களிலோ

அல்லது

1000

86 மாதங்களிலோ

நீங்கள்

பெற

முடியும்

இன்றிலிருந்து மாதம்

ரூ. 10/- வீதம் டிபாஸிட்

செய்யத் தொடங்கி

அது வளர்ச்சி அடைவதைப் பாருங்கள்!

தலைமை ஆபீஸ்: கல்கத்தா

யுகோ பாங்க்

ரெகரிங்

டிபாஸிட்

திட்டம்

- அதிகபட்ச மாதாந்தர டிபாஸிட் தவணை ரூ. 600/-
- ஒருவராகவோ அல்லது கூட்டாகவோ கணக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஜி. பி. கோய்க்கர்
செர்மென்

சுரீ. பி. ஸ்ரீ
தேவரம் மானேஜர்

ASP-UCO-34-64

சந்தா விகிதம்

ஒரு வருஷம் ஒரு மாதம்

ரூ. ரூ. ரூ. ரூ.

இந்தியா	}	15 - 00	7 - 50
இலங்கை			
பர்மா, மலேசா	}	18 - 00	9 - 00
வெளி நாடுகள்			

தகவல் பிரதி விலை 30 காசு

சந்தா தொகை முன்னதாக அனுப்பப் படுகிறது. வி.பி.பி. கிடைப்பாது.

மானேஜர் :

கல்வி காரியாலயம், சென்னை - 10

எக்ஸிமா
சொறி

உங்கள் சருமத்தில் கிமார் 5 கோடி மெல்லிய துவாரங்களும் மடிப்புகளும் உள்ளன. இருமிகள் அவைகளில் மறைந்திருந்து, தாங்க முடியாத அரிப்பு, வெடிப்பு, மெலாகப் பரவும் படை, தேர்வு உரிதம், எரிச்சல், பருக்கள் பட்டா தாமரை காலில் அரிப்பு முதலிய உபாதைகளை உண்டாக்கின்றன. சாதாரண செலிசைகள் தற்காலிகமான நிவாரணம் அளிக்கும். ஏனெனில், அதன் மூலம் உபாதைகளுக்கு மூலகாரணமான இருமிகள் அழிவதில்லை. விஞ்ஞான முறையில் தயாரித்த இந்த மருந்து நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) நிரிதமாக இந்தக் இருமிகளைக் கொன்று விடுகிறது மற்றும் உங்கள் சருமத்தை மிருதுவாகவும் வழுவழுப்பாகவும் வகை மாறாகவும் இருக்கச் செய்கிறது. இன்றே உங்கள் கெமிஸ்டிகல் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) வாங்குங்கள். சரும உபாதைகளின் மூலகாரணமான இருமிகளை நிக்ஸோடெர்ம் நிச்சயமாக அழிக்கமுன் ட்ரீன் நம்பிக்கையுடன் வாங்குங்கள்.

சீதாப் பாட்டி விழுத்து விழுத்து படை
 எல் படைத்துக் கொண்டிருந்தாள். நடு
 வீட்டில் மூன்று எப்பொழுதோ எடுத்த அள
 னுடைய பேரன் கோபாலரத்தினத்தின் பட்டம்
 மாட்டப்பட்டுள்ளது. அதற்கு முன்னே,
 பத்திலின் புகை மண்டலத்துக்கிடையிலே
 சாண்டிரத்துக்கும், சம்பிரதாயத்துக்கும்
 இடமும், முல்லையாழை இடமும் எத்
 தகிலோ பொருட்கள்: கைத்தொப்பிகள்,
 ரவர நெளகைகள், ரவானாடுகள், இட்டிலி,
 மெது வடைகள் இப்படித் தின்பண்டங்கள்,
 வாழை, ஆப்பிள், சாத்துக்கடி, திராட்சை,
 அன்னாசி இப்படிப் பழ வகைகள். பம்பரம்,
 கோலிகள், கர்வாக் கட்டைகள் இப்படி
 அவள் வீறம்பிப் பண்படுத்திய விவரமாட்டுப்
 பொருட்கள். இன்னும் அவனுக்கும் பிடித்த
 மான உடைகள், அவன் அவாக் கொண்டு
 போட்டுக் கொள்ளும் தொம்பி, பொத்
 தாங்கள் - இப்படி எத்தப் பாட்டியும், இது
 வரையில் தன்னுடைய எத்தப் பேரனுக்கும்
 படைத்திராத அளவுக்கும் படைத்திருத்
 தாள் சீதாப் பாட்டி.

சீதாப்பாட்டியின் பேரன் கோபால
 ரத்தினம் சென்ற மாதந்தான் டெல்லிக்குப்
 புறப்பட்டுப் போனான். அவன்தான் இப்
 போது ரயிலில் தலையைக் கொடுத்து, தற்
 கொலை செய்துகொண்டானும். சீதாப்
 பாட்டியின் வீட்டில் அமர்த்து துக்கம் கொண்
 டிருந்த பழஞ் சூலவர் எனக்குச் சொன்னார்:
 "பாவிய் பயல், இங்கே ஓடுவதெல்லாம் ரவி
 னாகத் தெரியவில்லை ஐயா அவனுக்கு. நிம்
 மிக்குப் போய்த் தன்னுடைய உயிரைக்
 கொடுத்திருக்கிறான்."

ஒடஸ்கீக்தப்
 கோபால
 கோபுரன்

தா.பி.வரதராசன்

சாண்டிர

"எப்படித் தெரிந்தது? சுடிதம் வந்திருந்ததோ?" என்று கேட்டேன் நான்.

"ஊகும். தத்தியே கொடுத்திருந்தான்யா, அவன் மாமன்....."

"ஓகோ.... எப்போதாம்?"

"எப்போதாவது. சரியாக இன்றோடு பத்து நாளாகுத்யா....."

எனக்கு இந்த அவலமே புலப்படாமல் நேராக மாயவரத்திலிருந்து கும்பகோணத்துக்குப் பஸ் ஏற வேண்டியவர். என்னவோ மண்ணாக்குடி பஸ் வந்து முன்னே நிற்க. "சீதாப் பாட்டியைத் தான் பார்த்து ஒரு வாழ்த்தை வாங்கிக் கொண்டு போகலாமே" என்ற எண்ணத்தின் இங்கே வந்து இறங்கினேன். இதயின் இடத்தில்தான் இப்படி ஓர் அவலச் செய்தி: அதைத் தொடர்ந்து தடக்கும் சடங்குகள்.

சீதாப் பாட்டி வெளியில் வந்து எட்டிப் பார்த்தான்: நான்தானா அவன் கண்ணில் படவேண்டும்: "பாபு, இப்படிக் கொஞ்சம் வாயேன்."

நான் போய் அவன் மூன்றாம் நின்றுேன்.

"கொஞ்சம் பந்தைடி வரையிலும் போய் வர வேண்டும். ரத்தினத்துக்கு நூலென்றால் அய்வளவு ஆகலாம். கண்டு கண்டா கால் சட்டையிலே போட்டுக்கிட்டு கணர் முடிக்க 'லாட்டி' வடிப்பானே..... உனக்குத் தெரியாதோ.... கருக்கப் போய் ஓர் இரண்டு கண்டு வாங்கி வந்திடு. நல்லா 'மாஞ்சா' போட்டாக இருக்கட்டும்." - பாட்டியின் கண்களில் கண்ணீர் தழும்பியது.

நான் அவன் பேரன் மேல் வைத்திருந்த அன்புக்காக மனத்துக்குள்ளாகவே இரங்கி, அங்கே வைத்திருந்த சைக்கிளைத் தூக்கிக் கொண்டு வீரவந்தேன்.

சீதாப் பாட்டி எனக்கு உறவில்லாதவர். ஆனால், அவனுக்குத்தான் என்னிடம் எத்தனை பாசம்! எப்போது போய் அவன் வாழ்ந்தபடி மிதித்தானே சரி, வாய் நிறைய, "வாடா", "வாடாப்பா" என்று வரவேற்புக் கூறுவான். அடுத்த தொடியே தொடர்ந்து, "இன்னும் உன் பெண்டாட்டி குவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறாளோ?" என்று கேட்பான்.

நானும் எத்தனையோ முறை என் கவலையை மூடி மறைத்து, "ஆகா! நன்குக் குவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; கும்பகோணத்தில் தன்னாளுக்குப் பஞ்சம்? காவிரி வெள்ளமாக ஓடுகிறதே. தினமும் காலை வேளையே போய்க் குவித்துவிட்டு வந்து விடுகிறேன்" என்று இனிப்பேன்.

மெலிக்கு மனத்தின் ஆழம் தெரியும், "கவலைப்படாதே. ராஜகோபாலன் கருணை காட்டுவான். அடுத்த வருடமே கண்ணன் பிறக்கப் போகிறான்!" என்று வாழ்த்துவான். அப்படியப்பட்ட ஒரு வாழ்த்தைப் பெற்றுச் செல்லலாமே என்றுதான் ஊரை விட்டுப் புறப்பட்டு ஒரு வாரமாகியும் அங்கே நேரே விரும்பாமல் இங்கே வந்தேன். அப்படி வந்தவனை வாழ்த்தும் என எதிர்பார்த்த வாய் வாழ்த்தவில்லை; அவறியது. "தான் தான்டா அவனைக் கொன்றேன், பாவி, நான்தான்டா அவனைக் கொன்றேன். ஐயோ!

என் பேரன் செத்துப் போயிட்டான்டா, பாபு...." என்று 'ஓ'வென்று குரலெடுத்து அழுதது. இதற்குப் பிறகும் உடனே அவ விட்டதிலே விடைபெற்றுக் கொண்டு எவ்வாறு ஊர் விரும்புமுடியும்?

நான் பந்தையின் ஐந்து ரூபாய்க்கு இரண்டு நூற்கண்டுக்கீள் வாங்கிக்கொண்டு வந்து சீதாப் பாட்டியிடம் கொடுத்துவிட்டு, அங்கே வைத்திருந்த பண்டையிலே இருப்ப ஒரு முறை பார்த்தேன். இதற்குள்ளாகவே அங்கிருந்த பாட்டியல் இரண்டு பங்கு வளர்த்திருந்தது. இரண்டு மூன்று 'பாணுக்' காற் றுடிகள், சுத்தநீர்க்கோல், மின் கொம்புச் சீப்பு, சிறிய அளவிலான பாக்கெட் கண்ணாடி, இரண்டொரு நடிசு தாமசுயிர் படங்கள், 'காட்டர்பிளூ'... இவ்வாறாக என்னென்னவோ பொருள்கள். இதுவரையில் எந்த சான்றிதழிலுமே கண்டிராத அளவுக்குப் படைக்கப்பட்டுருந்தன.

நான் அவற்றை யெல்லாம் ஒரு கண்ணாட்டம் விட்டுவிட்டு, மெதுவாகத் தலை குனிந்து வெளியேறி அங்கே பரந்த வாயில் நின்றுத் திட்டாக அமர்ந்து காலமான கோபாலரத்தினத்தின் பிரதாபங்களைப் பற்றிப் பேசி வியத்தவர்களை அணுகினேன்.

ஒருவர் - அப்போதுதான் புதிதாகத் தொடங்கினார்: "குப்பிரா கபே விஷயம் தெரியுமோ? அந்த ஹோட்டல் முதலாளியே பெரிய கேடூ...."

இடைமீலையே மற்றொருவர் அதைப் பற்றிக் கொண்டார். "ஆமாம், எனக்குக் கூட நன்றாகத் தெரியும். நான் என் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். தினம் தவறாமல் மாலை யிலே அந்த ஹோட்டலிலே போய் உட்கார்ந்து கொண்டு குறைந்தது மூன்று ரூபாய்க் குச் சாப்பிடாமல் வெளியேற மாட்டான். யார்? நம்ம கோபால ரத்தினத்தான்...."

"அப்படியா?" என்று வியத்தேன். "அது என்ன அவ்வளவுக்குச் சாப்பிடும்படி தினி?"

"வேறு என்ன, மசால் தோசை, ரவா தோசை, ஊத்தியம், ரவாலாடு... பலவாய் இவற்றைச் சாப்பிடாமல் இருக்க முடியுமா? நீ பார்த்தவல்லியா? அப்படியே அவற்றைப் படைத்திருக்கிறேன், சிறிவி...."

"ஆமாம், பார்த்தேன். அப்போ தினசரி மூன்று ரூபாய் செலவு செய்வானே, டிபனுக்காக?"

"செலவா...." "இன்பான்" என்றேன். அவ் வளவுதானோ? ஹோட்டலில் விட்டு வெளியேறும்போது கண்ணப் பெட்டியிலே ஐயா நாவணுத்தானே கொடுப்பார்...."

"என்ன, என்ன! நாவணுவா...!" நான் வாயைப் பிளந்தேன்.

"ஆமாமல்லா... உன்னே 'சர்வர்' கொடுத்த 'மில்' அப்படியே அவன் பையில் டிடக்கும். அவன் தானே தனியே ஒரு மில் கட்டைவரை அச்சடித்து வைத்திருந்தான்...."

எனக்கு ஒரே அதிர்ச்சியாக இருந்தது. "ஒரு நான் அந்த முறையைச் சக்கைவாகப் பிழித்தெடுத்து விட்டான் ஆகா" என்றார், அதை முடித்த ஆள் கடைசியில்.

பண்டிட்
டி. கோபாலாச்சாரியின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

மனலேன் சி.பி.

மதுராஸ்-17

ஹ்ஸாகமளிக்கும் குளுமையான புத்துணர்ச்சியை அனுபவிக்க
தினமும் கால்கேட் மென் தூலேட்டி ஷேவிங்
கிரீமினால் சஷ்வரம் செய்துகொள்ளுங்கள்!

அந்த அழகி யோசனை, எழப்பான நோதம்....அதற்கு உறுதுணையாகிடுப்பது கால்கேட் மென் தூலேட்டி ஷேவிங் கிரீம். ஏனெனில், கால்கேட் மென் தூலேட்டி ஷேவிங் கிரீம், அது உடனடி நுணுமையான கிரீம் போன்ற நோதம் அத்தமையான கால்கேட் ஆவரம் தரப்பெற சருமத்தை பதமா ஏன் தாவுகை மிததுவாய்வு ஆக்குகிறது. நீங்கள் கால்கேட் மென் தூலேட்டி ஷேவிங் கிரீம், அது உடனடி நுணுமையான புத்துணர்ச்சியுடன் உறுதுணை ஆவரத்தை அளிப்பது கால்கேட். ஒன்றுதான்!

மிகச் சிறந்த நுணுமையான கால்கேட் மென் தூலேட்டி ஷேவிங் கிரீம், அது உடனடி நுணுமையான புத்துணர்ச்சியுடன் உறுதுணை ஆவரத்தை அளிப்பது கால்கேட். ஒன்றுதான்!

அஜீரணத்தால்
அவஸ்தைப்பட
வேண்டாம்!

ஹ்யூஸெட்ஸ் மிக்சர்

அருக்தி விரைவில் நிவாரணம் பெறுங்கள்

வேலை மூம்பாரும் கவலையும் ஜீரணத்தை பாதிக்கின்றன; மரிகை
மத்திக்கச்செய்து, தளர்ச்சியுட்டுகின்றன. ஹ்யூஸெட்ஸ் மிக்சர் விரை
வில் தீவிர பரிசாரம் ஆளிக்கிறது. ஹ்யூஸெட்ஸ் மிக்சர் வலிந்து
உபாதையை விரைவில் போக்கி, நித்தமமாக குணமளிக்கிறது.
வலியுண்டாக்கும் அமிலங்களை அகற்றி, ஜீரண கோசத்திற்கு அதன்
வேலைகளை சரிவர செய்வதற்கேற்ப பாதுகாப்பளிக்கிறது. ஹ்யூஸெட்ஸ்
மிக்சர் குழந்தைகளின் வலிந்துக் கோளாறுகளுக்கும் கூட சிறந்தது.
வலிந்துப்போக்குக்கு அபிவிசேர்த்த ஹ்யூஸெட்ஸ் மிக்சர் குணமளக்கும்.

ஹ்யூஸெட்ஸ் மிக்சர் ஜீரணத்திற்கு சிறந்தது.

C. J. ஹ்யூஸெட்ஸ் & சன் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்

85 A, மதுரைவாடி காலனி, மதுரை 5

நான் அந்த ஊரில் குடியிருந்தபோது கோபால ரத்தினத்தைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அப்போது அவனுக்கு வய தென்னவோ, ஏழெட்டுத்தான் இருக்கும். அந்த வீளையும் பயிசிப் பெருமை முய்யி யேனவே எவ்வுயிர் மூலப்பட்ட ஒன்றுதான். அப்போதே ஒரு மோட்டைப் பலகையைக் கத்தியைச் சுற்றுவது போல் சுற்றித் கொண்டு வருவான். பன்னிக்கடத்திலிருந்து விட்டுக்குத் திரும்புவதற்குள்ளாகக் குறைந் தது பத்துப் பன்னிரண்டு தகராறுகள் இல்லாமல் திரும்ப மாட்டான்.

தாய் தகப்பனற்ற பிள்ளை; எடுத்து வளர்த்த பாட்டியின் நிழலில் இத்தனை வீலைகளை நடத்திவிட்டு, இன்று 'ஊருக்கு'ப் புறப்பட்டு விட்டான். மிக நல்ல பேரனுக்கு விழுந்து விழுந்து படைக்கிறான் நிழல்!

அவன் டெல்லிக்குப் போன காரணத்தைக் கூடச் சொன்னார். ஒருவர்: "பாலுக்குப் பாபிலி ஆற்ற மணலில் மட்டும் பறக்க விடுவதென்றால் உயிர்ப்பயா... ரம்பம் போல நூலை வைத்துக் கொண்டு எல்லாப் பட்டப் பிளையும் தொடியியே அறுத்துத் தன்வி விடுவானே... அப்படிப்பட்ட நூலுக்கு மாஞ்சாப் போடுவதற்குக் கண்ணாடி கிடைக்கவில்லை பயலுக்கு. பார்த்தான். கிரளி வைத்திருந்தாள்வவா, வெள்ளெழுத்துக் கண்ணாடியைத் தட்டிக்கொண்டு போய் 'வைத' அரைத்திருக்கிறான். அந்தச் சமயத்திலே கிரளிக்குச் செய்தி எட்டி யிருக் கிறது. உடனே ஓடிப் போய்ப் பார்த்து உண்மை தெரிந்து பயலை மாட்டு மாட் டென்று மாட்டி யிருக்கிறான். அதோடு அன்றைக்கே மறைத்தவன்தான். ஒரு வாரம் கழித்துத்தான் டெல்லியிலிருந்து அவன் மாமனிடத்திலே யிருந்து. 'ஊர் வந்து சேர்த் தான்' என்று கடிதம் வந்தது. அவன் டெல்லிக்குப் போன பிறகு இரண்டு மூன்று மூன்று கிரளியைப் பார்த்திருக்கிறேன். அப் போதும் அவன் ரெலிவ் இந்தக் குறும்பைத் தெரிவித்ததே இல்லை. 'டெல்லிக்குப் போயி ருக்கிறேன்' என்று கருங்கச் சொல்லி யிருக் கிறேன்; அவ்வளவுதான்."

கிரளி வெளியில் வந்து இன்னும் யார் யாரையோ கடைகண்ணிக்கு விரட்டி. இன் னும் என்னென்னவோ வாங்கி வரச் சொல் கிக்கொண்டிருந்தான்.

கிரளி தேரம் கிடைத்த ஒரு நொடி என்னைக்கிளே சொன்னான்: "இதெல்லாம் சான்றொம். எப்போதாவதுகூட, கத்து வரு கிறதே, இக்கிளே, எவ்வுக்குத் தெரியாது. அதற்கெல்லாம் ஒத்து வருகிறேன்போல் அவன் மாமன் அங்கே செய்து கொண்டாட்டம்... என் ரத்தினம் என் ஆசையை அழிச்சிட் டான். ஆத்திரத்தை அழிக்க முயற்சிக் கொ பாவிப் பவனாவே... அது திருவதருத்தான் இப்படிமெல்லாம் படைக்கிறேன்... நீங்கள் வேறும் பைத்தியம் என்று வேண்டுமென்ற லாம் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். அதனால் கவலையிலே...." - கிரளி கண் கவலியெது.

எழுத்தாளர் ஒருவர் தமது மூத்த புகழ்கத்தைத் தமது மனவியின் பெய ருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்து எழுதிய தாவது:

"என் செல்லைப் பிள்ளையின் அம்மா என்னிடம் கோபித்துக் கொண்டு போகாமல் இருந்தால், இந்த நூலை என்னால் எழுதியிருக்க முடியாது. எனவே, நன்றியறிதலோடு அவளுக்கு இந்த நூலைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்."

இதைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்து என் பக்கத்திலே வந்த ஒருவர் என்னிடத் திலே மெதுவாகச் சொன்னார்: "பார்த்தீர் களா, சாரி, கிழவியை! எவ்வளவு பாசம் பேரன் மேல். இப்படிப்பட்டவனப்பற்றி நடு இரவில் வந்து கதவைத் தட்டி, 'மாட்டி சாகக் கிடக்கிறான். மருத்துக்குப் பணம் வேண்டும்' என்று சொல்லி ஐம்பது ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு போனால், சாரி! விடிந்து பார்த்தால் கிரளி உருகிக்கிழங்கு மாநிரி எதிரே வருகிறான்."

கிரளி எப்படி, யெப்படியோ மனம் போன போக்கில் எதை எதையோ வாங்கி வைத்துக் கடைவியில் எவ்வாறோ தன் ஆத்திரத்தை யெல்லாம் தீர்த்துக் கொண்டான். என் னுடைய நான் விண்ணுதலான் மீதி எனக்கு. அன்று முழுவதும் அங்கே தங்கி யிருந்துவிட்டு அடுத்த நான் விடியற்காலையே புறப்பட்டுக் கும்பகோணம் வந்து சேர்ந்தேன். விட்டுக்கு வந்துபோ, ராஜியை நோக்கி, ஊரை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போய் ஒரு வாரத்துக்கு மேல் ஆகிவிட்டதே என்ற ஆதாரத்தில், "ஏதா வது கடிதம் வந்திருந்ததா?" என்றேன்.

அவன் "இல்லை" என்றான். "ஆனால், கோபாலரத்தினம் வந்திருந்தான்."

"என்ன, கோபாலரத்தினமா? சீதாப் பாட்டியின் பேரே?" எனக்குக் கொஞ்சம் கூட நம்பிக்கை இல்லை.

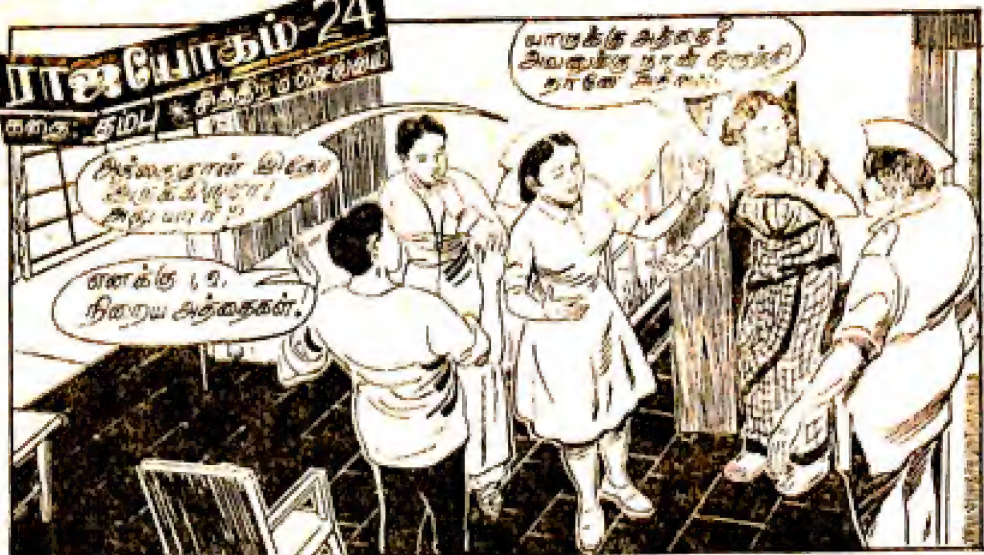
"ஆமாம், அவனேதான். ஏன்? எனக்குத் தெரியாதா அவனை? நாம் வெண்ணெய்த் தாழிக்குச் சீதாப் பாட்டி விட்டுக்குப் போய் இருந்தபோது அவன்தானே நம்மோடு கோவி லுக்குத் துணை வந்தான்?"

இதற்கு மேலும் ஐயத்துக்கே இடமில்லை. "உம்.. என்ன சொன்னான்?" என்றேன்.

"பாவம், அவன் பாட்டி இறந்துவிட் டாளாம். அடக்கச் செவுக்குப் பணம் வேண்டுமென்று ஐம்பது ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு போனான்."

"அட படுபாவி! - டெல்லியிலிருந்து மாமன் பெயரில் தானே ரயிலில் தலைவைக் கொடுத்துச் செத்து விட்டதாகத் தந்தி கொடுத்து அவனை அழ வைத்ததல்லாமல், இப்படி வேறென்னா அவனைச் சாகடித்திருக் கிறான்?" என்று முறுமுறுத்துது என் வாய். ராஜிக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை!

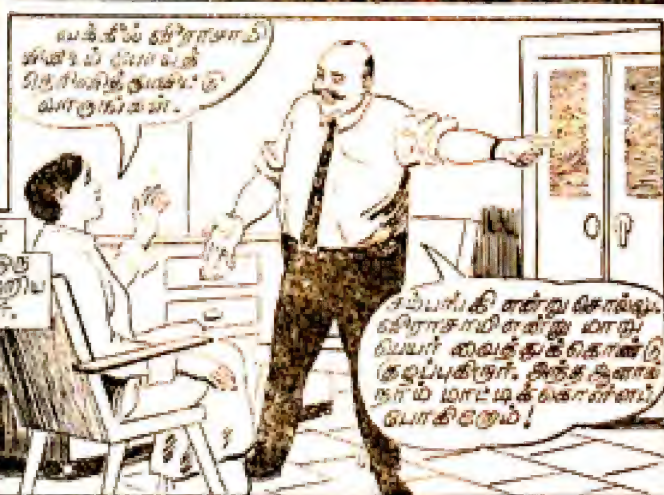
பரவலி! சிவகம் திப்படித்
தர்ப்பன் செய்துகொண்ட
நகரிலிருந்து. சிவகம்
உய்களுக்கே சிவகம்.
மலையிலிருந்து... சிவகம்!
சிவகம் பருகி கண்ட

எனக்கு மலையிலிருந்து
இருக்கிற சிவகம்
கிட்டை...

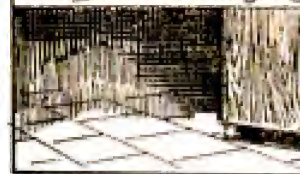
மாதவி! இவருக்கு கலங்கித் தர்ப்பன்.
சுருதிதது கிள்குமி கிள்குமி
மலையிலிருந்து. சிவகம்
சிவகம் பருகி கண்ட. சிவகம்
சுருதிதது கிள்குமி கிள்குமி
மலையிலிருந்து. சிவகம்
சிவகம் பருகி கண்ட.

பக்கில் திரிசாமி
சுருதிதது கிள்குமி கிள்குமி
மலையிலிருந்து. சிவகம்
சிவகம் பருகி கண்ட.

சம்பந்தி என்ன சொல்லு.
சுருதிதது கிள்குமி கிள்குமி
மலையிலிருந்து. சிவகம்
சிவகம் பருகி கண்ட.

டாக்டர் தமது மாணவர்
மலையிலிருந்து. சிவகம்
சிவகம் பருகி கண்ட.

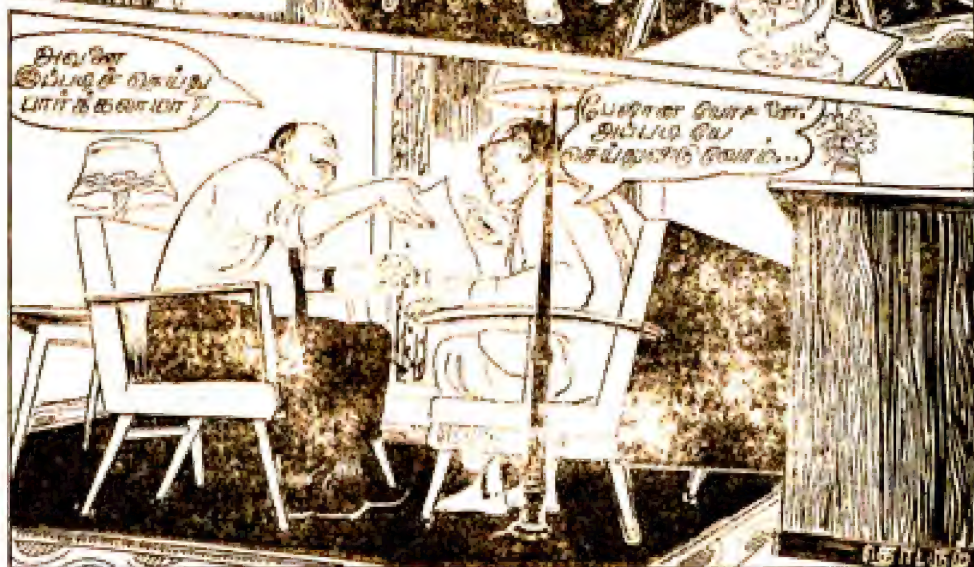
யில் சிவகம்!
சுருதிதது கிள்குமி கிள்குமி
மலையிலிருந்து. சிவகம்
சிவகம் பருகி கண்ட.

சிவகம் பருகி கண்ட. சிவகம்
சிவகம் பருகி கண்ட. சிவகம்
சிவகம் பருகி கண்ட.

வருகம்!

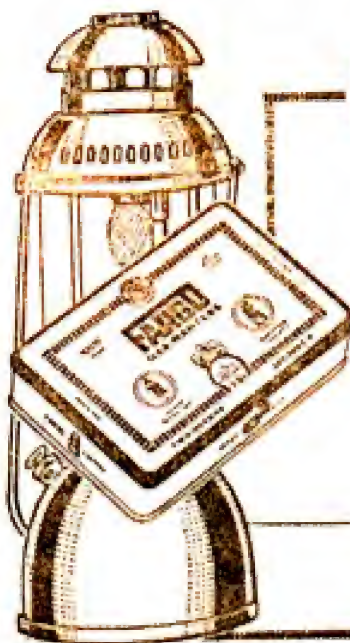

திருமணம்

கமலாபூர் ராமஸ்வாமி ஆய்ங்
கார் பேத்தி செள. கனகவல்லிக்
கும் ஸ்ரீமூஷ்ணம் ஸ்ரீ ஆர். தேகிகாச்
சாய்மார் (மிட்டயர்டு சேப் அகெனன்
டன்ட். பின்சாற போர்டு, சென்னை)
குமாரர் கிரஞ்சினி பார்த்தசாரதிக்கூ
கும் 22-1-65 அன்று உப்பிலி
யப்பன் கோயிலில் திருமணம்
விமலசையாக நடத்தேறியது.

வாழ்க மணமக்கள் !

பார்கோ

கேஸ் மான்டில்கள்

கிதத்த ஒளிக்கும்,
கிடித்த சேவைக்கும்

தயாரிப்பவர்கள் :

பார்கோ மான்டில் ப்ரடக்ட்ஸ்

343-B, கோட்டபத்தர் ரோடு,

பாத்தூர்-பம்பாய்-60 AS.

TAM 80C82

குணாததில் சிறந்தவை

ஸ்வஸ்திக் வேதாரணியம் புகையிலை

கப்பெனக் தயாரிப்பு

15 ந. பை.

பிளாஸ்டிக் போட்டலங்கள்

AMM

நீண்ட கால அனுபவத்தினால்
தயாரிக்கப்பட்டது...

TRAYONS

ட்ரேயான்ஸ் ரேயான் நூல்கள்

இந்தியாவில் முதல் முதலாக சிறந்த
ரசாயன முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட
உன்னத நூல் "ட்ரேயான்ஸ்" ரேயான்
நூல்கள் விலை மலிவு, நீண்ட கால
உழைப்பு, பகட்டான உடைகளுக்கு
ஏற்றது.

"ட்ரேயான்ஸ்" ரேயான் நூல்கள்
100, 120, 150, 300 டினைசர்களில்
தயாரிக்கப்படுகின்றன.

ஸ்டாக்லிஸ்டுகள்
ரேயான் டிரேடர்ஸ் பிரைவேட்
லிமிடெட்

61 செம்புதாஸ் தெரு சென்னை 1
போன் 21641 தந்தி CELYARN

கிளைகள்
68/416 மெயின் ரோடு செவ்வப்பேட்டை சேலம்
போன் 3253 தந்தி CELYARN

114/A தெற்கு மாசி வீதி மதுரை
போன் 2598 தந்தி CELYARN

இந்தியா ஸ்டீல் பிரிவுத் திருச்சிரேடு கோயமுத்தூர்
போன் 4425 தந்தி RAYONS

தீவிரவாதியானது எங்கோ
பயத்தும் உத்வேகம், பிர
காசத்தின் அயர்ச்சி; மன
மகிழ்ச்சியின் திறைவு, பெரு
மிதத்தின் பேரிரைச்சல்கள்—
இத்தகைய தாக்கியவாறு
விட்டுக்குள் அடி எடுத்து
வைத்தேன். முதன் முதலில்
என்னைப் பார்த்து விட்ட
வள் என் மகள் குபாதாள்.

அட்டைப்படக் கதை

'புரோஹிதம்' தர
மாட்டார்கள் என்று
இருக்கும்! குழந்தை
பிறந்த பிறகு குடும்
பின் குழியையும் கவனித்
துக் கொண்டு, குழத்
தைக்கும் சிரமம்
தாாத வகையில் தான்
எங்கள் திட்டங்களை
உருவாக்கினோம்.

அதாவது - வெளி
யூரிசெல்லும் வாரிப்பு
ஏற்பட்டால் ஒருவர்

துணை

விமலா ரமணி

“அம்மா..”

பிஞ்சுக் கரத்தின் ஸ்பரிசத்தில்
என் உணர்வுகள் ஒரு கணம் தன்
னாடின. வாயில் காத்து நின்ற
ஆட்டோ டிக்காக்காரனுக்கு
வாடகை தர வேண்டுமென்று என்ற
நினைப்பை பிறகுதான் எழுந்தது
எனக்கு. கடனாளை வாடித்தவன்
உன்னை நுழைத்தேன். என்னால்
ஏதே ஒரு தயக்கம், நிசந்தாமரிக்
கிடக்கும் விட்டில் புதிய குழந்தை. உருப்
பெறாத நினைவுகளில் உரிசரிசல்கள்!

என்ன நடந்தது? அப்படி என்னதான்
நடந்து விட்டது?

இவர் எங்கே?

பழக்கமான வரவேற்பு அல்லவே இது?

வய முறை தான் ரேடியோவில் பாடுவ
தற்கொ. பேசுவதற்கொ வெளியூர் போவ
துண்டு. காலை போனால் மாலை திரும்பி விடு
வேன். மழைச் செல்வம் பிறப்பதற்கு முன்
தாக்கல் இருவரும் ஒன்றாகவே செல்வோம்.
என் ‘நிகர்ச்சி’ முடிந்த பிறகு அவர் தரும்
பாராட்டுரை இருக்கிறதே! அப்பப்பா!
அதற்காகவே அடிக்கடி ‘வானொலி’யில்

மற்றவருக்கு உதவியாக
இருப்பது என்று. மகி
சியில் கடமைதான்
குழந்தையைப் பேணு
வது என்று தான்,
தனிக்க முடியாத சில
சத்தப்பங்களில் அந்த

மகிசியிலும் கடமைகள் குறுக்கிடும் போது
கணவன் குழந்தையை ஒரு சில மணி
நேரங்கள் பேணுவது தவறாகாது என்பது
எங்கள் கொள்கை.

இது வரை ஒரு ‘நெய்’கட விழவில்லை
இன்று.... இன்று என்ன வந்து விட்டது?

ஏதோ நடத்திடுக்கிறது கண்டிப்பாக,
என் பிரித்த இதன் சில மணி நேரங்களில்
ஏதோ நடத்திடுக்கிறது.

தான் குழந்தையைக் கவனித்தேன்.
வாராத தீயையும், அழுக்கு உடைபுறாகத்
தண்ணீரில் அவன் விஷமம் செய்து கொண்
டிருந்தான்.

என் நெஞ்சு கனத்தது. ஒவ்வொரு தடவை
யும் இப்படியா நடக்கும்?

என் அப்ப மகளுக்கு அழகாகத் தலையாசி, புதுச் சட்டை போட்டு விட்டு, நானும் அள் புடன் என்னை நோக்கியவாறு அவர் காத்திருப்பாரே !

வந்ததும் வராததுமாக -

"இன்று... 'வரோஜா தளநேத்தி' - ரொம்பப் பிரமாதம் போ ! சங்கராபரணத்தைப் பிழித்து விட்டாய் அப்படியே !" என்பாரே ! தான் சித்தித்தேன்.

"குபா... அப்பா எங்கே?"

குழந்தை பரபரப்புடன் விழித்தான். பாதி விளையாட்டை நிறுத்த மனமில்லாமல் கையால் தண்ணீரைத் தொட்டுக்கொண்ட வண்ணம், "அப்பாவுக்கு ரொம்பத் தலையலியாம்...; கண்ணை மூடிண்டு படுத்திருக்கா...; போய்ப் பார்க்கிரேம் போய்மா, பாவம்" என்று கூறினான்.

'புல்'லில் வந்த அசுதியும், ஆயாசமும் பறந்து போயின. தான் காலைக் கழுவிக் கொண்டு படுக்கை அறைக்குள் நுழைந்தேன்.

அவர் இமைகள் படபடத்தன.

அவர் உள்ளம் உறங்கவில்லை என்பதை உணர்ந்தேன்.

ஒரு தொடியில் 'காப்பி' நயாராகியது; குழந்தைக்கும் மாற்றுகடிகள் அணிவித்து அலங்காரம் செய்தேன்.

அவன் தன் போம்மைக்குக் கவிவாணம் செய்து வைத்துக் கொண்டிருந்தான் செவ்விலைமாம் !

"காப்பி"யின் மணத்துடன் அவர் அருகில் சென்றேன்.

தெற்றியில் என் விரல்கள் பதித்தன:

அவர் விழிப்பது போல் கண் திறந்தார்:

கண்களில்.....?

தூக்க மயக்கமே இல்லை! எனக்குத் தெரியாதா? குபாதான் என்னிடம் இரகசியமாகச் சொன்னான்.

"வாரோ மத்தியானம் இரண்டு பேர்கள் வந்தாய்மா..... அப்பாவை என்னமோ சொல்லிக் கேலி செஞ்சாய்மா....."

அவர்கள் யாராக இருக்கும்? அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் கேலி செய்திருக்கும் விஷயம் எனக்குப் புரிந்தது: ஆனால் இவர் இவ்வளவு திடமற்றவர் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

"உன்னை விட்டையும் குழந்தையையும் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லி விட்டு உன் மனைவி குறாலாய் ஊர் கற்றை கிளம்பி விட்டாளாக்கும்" என்று நன்பர்கள் கேலி செய்திருப்பார்கள்: இருக்கட்டுமே!

"தினம், தினம் என்னையும், விட்டையும் குழந்தையையும், என் குடும்பத்தின் தேவைகளையும் பாதுகாக்கும் என் மனைவிகளாக என் குழுவது ஒரு தாக்கட இந்த உதவி நான் செய்யக் கூடாதா?" என்று கேட்ட உரமில்லையா இவர் நெஞ்சிலே? வாழ்வின் துணை என்று திருமணத்தின்போது ஒன்று சொர்க்கிலுர்களே! நுகர்த்தடியைத் தலையில் வைத்து இப்ப துன்பங்களில் பங்குபெறச் சொல்கிறார்களே! கணவனின் பெருமை மனவிக் கு உண்டென்றும், மனைவியின் பெருமை கணவனுக்கு இல்லையா? நான் வாயால் எதுவுமே சொல்லவில்லை;

வாழ்க்கை என்பது அழகான நத்தவனம்; அங்கு தென்றல்தான் வீச வேண்டும், புயல் வீசக் கூடாது. பூத்துக் குழங்கும் மலர்கள் புண்ணுவி விடும்:

அவர் காப்பியை வாய்க்கி நிதானமாகப் புகுவினார்.

என்னிடம் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. எதுவும் சொல்லவில்லை. நானும் மௌனமாய் என் கடமைகளைச் செய்தேன்:

'வானொலி' நிலையத்தில் என் பாட்டுக் காசுத் தரப்பட்ட சன்மான 'செக்' என் கைப் பைக்குள் மூட்கிக் கிடந்தது;

மிறு நான் -

தொட்டத்தில் செடிக்கடியில் என் மகள் குனிந்து குனிந்து எதையோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்:

"என்ன செய்கிறாய்?" என்று கேட்டேன் அதட்டலாக:

"தட்டாரப் பூச்சி பிடிக்கிறேன்மா...!"

"பிடித்து -"

"பிடிச்ச ஒரு கையிலே சின்னக் கம்பை வைச்ச 'மாமியார்' வீட்டுக்குத் நன்னிதூக்கு" அப்பமன்னு சொன்னு, உடனே அது அந்தக் கம்பைத் தூக்கும்! உனக்குத் தெரியுமா?"

பெரிய உலக அநிசயத்தைச் சொல்வது போன்ற பெருமையும், வியப்பும அவன் வட்டக் கண்ணில் மிந்த்தன.

காற்றில் பறந்து மலர்க் கற்றைகள் அவன் தெற்றியில் விழுந்தன.

காலை இன வெப்பியின் செய்வண்ணம் அவன் பிஞ்சு முகத்துக்கு ஒளி ஊட்டியது. என்னை மறந்து ஒரு கணம் அந்த ஸ்பிரிஸ் மூழ்கி விட்டேன்.

"வரோஜா தள நேத்திரம்" - என்பது இதுதானோ?

"இது என்ன காலை வேளையில் தொட்டத்தில் கவாட்டா...; ஏய் குப்.... கண்ட கண்ட பூச்சியை வெய்லாம் பிடிக்காதே...; போ...; போ...; போய் வாசலிலே யார் வந்திருக்கா பார்...; உம்..."

குழந்தை ஒரு கணம் திகைத்தவன் பின் சமாளித்துக் கொண்டு, "அட, பாம்பே அத்தை...; பாம்பே சித்தி...; ஐய்யா!" என்று கத்திக் கொண்டு வாசலுக்கு ஓடி விட்டான்.

நான் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

என் ஒன்றுவிட்ட நாதத்தார்கள், ஓர்ப் படிக்க, அவர்கள் குழந்தைகள்: இரண்டு 'டாக்ஸி'களில் எல்லோரும் - பிட்டத்திட்ட ஏழெட்டுப் பேர்கள் இருக்கும் - இறங்கினார்கள்.

என் கணவரின் கண்ணில் கயிவிருந்த பயமும், கவலையும் என் கண்களுக்குத் தப்பவில்லை:

"இடுதிப்"பென்று சொல்லாமல் கொள்ளாமல் இப்படி வந்துவிட்டார்களே! எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறாய்?

அவர் என்னை தோட்டம் பார்த்தாரா?

நான் அயரவில்லை;

"வந்தவர்களை 'வா' என்று சொல்லாமல் இப்படியா கொல்லப்பறம் வருவார்கள்?"

நான் வாசலுக்கு விரைந்தேன். அவர் பின்தொடரும் ஒசை கேட்டது. பிற்பகல்

உயர்ந்த ரக எ.:கிலிருந்து உயர்ந்த ரக கருவிகள்

உயர்ந்தரக விவசாயக் கருவிகளை ஜம்ஷெட்பூர் 1923-ம் வருஷத்தில் தயாரிக்கத் தொடங்கியபோது, ஒரு புதிய இந்திய தொழிற்சாலை உற்பத்தியாகிற்று என்றே சொல்லலாம். 1925-ம் வருஷத்தில் டாடா கம்பெனியார்கள் அக்ரிகோ தொழிற்சாலையை நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது, இந்தியாவிலே முதன்முதலாக சுத்தியல் கள், மண்வெட்டிகள், கடப்பாணிகள், சம்மட்டிகள் போன்ற கருவிகளை உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கப்பட்டது.

வயலில் உழுது பயிரிடுபவர்களுக்கும், ரஸ்தாக்கள், ரயில் பாதைகள், பாலங்கள், அணைக்கட்டுகள், முதலியவற்றை அமைத்து பராமரித்துவரும் தொழிலாளிகளுக்கும் அக்ரிகோ கடந்த 40 ஆண்டுகளாக அநேகவித கருவிகளை வழங்குவதிலே உதவியிருக்கிறது.

மிகவும் மேன்மைபான எ.:கிலிருந்து ஒரே துண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட கருவிகள் இப்பொழுது 40 லட்சத்திற்குக் குறைவில்லாமல் அக்ரிகோ தொழிற்சாலையில் உருவாக்கப்படுகின்றன. நாடெங்கும் அக்ரிகோ கருவிகளையே தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு அக் கருவிகளின் உயர்ந்த ரகமும் நீடித்த உழைப்பும் தான் காரணம்.

டாடா ஸ்டீல்

1,70,000

சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு வீடு அமைதியாக இருந்தது. அனுப்பும் சலிப்புமாக அவரவர்கள் சோர்ந்து போய் உறங்கிக் கிடந்தார்கள். எனக்கும் உடலெல்லாம் ஒரே வலி. தேற்ற முடியாதும் 'பல்' பயணம்; காலையில் வீரத் துணி உபசாரம் - இப்படி முறித்து விட்டது. ஆயினும் தூக்கம் வரவில்லை. எப்படி வரும்? கடமை உறுத்திற்றதே! அவர் யுபனுக்கு வருவாரே!

நான் தன்னாடிப்படி எழுந்தேன்: வாசலில் ஸ்கூட்டர் சப்தம் கேட்டது: நான் அவசரமாக 'ஸ்டல்வை' மூட்டி னேன்:

"உன்... எதற்கு வீணாக அலட்டிக் கொள்கிறாய்? நான் யுபன் வாய்க்கி வந்து விட்டேன் எவ்வோருக்கும்: காப்பி மட்டும் போடு, போதும்..."

அவர் என் வாயினுள் "ஜிவேரி"வைத் திணித்தார்: அதன் இனிப்பைவிட அவர் பார்வையின் குணமையை என்னும் தாக்க முடியவில்லை. என் கண்கள் மூடிக்கொண்டன:

அப்பு என்பது எவ்வளவு பெரிய விலை! அதற்குள் எத்தனை உறவுகள், பாசங்கள், பந்தங்கள், அரித்தமற்ற சினு சினுப்புக்கள்! நான் இதயத்தில் எதையோ தேடினேன்: என்னுள் சிவிர்த்த உணர்வுகளுக்கு அகராதி யில் பதவுரை காணவா இளம்பி விட்டேன்?

ஆபீஸ் செல்லுமுன் அவர் என்வருகே தயாரியப்போது எனக்குப் புரிந்தது. இருந்தும் புரியாதவன் போல் -

"ரேடியோ 'செக்'வை மாற்றவேயில் லையா? மேஜை மீது கையெழுத்துப் போட்டு வைத்திருக்கிறேன். எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று பேசினேன்:

என் தேவையை அவர் உணர்ந்த போது, அவர் தேவை எனக்குத் தெரியாதா?

அவர் கண்கள் பனித்திருந்தது எனக்குத் தெரிந்தது: அதற்குள் - யாரோ வரும் ஒசை கேட்கவே நான்கள் பிரித்தோம்.

குற்றம் செய்துவிட்ட உணர்வுடன் அவர் 'செக்'வைச் சுருட்டித் தம் 'பாக்கெட்'யில் போட்டுக் கொண்டபோது என் உள்ளம் நெகிழ்த்தது: இரவுச் சாப்பாட்டை நிலாச் சாப்பாடாக வைத்துக் கொண்டோம்.

கேலிக்கும், பரிசாசத்துக்கும் இடையே வகை வகையான உணவுத் திணுக்கள் வயிற் றில் சமாதியாயின:

வெள்ளி நிலவின் தன்மையினுள் இதயத் தில் புதிதாகக் குடிப்புகுந்த 'கள்ள' உணர்ச்சி யுடன் நான் நடமாடிக் கொண்டிருந்தேன்:

"அவரே தம் மனத்தைத் திறந்து காட்ட வேண்டும்: நான் அறிந்தது அவர் அறிபக் கூடாது!"

"அண்ணாவுக்கு என்ன? அநிரிஷ்டசாவி! மன்னி விட்டு வேலையிலும் குரப்புவி: வெளியிலும் பெரிய பாடடி. நம்மைப் போலவா? ஒரு 'சோனி பீல்' வாய்க்க எத்தனைதரம் கணவனுக்குச் 'சோப்' போட வேண்டி யிருக்கிறது?" என் ஒன்றிவிட்ட நாதத்தால் ஒருத்தியின் விஷயம் பேசுக!

அவள் கணவன் முகத்தில் அசடு வழியச் சிவித்தான்:

"ஏன்? நீயும் சம்பாதிவேன். யார் நடுத்தார்கள்?"

"நன்றாகச் சொல்வீர்கள்: இன்று இப் படிச் சொல்வீர்கள். நாளைக்குத் திரிர். அது இது என்று பேசுவீர்கள்: எவ்வோரும் அண்ணாவைப் போல் பரத்த நோக்காக இருக்க முடியுமா? அண்ணாவின் மனத்தைப் போல் கள்ளன் கயடில்லா மனம் எவ்வோருக்கும் வாயுமா?"

இவரை ஓரக் கண்களால் பார்த்தேன்.

அவர் இவையினுள்ள சாதத்தை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

"மன்னி!... நீங்கள் இப்படிப் பம்பர மாக வேலை செய்வதற்குநான் எங்களுக்குக் கூட வேலை செய்யத் தோன்றவதே யில்லை. கனமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்..." - இது ஒருத்தி:

இவர் தன் நிமிர்ந்தார்:

"குறியைப் பெண்கள் வெளி நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்வதைப் பற்றி உங்கள் அபிப் பிராயம் என்ன? என்று என் நண்பன் ஒருவர் என்னைக் கேட்டான் அன்று. இன்று அதற்குப் பதிக் சொல்கிறேன் - 'கணவனுக்கு ஏற்ற மனைவியாக வாழும் ஒரு பெண் தன் இல்லத்தில் கடமைகளையும் நன்றி நிறைவேற்றிக் கொண்டு பொதுப் பணியிலும் ஈடுபடுவதைப் பற்றி எனக்கு எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை.' ஆனால் எவ்வோரும் மன்னியைப் போல் வீட்டிலும், வெளியிலும் நல்ல பெயர் வாகக் வேண்டுமே..." - மைத்துனரின் பாராட்டு!

அப்பப்பா! எத்தனை பாராட்டுக்கள்! அத்தனைசரமாலையாக வந்து குவித்து என்னைத் திகழுமாக்காடச் செய்தன. ஆனும் உள்ளத் துக்குள் புகுந்த 'கள்ளம்' என்னை என்னி நகையாடியதே!

நான் பேச வில்லை! இவரோ...?

எவ்வாரும் ஊருக்குப் போய் விட்டார்கள்:

கலகலப்பும் குதூகலமும் பொங்கித் ததும் பிய வீடு இப்போது 'வெறிச்'சென்று கிடத்தது: முரத்தை ருபாவும் இத்தனை நாட்கள் அந்தக்குழந்தைகளுடன் அடித்த தூட்டியில் திவீர்த்தவன் இப்போது ஒடுங்கிக் கிடத்தான். அமைதியான இத்தப் பழைய சூழ்நிலை எனக்கு என்னவோ போல் இருந்தது.

அன்று -

தபாலில் எனக்கொரு கடிதம் வந்தது. வெளியூர்க் கச்சேரிக்கு அழைப்பு. நான் சிந்தித்தேன். என் அருகில் - மிக அருகில் அவர் குரல் கேட்டது. "சம்மதம் தெரிவித்துக் கடிதம் எழுதி வைத்து விடு. தபாலில் சேர்த்து விடுகிறேன்." - நான் அவரைப் பார்த்தேன்.

என் முகத்துக்கு மிக அருகில் அவர் முகம் வந்தது. அவர் ஒரு விழிகளில் என் முகம் பண்பனத்தது:

"அத்தனை பேர்களுக்கும் இனிக்கும் இன்முகத்துடன் விருந்துகள் படைத்தாய்,

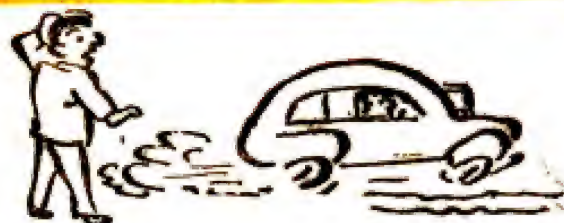

டிமிக்கியோபாயம்!

“படா பேஜாரு புடிச்ச பொழைப்புமே, படா பேஜாரு புடிச்ச பொழைப்பு! படாவதிப் பவலுங்க மயிலாப்பூர் லஸ் கார்னரிலிருந்து அகில இந்திய ரேடியோ ஸ்டேஷனுக்கு நடந்து போகக் கூடாது? அட, அப்படித்தான் நடந்து போக முடியலென்று வெச்சுக்கோ! ரிக்கிஷாவிலே போறது, ஜட்காவிலே போறது? அதை விட்டுட்டு, ‘ஏ டாக்ஸி, ஏ டாக்ஸி!’ன்னு என்னை வெரட்டிக்கிட்டு வரானுங்க. ‘எங்கே போகணும்?’னு கேட்டா ‘ஆல் இந்தியா ரேடியோவுக்கு’ங்கிருனுங்க! இதென்னடா, அறுபது பைசா கிராக்கியா யிருக்கென்னு ‘வராது’ன்னு சொன்னால் உடனே நம்பரை நோட் பண்ணிக்கிட்டுப் போய்ப் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே ரிப்போர்ட்பண்ணிப்பிடனுங்க! நீயே சொல்லுமே, அறுபது பைசாவுக்கு டாக்ஸி ஓட்டினு என்னக்கும் ரிக்கிஷாக்காரனுக்கும் இன்னும்மேலித்தியாசம்? இல்லை, கேட்கிறேன்! எத்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் அந்தத் தொழிலிலே ஒரு கௌரவம் இருக்க வேணும்!”

“கம்மா ஏன் கத்தறீங்க? தப்பு உங்க மேலே தான்! எவன் எங்கே கூப்பிட்டா இன்னு, நீங்க ஏன் வராதுன்னு சொல்லணும்? கூப்பிடறவன் ‘அறுபது பைசா ஆசாமின்னு தெரிஞ்சுக்கிறீர்களா, சட்டுன்னு பெட்ரோல் இருக்கான்னு பார்க்கிறுப் போலக் குவிஞ்சி ஒரு பார்வை பாருங்க; பார்த்ததும் அவன் அதைப் பார்க்கிறதற்கு இடம் கொடாமல் வண்டியை நகர்த்திக் கிட்டே ‘இங்கேயே கொஞ்ச நேரம் நிக்குறீங்களா, பெட்ரோல் போட்டுக்கிட்டு வந்துடறேன்’னு அடக்கமே உருவாகச் சொல்லுங்க: ‘எவ்வளவு நேரமாகும்’னு கேட்பான். ‘அப்படி ஒண்ணும் நேரமாகாதுங்க! கம்பெனிக்குப் போய்க் கூப்பன் வாங்கிக்கிட்டு, அந்தக் கூப்பனைக் கொண்டு போய்ப் பங்கிலே கொடுத்தும் பெட்ரோல் போட்டுக்கிட்டு இதோ ரெண்டு மணி நேரத்திலே வந்துட மாட்டேன்?’னு சொல்லிவிட்டு நீங்க பாட்டுக்கு நழுவினு, அவர் பாட்டுக்குத் தான் சொல்லாம நழுவலான்!”

?

தொழில் நுட்பம்

அனுதினக் கொண்டவர்! டாக்ஸி டிரைவர்! டாக்ஸி டிரைவர்! டாக்ஸி டிரைவர்! டாக்ஸி டிரைவர்! டாக்ஸி டிரைவர்!

‘தான் என்ன இந்த வீட்டின் சமைப்புகளையா?’ என்று கேட்டுவிட எத்தனை நேரமாகும் உனக்கு? நீ அப்படிக்கேட்கவில்லை! காரணம் உன்னைச் சமைப்பதற்காக என்னுமல் குடும்பத் தலைவியாக, பொறுப்புள்ள தீர்வாகியாக நினைத்து உயர்ந்தாய். அன்று என் நண்பர்கள் என்னைக் கேலி செய்து போது என்னை நானே வேலைக்காரனாக என்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டேன். உன்மைக் கௌரவம் அதிகாரத்தில் இல்லை, அன்பில் இருக்கிறது. கடமையில் இருக்கிறது. நீ எனக்காக, இந்தக் குடும்பத்துக்காக, நம் குழந்தைக்காகத் தான் வாழ்கிறாய்! ஆனால் தன்னை மறந்து பாடும் அந்தச் சிவமணி நேரங்களில் உனக்காக வாழ்கிறாய்! ஆம், உன் இன்பத்துக்காக வாழ்கிறாய்! அந்த அமைதியை, இன்பத்தை, உன் நிம்மதியைத் தடுக்க எனக்கு உரிமை இல்லை!” – உணர்ச்சியோடு பொழிந்து தன்னினர் அவர்:

அவரீ கரங்கள் என் கரங்களுடன் இணைந்தன. சூடான வெம்மை நீர் அழில் தெறித்தது. நானும் என் கண்களை மூடிக்கொண்டேன். அவரீ கண்ணின் துணையாக என் கண்களும் நீரை உகுத்தன. இரண்டு வெம்மை நீர்களும்தான் ஒன்றாகக் கலந்து ஓடியபோது நான்கள் ஒருவர் மற்றவருக்காகத் ‘துணை’ தின்றோம்.

1964-65 போனஸ் ஆண்டு!

எல்.ஐ.சியின் ஐந்தாவது மதிப்
கு 1965 மார்ச் 31-ந் தேதி
முடிய செய்யப்படும். மதிப்பீட்
டுத் தேதியில், முழுக் காப்புத்
தொகைக்கு (Full Sum Assur-
red) அமுலிலிருக்கும் இலா
பத்துடன் கூடிய பாலிசிகள்
அனைத்தும் இலாபத்தில் பங்கு
பெற உரிமையுள்ளவை ஆகும்

1963 மார்ச் 31 தேதி முடிய செய்யப்பட்ட நான்காவது மதிப்பீடு
வெளிப்படுத்திய அதிகப்படி போனஸ் விதங்களுக்கான:

முழு ஆயுள் அஷ்யூரன்ஸ்:
ரூ. 17.50 ஆயிரத்திற்கு
ஆண்டிற்கு

என்டெளமென்ட்
அஷ்யூரன்ஸ்: ரூ. 14.00
ஆயிரத்திற்கு ஆண்டிற்கு

உங்களை நன்மையைக் கருதி 1965 மார்ச் 31-ந்
தேதியன்று உங்கள் பாலிசி முழுக் காப்புத்
தொகைக்கு அமுலிலிருக்கும் படி பார்த்துக்
கொள்ளுங்கள். 1965 மார்ச் 31-ந் தேதியன்றோ
அல்லது அதற்கு முன்போ இலாபத்துடன் கூடிய
பாலிசி ஒன்றினை எடுப்பதும் நன்மை பயக்கும்.
ஏனெனில், நீங்கள் எடுக்கும் புதிய பாலிசி
தீராண்டு போனஸைப் பெற உரிமை பெறும்.

நீங்கள் இன்ஷூர் செய்யும் நள்ளுளே
நீங்கள் பாதுகாப்புப் பெறும் பொன்னுளாகும்.

லைப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா

தலை கடினமான கணக்காயிருந்தாலும் நாராயணன் ஒரு தொடியில் போட்டுவிடுவான். சக மானவர்களுக்குக்கெல்லாம் அவனைக் கண்டாலே பயம்! சிலிமா, ஞாடகம், சர்க்கஸ், நடனம் முதலிய எந்த விதமான கேலிக்கையானாலும் நாராயணனிடம் மூச்சுக் காட்ட முடியாது. அவனைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வாறே கணக்குத்தான்.

காலம் செல்லச் செல்ல நாராயணனின் கணித ஞானம் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. அந் சமயத்தில் உலக ஞானம் மறைந்து கொண்டே வந்தது. கிராமத்தில் ஆரம்பப் படிப்பு முடிந்ததும், உயர்திரைப் படிப்பு முடிந்து சென்னைக்குப் போய் ஒரு கல்லூரியில் சேர்ந்தான். அவனிடமிருந்த அபாரமான கணித ஞானம் கல்லூரியில் மிகவும் கவயமாக யாருடைய சிபாரிசும் இல்லாமலே இடம் பிடித்துக் கொடுத்தது. கல்லூரியில் சேர்ந்த பிறகும் நாராயணனின் கபாவம் துளிக்கட மாறவில்லை. யாருடனும் சேராத தனி மனிதனாகவே திகழ்ந்தான்.

நாராயணனின் தகப்பனர் சின்ன வயதிலேயே காலமாகி விட்டார். தாயார் மட்டும் தான் இருந்தாள். நாராயணனைப் படிக்க வைத்து முன்னுக்குக் கொண்டு வரும் பொறுப்பை அவள் மாமா ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் ஒரு மிராசதார். நாராயணனின் படிப்பை அவர் அக்கறையாகக் கவனித்ததற்குக் காரணம் அவருடைய பெண் புலனேகவரிதான். முதல் மூன்று பெண்களுக்கும் மணம் முடித்து விட்டார். நாலாவது பெண்ணை புலனேகவரியை நாராயணனுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அவர் பிரச்சினை தீர்ந்தது. வெளியில் வரன் பார்க்க அவருக்கு வசதியில்லை.

சின்ன வயதில் நாராயணன் புலனேகவரியிடம் மிகவும் பிரியமாய்த்தான் இருந்தான். ஆனால் வர வர அந்தப் பிரியம் குறைவ ஆரம்பித்தது. காரணம் கணக்கில் தன்னை மிழ்ச்சி யாரும் இல்லை என்ற எண்ணம் நாராயணனின் மனத்தில் வளர்ந்து கொண்டே வந்ததுதான். உயர்திரைப் படிப்பு முடிவதற்குள்ளாகவே புலனேகவரியை அலட்சியமாகப் பேச ஆரம்பித்தான். அவன் கணக்கில் மக்கு என்பது மட்டுமல்ல. "முதல் படிவத்தோடு அவன் படிப்பு நின்றுவிட்டது. ஆனால் அவன் மிகவும் புத்தொளி; ரவிகேதந்மை உள்ளவன். நிறையத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் படித்தும், கதா காவிகளைப் படிக்கக் கேட்டும் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தான். அத்துடன் நாராயணனுக்கு நேர்மானுணர்வுள்ளவன். எவ்வாருடனும் மிகவும் சரளமாகப் பழகுவான். சாதுரியமாகப் பேசுவான். இவ்வளவு

வெல்லாம் இருந்தும், நாராயணன் அவனை மக்கு என்று அழைக்க வானான். இதைக் கண்ட அவன் மாமாவாளுக்குக் கவலை பிடித்துக் கொண்டது. தம் பெண்ணுக்கு வேறு வரன் பார்க்க வேண்டியது தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இந்தச் சமயத்தில்தான் ஓர் அநிசயம் திகழ்ந்தது.

மாமாவின் பெண் "மக்கு புலனேகவரி"யை மணந்துகொள்ள நாராயணன் மணப்பூரிவமாகச் சம்மதித்ததுவிட்டான்.

கல்லூரி முதல் ஆண்டுப் பரீட்சை எழுதி விட்ட பெருமதித்துடன் நாராயணன் கிராமத்துக்கு வந்திருந்தான். யானைக்

கண்டாலும் ஏதாவது குடிபிடியான ஒரு கணக்கைப் போடுவான். அதைப் போட முடியாமல் விழிப்பவர்களைப் பார்த்துக் கைகொட்டிச் சிரித்து மகிழ்வான்.

புலனேகவரி அவனிடம் வந்து, "நான் ஒரு கணக்குச் சொல்கிறேன். அதை நீங்கள் சரியாகப் போட்டு விடுங்கள், பார்க்கலாம்!" என்று.

நாராயணன், "தண்ணெய் கறையா!" என்று சிரித்து விட்டு, "என்ன, நீயா, எனக்கா, கணக்குப் போடுறாய்? ரொம்ப ஒழுங்குதான் போ!" என்றவன் பிறகு, அந்த மக்குப் பெண் என்ன கணக்குப் போடுகிறது பார்க்கலாம் என்று தோன்றவே, "சரி கணக்கைச் சொல்லு....!" என்று அவட்சியமாக.

புலனேகவரி ஆரம்பித்தான்: "என்னிடம் ஒரு ரூபாய் இருக்கிறது. உங்க வீட்டில் ஒரு ரூபாய் இருக்கிறது. ஒரு வறுக்கொருவன் ரூபாய்களை மாற்றிக் கொண்டோமானால் ஆளுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் இருக்கும். இல்லையா? இது சரியான விடைதானே?"

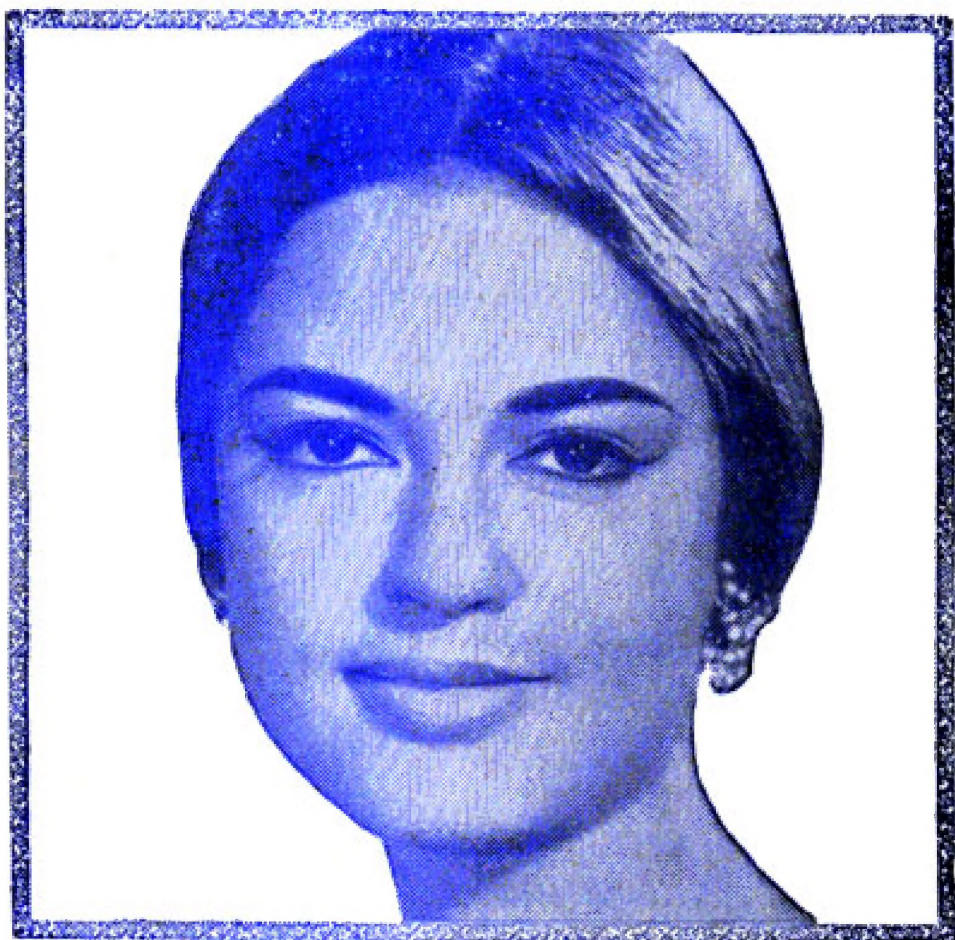
"ஆமாம்....! இது என்ன அசட்டுக் கணக்கு?" என்று பெரிதாகச் சிரித்தான் நாராயணன்.

"தயவுசெய்து பரிசாசம் பண்ணுமல் கேளுங்கள். என்னிடம் ஒரு கருத்து இருக்கிறது; உங்கவீட்டும் ஒரு கருத்து இருக்கிறது. பரஸ்பரம் இருவரும் கருத்துக்களைப் பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டால் ஆளுக்கு இரண்டு கருத்துக்கள் கிடைத்து விடுகின்றன. இல்லையா?"

கணித மேதை நாராயணன் இந்த முரண்பாட்டைக் கணித ரீதியாகவோ தீர்த்து விடப் பல நாட்களாக முயன்றும் தோல்வியுற்றான். ஆனால் தன்னை மடக்கி விட்ட புலனேகவரியை மணந்து கொள்வதில் மட்டும் நாராயணன் உள்ளத்தில் எத்தனித முரண்பாடும் குறுக்கிடவில்லை. கலியாணம் "நான் ஐயம்" என்று நடந்தது.

நினைவுXமேதை
எச்சியம்

**உங்கள் வதனம் இயற்கைப்பொலிவுடன் எழிலாய் விளங்க
பாண்ட்ஸ் டீம்.ஃப்ளவர் ஃபேஸ் பவுடர்**

பாண்ட்ஸ் டீம்.ஃப்ளவர் ஃபேஸ் பவுடர் உபயோகித்தால் உங்கள் வதனப்பொலிவு இயற்கை எழிலோடு வசீகரமாய் விளங்கும். இது திட்டிட்டுத்திட்டாகத் தெரியாமல் ஒரே சீராகப் படித்து முகத்திலுள்ள மாக மறுக்களை மறைத்து விடுகிறது. பாண்ட்ஸ் டீம்.ஃப்ளவர் ஃபேஸ் பவுடர் பல இனம் நிறங்களில் கிடைக்கிறது. இது உங்கள் முக சுகம்ததை மினுமினுப்பாக்கி நீடித்த நேரம் கவர்ச்சிபுடனிருக்கச் செய்யும்.

பாண்ட்ஸ்
டீம்.ஃப்ளவர்
ஃபேஸ் பவுடர்

சில்பேரா-பாண்ட்ஸ் இன்கார்பொரேட்டட்,
(சொலதக்கம்பட்ட பொறப்புடக் டாகக்.ச. சிக் இன்கம்பட்டட்)

அறிந்தீர்களா ? இதுதான் உங்கள் பளுமா

தோர்நெடுத்த வர்ஜீனியாப்
புகைகிலைகளின் கலவைப்
பலகை தன்னையான
புகைநயம்—அதுவே
உங்கள் பளுமா !

நாட்டெங்கும் கல்லின்மீடும்
பரப்பும் மக்கள் ரகமாகிய
பளுமா ஒத்த இளத்திலே
உள்ளதே வீர்பனையுள்ள
ரகமாகும்.

நாட்டின் பல பகுதிகளிலே
தலைநிலைத் ரகமாகத்
திகழுவதும் உங்கள்
பளுமா.

இன்று மக்கள் மனங்கவர்ந்
துள்ள இருபதடங்கிய
உறைவிடப் பண்ணை
களுக்கு முன் தோற்றுவித்த
ரகமே பளுமாதான்.

பிரத்தியேகத் தயாரிப்பாளர்கள் :

கோல்டன் டிராக் கோ கம்பெனி பிரைவேட் லிட்.
பம்பாய்-56

இதில் இத்தகைய
பொதுமனங்களில் சிகப்பெரியது

இழுக்க இழுக்க இன்பம் இறுதிவரை